СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 | РАЗ НА ТИЖДЕНЬ | ONCE A WEEK | PRICE $1.00

РІК CXIV | П'ЯТНИЦЯ, 14 ВЕРЕСНЯ 2007 РОКУ | ЧИСЛО 37 | VOL. CXIV | FRIDAY, SEPTEMBER 14, 2007 | No. 37

Акція протесту „Вкрадена пісня"

КИЇВ. – 10 вересня під стінами Київської міської державної адміністрації відбулась творча акція протесту українських виконавців „Вкрадена пісня" проти приватизації медійних активів міста Киева та зміни формату програм Радіо „Київ" на користь російського шансону. В акції взяли участь режисер Національної опери України Сергій Архипчук, ряд інших діячів української культури. *Фото: УНІАН*

Вшанували пам'ять жертв терактів 9/11

ВАШИНҐТОН. — 11 вересня виповнилося шість років з дня найбільших терористичних атак у США. Цього дня від дій терористів загинуло понад 3 тис. безвинних людей. Біля Пентаґону споруджують меморіяльний комплекс на честь пасажирів і членів екіпажу літака „Американських авіоліній" та тих цивільних і військових працівників Департаменту оборони, які загинули після того, як у приміщення Пентаґону вдарився викрадений терористами літак. Меморіяльний парк Пентаґону складатиметься з 184 окремих елементів на честь кожної жертви. Вони будуть розташовані в порядку, що відображує вік кожного загиблого – від трьох до 71 року. Директор Розмері Ділард, відповідальна за Меморіяльний парк Пентаґону, сказала: „Наша свобода дуже важлива. І ми сподіваємося, що коли люди приходитимуть до цього меморіялу, вони пам'ятатимуть про важливість нашої свободи". Томас Гайденберґер, який того дня втратив свою дружину – стюардесу „Американських авіоліній", підкреслив: „Це дає людям можливість вшанувати пам'ять не лише тих, хто загинув того дня в Пентаґоні, але 3 тис. жертв терористичної атаки 11 вересня". На сьогодні споруджено близько 50 відс. меморіялу.

На місці веж-близнюків у Ню-Йорку за шість років зроблено небагато. Одначе, всі сторони залучені до відбудови місця атак у Ню-Йорку, переконані, що їм вдасться закінчити весь проєкт до 2012 року. Серія веж охоплюватиме спіраллю меморіял тим, хто загинув 11 вересня. Центральна частина меморіялу та „Музей 11 вересня" матиме вигляд двох порожніх квадратних площ посередині фонтану, який вже отримав назву „Відчуваючи порожнечу".

У Ню-Йорку хвилиною мовчання і поминальною молитвою в усіх храмах міста розпочався день жалоби о 8 год. 46 хв. за місцевим часом, коли перший захоплений терористами літак влетів у північну вежу близнят-хмаросягів. (Офіційно встановлено близько 2,750 імен з понад 3 тис. загиблих). 240 учасників тих подій і близьких загиблих за традицією зачитують імена жертв найкривавішого теракту.

Ритуал уривається хвилиною мовчання ще тричі – о 9.03, коли другий літак протаранив південну башту, о 9.59 – коли завалився перший охоплений пожежею хмаросяг, і о 10.29, коли обвалилася друга палаюча вежа Торговельного центру, ховаючи під завалами сотні людей.

Увечері на цьому місці здіймалися два стовпи світла, символізуючи зруйновані хмаросяги, й засвітилися тисячі маленьких вогнів на згадку про тих, кого втратили, але не забули.

Тепер це місце в районі Ліберті-вулиці називається „Нульовою точкою", де вже почалося будівництво Вежі Свободи заввишки понад 500 метрів. Увесь відроджений комплекс із п'яти веж буде побудований через п'ять років найвідомішими архітекторами світу.

11 вересня 2001 року бойовики-смертники, що належали до терористичної організації „Аль-Кайда", захопили чотири пасажирські літаки, скерувавши два з них на вежі Всесвітнього торговельного центру, один – на Пентаґон, а четвертий, який летів у напрямку Білого Дому, упав у полі на території Пенсильванії.

Секретар Департаменту внутрішньої безпеки США Майкл Чертоф, виступаючи в Комітеті з внутрішньої безпеки та урядових справ Сенату США, заявив: „Зараз ми більше захищені, ніж це було до 11 вересня 2001 року. Але ворог не спить. І якщо ми стоятимемо на місці, ворог відразу ж отримає перевагу". *(ЗМІ)*

НА ТЕМИ ДНЯ

Залишається два тижні...

Петро Часто

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – До позачергових парляментських виборів в Україні залишається два тижні. Всі готові до бою, але він ледве чи перетвориться у яскраве і приємне для ока видовище, бо в руках конкурентів – стара, без блиску і дзвону, зброя: взаємні звинувачення, час від часу переривані потребою обернутися лицем до виборців і обіцяти, обіцяти... Бо ні перед ким вони ні за що не відповідають. Обіцяють навіть те, що обіцяли не обіцяти. Наприклад, дуже схильного до загального замирення Президента Віктора Ющенка Партія Реґіонів заколисала обіцянкою не повертатися до ідеї референдуму щодо статусу російської мови в Україні і щодо НАТО. Ні, не втрималася – повернулась. „Реґіоналам", яких за рівнем електоральної підтримки вже наздогнали бютівці, будь-якою ціною знову хочеться вирватися вперед, але це бажання – ще пів біди. Гірше і гидкіше – що януковичівська політична сила все ще „зачарована на Схід", тому від попередніх виборів так і не позбулася антиукраїнства, постійно продукуючи в суспільстві атмосферу розколу країни за мовно-етнічною ознакою.

„Я глибоко ображений. Я був переконаний, що коли людина ставить підпис на папері, то це означає, що вона не забере назад свого слова. Це була велика помилка. Я був наївним", – сказав В. Ющенко в інтерв'ю лондонській „The Finacial Times" (10 вересня), коментуючи оголошений Партією Реґіонів намір провести референдум стосовно надання російській мові статусу другої державної в Україні і стосовно невходження в НАТО. Дуже б ми тішилися, якби це вже була остання наївність Президента щодо „широкої коаліції".

А цими днями прем'єр-міністер Віктор Янукович змушений був спростовувати оприлюднений в Інтернеті запис його останньої розмови з Президентом Володимиром Путіним у Москві 21 серпня. Мовляв, тепер техніка й голоси дозволяє підробити, і „нічого такого" він не говорив. Але ж прем'єр – людина дуже своєрідної моральної якости, й коли каже „ні", то, швидше за все, слід розуміти як „так". Може, й ні, проте ті записи дуже-дуже „пасують" обидвом співрозмовникам. Голос В. Путіна: „Ми чекаємо від вас формули позитивного вирішення питання щодо наших ґарантій з транзиту газу... Для нас принципове питання – ґарантії транзиту газу і західньоукраїнські підземні сховища газу...". Трохи далі В. Путін радить В. Януковичеві „чіткіше артикулювати позиції Партії Реґіонів з російської мови і НАТО". Голос вірнопідданого Януковича: „Ми працюємо по цьому питанню". Далі В. Путін, розчарований з нежиттєвости Єдиного економічного простору, запліднює українського прем'єра ідеєю „Союзу слов'янських народів". В. Янукович: „Ми до цього йдемо".

Може, й справді фальсифікація, але ж вона абсолютно збігається з реальністю: Партія Реґіонів „працює по цьому питанню", вони „до цього йдуть".

Та й не так прем'єр спростовував ці записи, як виправдовувався: „Ми цінуємо наші відносини з Росією, вважаємо і вважатимемо їх стратегічними, тому що Росія – не тільки один з найбільших наших економічних партнерів, але й сусідка, і коріння взаємин українського і російського

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Референдум про мову і НАТО – зрада

КИЇВ. — Президент України Віктор Ющенко 10 вересня заявив, що організування Партією Реґіонів (ПР) референдуму щодо мовного питання та позабльокового статусу України не матиме правових наслідків. Раніше Президент назвав зрадою національних інтересів пропонований ПР референдум про статус російської мови і вступ України в НАТО. В. Ющенко звинуватив ПР у використанні для виборчої кампанії, як він сказав, старих болючих ідей, що поляризують суспільство та загострюють ситуацію. В. Ющенко сказав, що такий референдум може підірвати курс України на евроатлантичну інтеґрацію. Активісти ПР 7 вересня розпочали збір підписів на підтримку референдуму. Тим часом міністер закордонних справ Арсеній Яценюк заявив 11 вересня на прес-конференції в Симферополі, що рішення з приводу вступу України в НАТО мають приймати політики, а не референдум. Міністер підкреслив, що тема НАТО з'являється тоді, коли в країні відбуваються якінебудь політичні події. При цьому міністер відзначив, що „з усіх членів українського уряду 90 відс. не дадуть відповіді – що таке альянс? А ми хочемо запитати в 47 млн. населення", – сказав він. Міністер додав, що Росія працює з НАТО в 11 комітетах, а Україна тільки в шести: „Запитайте, у кого більш інтенсивне співробітництво з альянсом". *(ББС, „Українська правда")*

Чужоземних втручань немає

КИЇВ. — Голова Верховної Ради п'ятого скликання Олександер Мороз заявляв про нібито наявність чужоземного впливу на кампанію позачергових парляментських виборів в Україні. Однак, Служба безпеки України (СБУ) заявила про відсутність фактів чужоземного втручання у вибори Верховної Ради. Даних про суттєве втручання ззовні, яке б перешкоджало виборчому процесові і вільному волевиявленню громадян, немає, і жодного такого втручання не відбудеться, запевнив виконувач обов'язків голови СБУ Валентин Наливайченко. У телевистпі 8 вересня він також зазначив, що небезпечнішою є відсутність відповідальности посадових осіб, які працюють у міністерствах і відомствах, за їхню причетність до політики. (*Радіо „Свобода"*)

Посол США зустрівся з головою ЦВК

КИЇВ. — Посол США в Україні Вільям Тейлор 8 вересня на зустрічі з головою ЦВК Володимиром Шаповалом зазначив, що з цікавістю стежить за перебігом виборчого процесу з проведення позачергових виборів народних депутатів України 30 вересня 2007 року, дав високу оцінку своєчасному здійсненню і належному організаційному рівню багатьох виборчих процедур, які виконані Комісією. У той же час він висловив стурбованість тим, що окремі питання щодо забезпечення прав громадян на вільний вибір не можна вважати чітко відреґульованими. Зокрема це стосується можливости голосування за межами виборчої дільниці тих виборців, які не можуть самостійно пересуватись. В. Шаповал відзначив, що законодавці саме щодо позачергових виборів внесли зміни, якими скасували необхідність подавати до дільничної комісії разом зі заявою про голосування вдома медичний документ про стан здоров'я таких заявників. Комісія не може перевищити свої повноваження і творити норми закону. Можливість не надавати підтверджуючого документу щодо стану здоров'я може призвести до великої кількости подібних заяв, не завжди обґрунтованих, а дільничні комісії не зможуть відстежити всі випадки. З цього приводу В. Тейлор повідомив, що має намір дати публічну оцінку цій проблемі, привернути до неї увагу широкої міжнародної громадськости. На його думку, будь-які дії, котрі можуть перешкодити громадянам зробити свій вибір або ж спотворити такий вибір, маніпулюючи нормами законодавства, є неприпустимими і не сприяють демократизації суспільства. Голова ЦВК сподівається, що розв'язати ці проблеми допоможе Конституційний суд України, до якого звернувся Президент України з проханням дати оцінку конституційности зазначеної норми. (*УНІАН*)

Про припинення будови української гімназії в Криму

ЯЛТА. — „Злочином проти мешканців Ялти" 7 вересня назвала низка громадських організацій Криму наміри уряду автономії припинити будівництво єдиної на Південному узбережжі Криму української гімназії. У заяві восьми громадських організацій півострова до Прокуратури автономії мовиться, що уряд Криму „неправомірно" плянує використати кошти, надані Державним бюджетом України на будівництво саме української школи в Ялті. Бюджетні 400 тис. грн. урядовці вирішили спрямувати на ремонт однієї з російськомовних шкіл Судацького реґіону. Оскільки на це ж надаються кошти і з бюджету республіки, то представники громадськости запідозрили кримський уряд у створенні корупційної схеми. Заяву також підтримав представник Президента України в Криму Володимир Хоменко, який наголосив, що такі дії уряду автономії „не сприяють розвиткові державної політики у сфері української освіти в Криму". (*Радіо „Свобода"*)

А. Кінах – про енерґетичну залежність

КРИНИЦЯ, Польща. — „Однією з першочергових задач України є зниження зовнішньої енерґетичної залежности, розвиток власного енерґоринку шляхом інвестування у видобувну галузь на своїй території та технічне переоснащення обладнання", – заявив міністер економіки України Анатолій Кінах 7 вересня, виступаючи на Міжнародному економічному форумі в Криниці з доповіддю на тему „Енерґетична політика Евросоюзу і національні інтереси". „Останнім часом, – зазначив міністер, – в Европі все частіше говорять про подолання залежности від одного постачальника енерґоносіїв і про лібералізацію енерґетичного ринку й інвестиції в удосконалення нових джерел енерґії. Україна буде посилювати політику енерґобезпеки держави, підкреслив А. Кінах. Зокрема мова йде про диверсифікацію постачань, ефективні двосторонні взаємини з країнами Середньої Азії та Закавказзя. Міністер зазначив, що Україна залишається надійним транзитером, і її принципова позиція полягає в забезпеченні власної енерґетичної безпеки, виходячи з високого транзитного потенціялу. Він також підкреслив необхідність посилювати політику енерґозбереження в Україні. А. Кінах зауважив, що географічне розташування України й безпосередня близькість її до країн ЕС дозволяє задіяти різноманітні джерела постачання нафти й газу незалежними шляхами з Азербайджану, Казахстану, Туркменістану, країн Ближнього й Середнього Сходу. Міністер сказав, що для України, як і для країн Евросоюзу, все більшого значення набуває проєкт Евро-Азіятського нафтотранспортного коридору і його основного складового – проєкту Одеса-Броди-Плоцьк. *(УНІАН)*

Президент В. Ющенко закликав політиків не спекулювати

КИЇВ. — Президент закликав не спекулювати на соціяльних питаннях перед виборами і запропонував у 2008 році підвищити мінімальну заробітну плату до 500-600 грн. Цей крок зможе збільшити посадові оклади на 20 відс., заявив 4 вересня Віктор Ющенко на засіданні Ради національної безпеки та оборони. Президент висловив переконання, що соціяльна політика 2008 року повинна схилятися „в бік більш справедливої організації" і мати „прозоріший характер". Голова держави нагадав, що він пропонує виплачувати допомогу матері при народженні другої дитини й подальших дітей у розмірі 15 тис. грн., зберігши при цьому допомогу на 8.5 тис. гр. при народженні першої дитини. В. Ющенко також зупинився на необхідності підвищити пенсії. За словами голови держави, фінансування його соціяльних ініціятив обійдеться бюджетові 2008 року в 41 млрд. грн. Президент додав, що держава має „достатньо фінансів", щоб забезпечити здійснення цих ініціятив. Тепер мінімальна платня в Україні становить 440 грн. *(Радіо „Свобода")*

ЕС заборонив авіокомпанію „UMAir"

СТРАСБУРҐ, Франція. — Виконавчий орган Европейського союзу – Еврокомісія 11 вересня додала авіокомпанію „Українські Середземноморські авіолінії" до списку тих, яким через проблеми з безпекою заборонено літати до країн Евросоюзу. Рішення схвалене після того, як кілька країн ЕС надіслали свої скарги на норми безпеки компанії. Раніше українська державна авіоадміністрація також позбавляла її дозволу на лети через технічні проблеми. Найсерйознішим випадком компанії стала катастрофа 2003 року, в якій загинули понад 60 еспанських миротворців та усі члени екіпажу. „Українські Середземноморські авіолінії" називають третьою за обсягами перевезень авіокомпанією України. *(ББС)*

Київські школи назвуть на честь видатних українців

КИЇВ. — Міський голова Леонід Черновецький підтримав пропозицію педагогічних колективів столиці присвоювати імена видатних українців новим школам. „Сьогодні в державі склалася сумна ситуація, коли школярі не знають імен людей, які жили і працювали на благо України. Сподіваюся, що якщо діти навчатимуться в школах, якіноситимуть імена видатних українців, їм буде легко і цікаво вивчати історію своєї країни, з них виростуть справжні патріоти", – відзначив Л. Черновецький. Планується, що київські учні ходитимуть в школи ім. Івана Мазепи, Петра Григоренка, Олеся Гончара та інших видатних діячів України. (*„День"*)

Україна посіла 25 місце

КИЇВ. — Відповідно до вислідів всесвітнього опитування компанії „Gf NOP" у рамках дослідження „Roper Reports Worldwide", 25 відс. українців вважають, що вони виглядають молодшими за свій вік. Опитування було проведено у 29 країнах серед 30 тис. осіб віком від 13 років з листопаду 2006 до січня 2007 року. У висліді соціологічних опитувань Україна посіла 25 місце. Виявилося, що не лише українці, але і кожен третій житель пляненти вважає, що він виглядає молодшим за свій фактичний вік. З цього погляду перед веде Південна Корея, оскільки в цій країні 41 відс., громадян почувають, що виглядають молодше за свій пашпортний вік, у той час як в Індонезії (29-те місце) так вважають лише 14 відс.. Такі країни, як Японія, Бразилія (третє-четверте місця) і Південна Корея вирізняються дуже позитивним уявленнями про себе. А от Індія, Таїлянд (26 і 28 місця) та Індонезія менш упевнені в собі. Слід зазначити, що згідно з даними українських фахівців, 80 відс. працездатного населення України фізично виглядають старшими за свій вік. А провиною усьому – погана екологія, постійні стреси, зловживання тютюном та алкоголем, а також ожиріння. *(„Кореспондент")*

Раїса Богатирьова хоче широкої коаліції з НУ-НС

ЛУЦЬК. — Раїса Богатирьова, одна з провідників Партії Реґіонів, заявила 8 вересня у Луцьку, що у новозформованій Верховній Раді буде широка коаліція. „Я переконана, що Президент країни залишається патріотом і чудово розуміє, що без „реґіонів" утворити ефективну моделю політичної і економічної влади неможливо. З тих дискусій, які у мене були з Президентом, я відчула, що він не тільки це розуміє, що він готовий брати відповідальність за розвиток подій саме в такому напрямі", – сказала Р. Богатирьова. *(ББС)*

Фестиваль „Гуцульська бринза"

9 вересня в Рахові, Закарпаття, відбувся фестиваль „Гуцульська бринза" (або „Гуцульська бриндзя"). Щорічне дводенне дійство гуцули влаштовують на честь повернення вівчарів з гірських долин додому: чотири місяці тому, 15 квітня, вони вирушили у високогір'я пасти овець. Основною темою фестивалю в Рахові є дегустація сиру, який привозять представники різних громад Рахівського району. Метою проведення фестивалю є відродження давніх традицій проведення осінніх ярмарків, коли на продаж і на показ виставляли не тільки продукти, а й вироби з овечої шерсті. На фото: гуцул в національному вбранні грає на цимбалах на фестивалі. Фото: УНІАН

Залишається...

(Закінчення зі стор. 1)

народу сягає в глибоку історію...". Мабуть, Москва невдовзі надасть В. Януковичеві ще один „проффесорський" титул – в галузі історії.

Тим часом навіть Тарас Чорновіл, який вже був вибився на перші ролі в Партії Реґіонів, визнав, що референдум з приводу російської мови і НАТО виявиться тяжкою помилкою. А міністер внутрішніх справ соціяліст Василь Цушко висловився щодо тих „ініціятив" ще ясніше: „Це політичний блеф".

„Реґіонали", відчуваючи, що можуть опинитися в ідейній ізоляції, наполегливо поширюють думку-плямку, нібито делеґати від „помаранчевих" вже ведуть з ними таємні переговори про створення в майбутньому парляменті „широкої коаліції". Раїса Богатирьова, тепер права рука В. Януковича і головний стратеґ донецьких, на всю губу розхвалює В. Ющенка – який він розумний і як знову прагне звести помаранчевих у „найширшу коаліцію" з біло-синіми. Кепською послугою для Президента є ца похвальба. Щоправда, провідник „Нашої України" Вячеслав Кириленко категорично заперечує таку можливість, але, знов таки, український виборець вже й від помаранчевих чув „ні", котре тихцем, за лаштунками, перетворювалося в „так". Не дивно, що, згідно з останніми опитуваннями, 52 відс. громадян певні, що висліди виборів буде зфальсифіковано, 48 відс. виборців не довіряють Центральній виборчій комісії – симптоматично, що довіряють їй найменше мешканці саме Донбасу, нібито потенційні прихильники В. Януковича. Невже не знають, що у ЦВК більшість крісел контролюють „реґіонали"? Чи не вірять, бо добре знають своїх?

Серед найцікавіших прогнозів – що БЮТ може випередити і „реґіоналів", і „нашоукраїнців". Юлія Тимошенко впевнена, що протягом двох років поверне всім українцям їхні заощадження, втрачені з розпадом СРСР. Це 120 млрд. дол. Невідомо, звідки вона їх візьме, але дай, Боже, нашому теляті вовка з'їсти.

Що майже не викликає сумніву – це те, що БЮТ стане ще відчутнішим чинником у боротьбі, – яка вже триває і яка, самозрозуміло, не припиниться й після 30 вересня, –між Президентом і прем'єр-міністром за повноваження і за сфери впливу.

В останні тижні ця непримиренна боротьба перейшла на „гральне поле" Ради національної безпеки і оборони, котра пильно взялася аналізувати бюджетну політику уряду В. Януковича, ще й наполягає на звільненні двох справді недолугих міністрів – Миколи Рудьковського і Нестора Шуфрича. В. Янукович рекомендації НРБО відверто іґнорує, взагалі вважає цей державний орган нелеґітимним, але не так через тих двох міністрів, як через спроби Ради об'єктивно висвітлити економічну політику уряду „реґіоналів". Колишній (в 2006-2006 роках) міністер фінансів Віктор Пинзеник так оцінює цю політику: „...Нема законних пояснень того, що за зростання економіки на 8 відс. мінімальні платня і пенсія зменшилися на 4 відс. Це означає, що на тлі залишеної в спадок минулими урядами доброї основи зростання, уряд провідника Партії Реґіонів просто забрав з кишені кожного українського пенсіонера 500 грн. за рік, а з кишені кожного працівника бюджетної сфери – всі 630 грн. Проте цього урядові В. Януковича виявилося замало. У пошуках грошей команда прем'єра подалася позичати кошти. Напозичалися так, що державний борг зріс на 4 млрд. грн...".

А прем'єр собі усміхається і привселюдно зізнається, що розраховує очолювати уряд ще п'ять років. Експерти, певна річ – не „реґіональні", остерігають, що ця „перспектива" приведе Україну до банкрутства, поставивши її на один рівень з „банановими республіками"...

Тим-то вибори й важливі, що покликані унеможливити солодкі мрії головного „реґіонала".

Помер Василь Кук

Провід Організації Українських Націоналістів з глибоким сумом сповіщає, що 9 вересня 2007 року у Києві на 95-му році життя відійшов у вічність Василь Степанович Кук – останній Головнокомандуючий Української Повстанської Армії, один з провідних діячів революційної ОУН часів збройної боротьби за незалежність, автор ряду публікацій на тему національно-визвольних змагань, керівник наукового відділу Всеукраїнського Братства ветеранів ОУН-УПА (підпільні псевдо „Ведмідь", „Леміш", „Юрко" та ін.). З Його відходом український націоналістичний рух зазнав тяжкої втрати, а Україна втратила вірного сина.

Св. п. Василь Кук

Провід ОУН висловлює щирі глибокі співчуття синові Юріеві, рідним і близьким покійного, побратимам по зброї і боротьбі.

Нехай рідна земля, звільненню якої присвятив життя світлої пам'яті Василь Кук, буде Йому легкою.

Президент України Віктор Ющенко висловив співчуття у зв'язку зі смертю видатного українського патріота Василя Кука.

„До останнього подиху він був у строю борців за Українську ідею, будучи сам її живим втіленням, – відзначається в листі-співчутті Президента до рідних, близьких та соратників видатного діяча. – Його життєвий шлях завжди буде прикладом самовідданої боротьби за волю і державність України, символом перемоги над двома тоталітарними режимами минулого століття. Вірний син України, Василь Кук назавжди залишиться в нашій пам'яті непогасним образом вірности народові та безкорисливого служіння нашій державі".

УНІАН

Василь Кук народився 11 січня 1913 року в селі Красному на Львівщині. З 1929 року – член Української Військової Організації.

У 1933 році, навчаючись на юридичному факультеті Люблінського університету, стає зв'язковим Крайової екзекутиви. З 1933 по 1936 рік Василь Кук відбуває перший арешт, а потім ув'язнення. З травня 1937 року перейшов на нелегальне становище.

30 червня 1941 року він брав участь у проголошенні Акту про відродження Української держави у Львові, очолив спеціяльну похідну групу, яка мала завдання здійснити таку ж акцію в Києві. Заарештований нацистами під Києвом. Утік, продовжив підпільну працю, очоливши у Дніпропетровську Провід ОУН.

Василь Кук в УПА.

В. Кук вперше запровадив в практику ОУН випуск листівок російською мовою. Архівні документи свідчать про те, що йому вдалося залучити до підпілля етнічно неукраїнських представників російськомовного населення. В. Кук обстоював реформування ідеології ОУН від „донцовської" правої до ліволіберальної. У виданій у 1950 році за керівництва В. Кука підпільній брошурі „Хто такі бандерівці та що вони хочуть" прослідковувалися навіть соціялдемократичні ідеї.

В 1944 році В. Кук повертається в Галичину, стає одним із найближчих соратників Романа Шухевича, згодом його заступником. Після смерти останнього в березні 1950 року перебирає на себе обов'язки керівника УПА.

Захоплений у полон 1954 року, В. Кук шість років перебував в ув'язненні, звідки був звільнений у часи хрущовської „відлиги". З 1960 року працював у Центральному державному історичному архіві в Києві, в Інституті історії Академії Наук УРСР. Після написання праці „Марксизм-ленінізм про українське національне питання" був звільнений з забороною працювати в школах та наукових установах.

Після проголошення незалежности України В. Кук очолив науковий напрям роботи Всеукраїнського братства ОУН-УПА і вже не брав активної участи у політичному житті країни. Однак, до кінця життя він продовжував брати участь у громадському житті.

Поховали В. Кука у центрі селища Красне, на Львівщині, звідки він родом. Останній Головний командир УПА заповів поховати його у рідному селі.

АМЕРИКА І СВІТ

Прем'єр Росії М. Фрадков іде в відставку

МОСКВА. — Російські аґенції новин передали 12 вересня, що прем'єр-міністер Михайло Фрадков, перебуваючи в Кремлі, попросив Президента Володимира Путіна звільнити його з посади, пояснивши своє рішення „бажанням надати Президентові повну свободу прийняття рішень, у тому числі кадрових", напередодні близьких великих політичних подій у країні. В. Путін прийняв резиґнацію прем'єра. Повідомлення про відхід М. Фрадкова з'явилося на тлі припущень, що на посаду голови російського уряду може бути призначено віце-прем'єр-міністра Сергія Іванова. С. Іванова широко вважають найбільш вірогідним наступником В. Путіна, який має піти з посади президента після закінчення його другого терміну наступного березня. Між тим російський фондовий ринок упав на 1-1.5 відс. після повідомлення про резиґнацію прем'єр-міністра. *(ББС)*

У Сиднеї відбулася зустріч Президентів США та Росії

СИДНЕЙ, Австралія. — У Сиднеї, де 7 вересня відбулася зустріч країн Азійсько-Тихоокеанського реґіону з питань економічної співпраці, мали місце й двосторонні зустрічі – зокрема між Президентом США Джорджом Бушем та Президентом Росії Володимиром Путіним. Серед питань, що вони обговорили, – плян розміщення в Европі елементів протиракетної оборонної системи, ядерна програма Ірану, кліматичні зміни, вступ Росії до Світової Організації Торгівлі. Президент Дж. Буш схарактеризував ці розмови як щирі і конструктивні. Москва рішуче виступає проти американського пляну розгорнути протиракетну радарну систему в Чеській Республіці і зенітні ракети в Польщі. Здійснення цього пляну – стверджує Росія – приведе до нових перегонів озброєнь і змусить її перенацілити свої ракети. В. Путін запропонував натомість, щоб Росія і США спільно користувались орендованою в Азербайджані радарною установкою, а ракети розгорнули на морі або в такій країні, як Туреччина. Стоячи поруч з Дж. Бушем, Президент В. Путін сказав: „Обидва керівники погодились, щоб експерти обох сторін продовжили обговорювати це питання і відвідали Азербайджан".

Цієї заяви В. Путіна Президент Дж. Буш не коментував. Президент Дж. Буш також зустрівся з керівниками членів Асоціяції країн Південно-східньої Азії (АСЕАН) і використав цю нагоду для зміцнення дипломатичних зв'язків: „Я запросив провідників АСЕАН відвідати Тексас, коли їм буде зручно. Я з нетерпінням чекаю нагоди прийняти вас там і сподіваюся продовжувати наші конструктивні розмови про демократію, боротьбу з терором, поширення торгівлі, боротьбу з пташиним ґрипом та про кліматичні зміни". До складу АСЕАН входять Бруней, Камбоджа, Індонезія, Лаос, Малайзія, Бірма, Філіппіни, Сінґапур, Таїланд і В'єтнам. Сполучені Штати не є членом об'єднання. *(„Голос Америки")*

Телевиступ О. бен Ладена – нагадування про небезпеку

ВАШІНҐТОН. — Оприлюднення 7 вересня відеозапису на арабському каналі „Аль-Джазіра" з виступом, як вважають, провідника терористичної мережі „Аль-Кайда", свідчить, скільки ще небезпеки в світі і чому США мусять бути рішучими в війні в Іраку, оскільки ця війна є частиною боротьби з екстремістами, і для США дуже важливо довести свою рішучість не залишити для „Аль-Кайди" безпечних місць, сказав 7 вересня Президент Джордж Буш, перебуваючи в Австралії. Частини відеозапису передали якраз напередодні шостих роковин нападів „Аль-Кайди" на США 11 вересня 2001 року. Промовець у записі висміює вразливість США, попри їхню економічну й військову міць, і закликає американців навертатися до ісляму. Як вважають, це перша поява Осами бен Ладена у відеозаписі майже за три роки. Того ж дня директор Центрального розвідувального управління США попередив, що „Аль-Кайда" плянує нові напади на його країну. У виступі в Раді з закордонних взаємин Майкл Гайден заявив, що „терористична мережа зосереджується на цілях, напади на які призвели б до „масових жертв, значних руйнувань і великих економічних струсів". *(Радіо „Свобода")*

Польща проведе позачергові вибори до Сейму

ВАРШАВА, Польща. — Парлямент Польщі проголосував за передчасний саморозпуск 7 вересня. За конституцією Польщі президент країни мусить призначити передчасні парляментські вибори не пізніше, ніж за 45 днів. Лех Качинський сказав, що хотів би провести вибори нового складу парляменту 21 жовтня. На думку аналітиків, головним конкурентом консервативної партії „Право і справедливість", яку очолюють Л. Качинський та його брат Ярослав, прем'єр-міністер Польщі, буде ліберальна партія „Громадянська плятформа", яка здобула непоганий результат і на попередніх виборах до Сейму. Партія „Право і справедливість" після минулих виборів спочатку втрачала популярність, але їй допомагає економічний бум у Польщі і швидке зменшення безробіття. Якщо вибори справді відбудуться 21 жовтня, то це може завадити досягти домовлености щодо нового европейського конституційного договору на зустрічі ЕС у Портуґалії 18 жовтня. Брати Качинські вже й так відомі в Европі непоступливістю в переговорах. (*ББС)*

У. Чавес погрожує США другим В'єтнамом

КАРАКАС, Венесуеля. — Уґо Чавес 10 вересня застеріг США від можливої аґресії проти країн Латинської Америки. У противному випадку президент Венесуели обіцяє розв'язати партизанську війну на прикладі в'єтнамської. „Якщо американська імперія організовує атаки на наш народ за допомогою своїх лакеїв у Венесуелі або в Болівії, вона повинна знати, що ми не будемо сидіти, склавши руки. Якщо це відбудеться, десять в'єтнамів виникнуть у Латинській Америці", – заявив У. Чавес, виступаючи в реґулярній телевізійній програмі „Алло, президент". У. Чавес також відзначив, що має у своєму розпорядженні дані про те, що США плянують відсторонити від влади або навіть убити президента Болівії Єво Моралєса, не надавши, однак, ніяких доказів і подробиць. У. Чавес не раз заявляв про бажання американських спецслужб скинути його режим. Варто відзначити, що за час президентства йому вдалося пережити кілька спроб перевороту, підтриманих Вашінґтоном. Однак, кожного разу президентові Венесуели вдавалося вистояти. *(„Кореспондент")*

Помер Лучяно Паваротті

МОДЕНА, Італія. — У четвер, 6 вересня, вранці помер всесвітньовідомий тенор Лучяно Паваротті. 71-річний співак помер від раку підшлункової залози. Співак лише 10 днів тому був виписаний з лікарні – і перебував удома, в місті Модена, під наглядом лікарів. Влітку в нього виникли проблеми з диханням, коли він відпочивав у своїй вілі над Адріятиком. Минулого року в Ню-Йорку його прооперували на рак підшлункової залози. Відтоді співак пережив п'ять курсів хеміотерапії. Востаннє він співав на початку 2006 року, коли на церемонії відкриття Зимової олімпіади в Турині виконав свою знакову арію з „Nessun Dorma" Пуччіні. Л. Паваротті похований на цвинтарі поблизу Модени. Саме поховання було приватним; тенора поклали біля рідних та його мертвонародженого сина Рікардо. Серед тисяч тих, хто прийшов попрощатися з тенором, – його друга дружина Ніколета Мантовані і зірки Боно, Пласідо Домінґо та Хосе Карерас. Ще тисячі осіб дивилися Службу на величезному телеекрані на центральному майдані Модени. Службу Божу відвідав італійський прем'єр-міністер Романо Проді. Труну з білого клену покрито соняшниками – улюбленими квітами славетного тенора. На похованні був і відомий український тенор Володимир Гришко, який знав Л. Паваротті. *(ББС)*

У Німеччині арештовано трьох осіб за плянування терактів

ФРАНКФУРТ, Німеччина. — 5 вересня арештовано трьох осіб за звинуваченнями у плянуванні терористичних нападів на міжнародне летовище у Франкфурті та військово-повітряну базу США в містечку Рамштайн. Міністер оборони Франц Йозеф Юнґ заявив, що загроза терористичних нападів була „неминучою". У підозрюваних виявлено велику кількість вибухової речовини. Представник Білого Дому заявив, що арешти є підтвердженням небезпеки тероризму і наголосив на готовності Америки боротися з цією загрозою. За даними німецької сторони, затримані особи – двоє громадян Німеччини та громадянин Туреччини – пройшли підготування в пакистанському таборі угруповання „Ісламський союз Джигаду", що пов'язане з мусульманськими організаціями в Узбекистані. *(„Голос Америки")*

Фред Томпсон може стати другим Р. Рейґаном

ВАШІНҐТОН. — Актор Голівуду і колишній сенатор США від республіканської партії Фред Томсон 6 вересня оголосив, що висуває свою кандидатуру на президентських виборах 2008 року. Ф. Томпсон, один з ключових персонажів популярного американського телесеріялу „Закон і порядок", оголосив про свої наміри в програмі телеведучого Джея Лено. Ф. Томпсон зробив цю заяву невдовзі перед тим, як інші головні кандидати на номінацію республіканської партії взяли участь у теледебатах, де головними питаннями були іміґрація і війна в Іраку. Потенційно це дуже важливе оголошення: на сцені з'являється людина, яка може перехопити ініціятиву. Ф. Томсон, якому 65 років, добре знаний в Америці завдяки його телевізійним ролям, де він, як правило, грає авторитетних осіб, принципових і високо моральних представників влади. Але він є не лише актором. Ф. Томсон двічі був сенатором від штату Тенесі. Він є впливовим представником Республіканської партії, страшенно популярним у правому крилі партії, де його вважають другим Роналдом Рейґаном. До початку „праймаріс", на яких республіканці і демократи обиратимуть своїх кандидатів на президентські вибори, залишається чотири місяці. Його найсеріознішим суперником буде колишній посадник Ню-Йорку Руді Джуліяні. *(ББС)*

Австралійські військовики залишаться в Іраку

СИДНЕЙ, Австралія. — Австралія не скорочуватиме свій військовий континґент в Іраку, заявив 5 вересня прем'єр-міністер Джон Говард після переговорів з Президентом США Джорджем Бушем у Сіднеї. Дж. Буш відзначив зміцнення безпеки та розвиток політичного процесу в Іраку. Він пообіцяв зберегти американську присутність у цій країні, не дивлячись на тиск з боку опонентів. Зустріч Дж. Буша та Дж. Говарда відбувалася напередодні відкриття у Сіднеї Азійсько-Тихоокеанського економічного форуму, на якому, обговорювали проблеми економіки та змін клімату. (ББС)

Помер один з співавторів поправки Джексона-Веніка

ВАШІНҐТОН. — 31 серпня на Флориді на 95-ому році життя помер колишній конґресмен Чарлс Венік – він же співавтор поправки Джексона-Веніка, якою США десятиліттями обмежували торгівлю з країнами, які вважалися порушниками людських прав. Закон, який був схвалений у 1974 році, був в першу чергу скерований проти Радянського Союзу. Втім, після розпаду СРСР він залишався чинним і проти окремих ексрадянських республік, в тому числі і проти України, яка звільнилася від його дії лише у березні минулого року. *(„Голос Америки")*

КОЛОНКА КОМЕНТАТОРА

Росія вже 224 роки гнобить Грузію

Левко Хмельковський

Поведінка Росії щодо Грузії мало чим різнилася від ставлення Росії до України. У 1783 році, за часів Катерини II, було підписано угоду, за якою Росія мала допомогти Грузії в обороні від нападників з мусульманських країн. Цар Грузії невдовзі опинився в Петербурзі, де й помер, після чого в Грузію прибуло російське військо, і незалежна держава була приєднана до Російської імперії, а згодом стала її губернією. Управляв нею намісник царя, а в повітах – російські капітан-справники. Державною мовою була проголошена російська. Вживання грузинської мови в навчальних закладах, суді, державних установах було заборонене. Грузія на ціле століття стала російською колонією.

Зрозуміло, що Грузія палко вітала повалення самодержавства в Росії і 26 травня 1918 року проголосила себе незалежною Грузинською демократичною республікою. Незалежність т ривала три роки… Росія не визнала її суверенности. Заступник народного комісара закордонних справ Росії Лев Карахан заявив: „Ми не визнаємо ні незалежности Грузії, ні дипломатичного представника Грузії, ні грузинського уряду, який радянська Росія вважає групою повстанців проти законної влади Росії".

16 лютого 1921 року на територію незалежної Грузії увійшло російське військо – 11-та червона армія під командуванням Георгія Оржонікідзе, Сергія Кірова і Анатолія Гекера (кара їх не минула – уся трійця загинула в роки сталінського терору). Населення зустріло чуже військо вороже, чинило опір загарбникам. Тоді в Грузію були введені також Восьма, Дев'ята і 13-та армії, кіннота Семена Будьонного. Тільки в 11-ій армії було 25 тис. піхоти і 4 тис. кінноти. Грузія такого війська не мала. Усе ж нечисленні оборонці незалежности рушили до бою. На шляху аґресора стали 180 учнів Тбіліської юнкерської школи – жменька юних патріотів. Повторилися українські Крути – 111 з них загинули на полі бою, 34 були полонені і розстріляні в катівні ЧК – попередниці КГБ. Полеглих поховали на сільському цвинтарі в селищі Коджори, поставили капличку. Переможці зруйнували її… Усе ж населення не корилося, Грузія повстала. Більшовики почали брати закладників. Першими закладниками стали 53 діячі незалежної Грузії, яких утримували в Москві. Захоплених в полон повстанців заганяли у вагони і розстрілювали кулеметами. 24 керівників повстання в 1924 році стратили в Суздалі. Знову в Грузії запанувала Росія, тепер вже більшовицька. І тільки 9 квітня 1991 року Верховна Рада Республіки прийняла „Акт про відновлення державної незалежности Грузії".

Грузія – назва російська. Грузини свою країну називають Сакартвело („Земля Картлоса"). Росіяни впровадили назву „Грузія" – від Гюрджистану, що означає тюркською мовою „стан сили". Звідси почали називати країну Георгією – країною землеробів. Пізніше ця назва набрала значення „країна святого Георгія", якого особливо шанують в Грузії. Самі грузини називають себе „картвелі" від давньої назви одного з племен – „картлі".

До Картлі (Картлітського царства, Іберії) в VII-V ст. до Христа існувала держава Колхеті (Колхіда) з столицею – Телаві. То ж до появи Росії було ще чимало часу. А Росії усе ще видається, що з Москви починається світ.

Акція „Рушник національної єдности"

Зараз в Україні триває Всеукраїнська культурно-мистецька, громадсько-політична акція „Рушник національної єдности". Ініціяторами її проведення виступили Київський міський центр народної творчости, Асоціяція працівників засобів масової інформації України, Товариство з обмеженою відповідальністю „Український сувенір", Українське телебачення і радіомовлення, Дирекція фестивально-виставкової діяльности, Держкомтелерадіо України. Основна мета цього заходу – виховання в суспільстві почуття гордости за свій народ і державу, формування атмосфери суспільної злагоди, розуміння необхідности послідовної співпраці гілок влади, конструктивного діялогу політичних сил для розбудови незалежної України, утвердження її міжнародного авторитету, підвищення добробуту українського народу та сприяння відродженню народних традицій і ремесел.

Рушник вишивають кращі майстрині з усіх реґіонів України. Кожному реґіонові виділяється окреме місце для вишивки. Оргкомітет акції запрошує долу-

чититися до процесу вишивання Рушника також представників української діяспори.

У разі зацікавлености вишивальниць рушників української громади США в участі у акції „Рушник національної єдности", просимо повідомити про це Посольство України в США до 20 вересня поточного року (контактна особа Олександр Михальчук, тел.: (202) 349 2977, електронна пошта: olex@ukremb.com). Після того, як контакти з майстринями народної вишивки будуть установлені, Посольство поінформує про це оргкомітет, якому належить визначити терміни привезення Рушника до США, з тим, щоб впродовж 2-3 днів представниці української громади зробили свій практичний внесок у його художнє оформлення.

Посольство України в США

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА

На шляху до Европейського союзу

Д-р Мирослава Антонович

2-4 серпня в Гумбольдтському університеті у Берліні проходив реґіональний европейський конґрес „Подолання европейських кордонів: ЕС та його сусіди". Організатором щорічного конґресу є німецька Асоціяція східньоевропейських студій (DGO). Цього року конґрес проходив під патронатом федерального міністра закордонних справ д-ра Франка-Вальтера Стайнмаєра.

Група українських учасників конґресу – науковці, працівники Секретаріяту Президента України, апарату Верховної Ради України, Інституту законодавства Верховної Ради – була однією з найбільших за чисельністю. Авторка цієї статті отримала пропозицію організувати секцію на конґресі від Наукового Товариства ім. Шевченка (США), за фінансової та організаційної підтримки якого і стала можливою секція „Европейська інтеґрація України: виклики та можливості". Секція викликала велику зацікавленість учасників Конгресу, і була однією з найчисельніших.

Доповідачі на секції – проф. Михайло Кірсенко (Києво-Могилянська академія та Дипломатична академія при Міністерстві закордонних справ України), доц. Мирослава Антонович (Києво-Могилянська академія), Олег Процик (Европейський центр з питань національних меншин, Німеччина) – торкнулись актуальних проблем европейської інтеґрації України: реґіонального контексту европейської інтеґрації України; практики України щодо покарання за злочини тоталітарного комуністичного режиму в контексті відповідної европейської практики; ролі політичних партій в Україні. В доповідях зазначались позитивні зміни в Україні за останні роки: наближення української політичної системи до европейської, прийняття Закону України „Про Голодомор 1932-33 років в Україні" як свідчення усвідомлення (в першу чергу українськими політиками) великої трагедії українського народу, без якого неможливе творення европейської нації тощо. Учасників дискусії цікавили проблеми міжконфесійних відносин в Україні, мовне питання, реґіональні відмінності в Україні тощо.

На пленарному засіданні з доповідями виступили міністер Гернот Ерлер, колишній президент Польщі Олександер Квасневський та президент німецької Асоціяції східньоевропейських студій д-р Ріта Юсмус. О. Квасневський наголосив на тому, що політика европейського сусідства (European Neighborhood Policy) щодо України та декількох інших країн не є на заміну членства в Европейського союзу, а є елементом европейської інтеґрації. Хоча, звичайно, мова про переговори щодо членства можлива лише після подолання політичної кризи в Україні. Г. Ерлер у своїй доповіді приділив велику увагу партнерству ЕС та України в рамках Чорноморського співробітництва. Незрозумілим, однак, залишився великий пієтет пана міністра до Росії – так, ніби в Росії немає серйозних проблем з дотриманням прав людини та принципів демократії, що є основними цінностями ЕС.

Крім згаданої вище секції, проблемі Україна-ЕС були присвячені ще три секції. Цікаво, що підсумковий круглий стіл також був присвячений українській тематиці. Від України доповідачем на круглому столі був професор Олексій Гарань, який дуже вдало акцентував свій виступ на досягненнях України за останні роки в сфері дотримання таких европейських цінностей, як вільні справедливі вибори, мистецтво досягнення компромісу, свобода слова та преси тощо. І навіть минулий дуже тяжкий політичний рік не став втраченим роком – політики продемонстрували свої моральні якості, і виявилось, що „відступництво" насправді може бути „страшне" і каране.

Дуже приємно було бачити серед учасників Конґресу молодих талановитих українських науковців та практиків у сфері европейської інтеґрації. Зокрема Ольга Шумило, член робочої групи з ведення переговорів щодо нового договору між ЕС та Україною (Enhanced Agreement between the EU and Ukraine), чітко визначила причини, з яких членство України в ЕС не є на порядку денному зараз: навіть переговори зі згаданого договору ведуться здебільшого бюрократами, отримують недостатню політичну підтримку, слабке громадянське суспільство (майже відсутні „think-tanks", які працюють з урядом над цим питанням) тощо. Старший науковий співробітник Інституту політичних та етнонаціональних студій НАН України Галина Зеленько професійно проаналізувала недоліки виборчого законодавства, зокрема проблему „закритих" виборчих списків у світлі сучасної европейської практики. Приємним було й те, що серед учасників конгресу було п'ятеро українських фулбрайтівців: Наталя Чечель, О. Гарань, М. Кірсенко, Олена Бетлій та авторка цієї замітки.

Зацікавленість Україною, яка дуже чітко відчувалась на конґресі, а також спілкування з молодими учасниками конґресу з України – найбільші підстави для оптимізму щодо вступу України до ЕС. І до того ж, дата все-таки прозвучала – 2020 рік. Зрештою, це не за горами…

***Про автора:** Мирослава Антонович – завідувачка катедри загальноправових наук Національного університету „Києво-Могилянська академія", президент Українського фулбрайтівського товариства. Авторка монографії „Україна в міжнародній системі захисту прав людини" (Київ, 2000) та семи навчальних посібників і понад 60 публікацій. Голова панелі, яку спонзорувало НТШ-А на Берлінському конґресі.*

„Свобода" іде до свого 115-річчя

Завтра, 15 вересня, нашій „Свободі" виповнюється 114 років, почнеться 115-ий, ювілейний, і саме з цього приводу ми звертаємося до читачів, передусім і особливо до тих, хто передплачує нашу газету віддавна, від перших повоєнних літ, тобто від часу, коли на північно-американський берег вихлюпнулася третя хвиля української еміґрації – маса енерґійних, життєздатних, національно свідомих, переважно освічних, політично зрілих людей. Закипіло нове життя – громадське, церковне, культурно-мистецьке, наукове, шкільно-освітнє, спортове. Виникали нові організаційні середовища, нові осередки впливу, але також – нові способи їхнього інтеґрування в єдину громаду. Й одним з важливих, мабуть, неперевершених способів цього інтеґрування була „Свобода" – надпартійна, надконфесійна, загальногромадська газета. Найстарша і одна-єдина україномовна щоденна газета поза Україною. Сумлінно, з почуттям відповідальности за свою місію вона віддзеркалювала великі і малі події в бутті третьої хвилі, в її становленні і розвиткові, в мовному, культурному, професійному засвоєнні нашими людьми чужого світу. То була незабутня епоха – яскрава, напружена, багата на людські переживання. Про ті роки варто згадати, і ми заздалегідь звертаємося до наших довголітніх читачів з проханням написати для нас спогади, якимось чином і якоюсь мірою пов'язані зі „Свободою" і її тодішнім змістом.

А для читачів молодшого покоління нагадуємо найголовніші ціхи в житті і діяльності самої газети. Перше число „Свободи" вийшло 15 вересня 1893 року і символізувало собою рух українських еміґрантів до організованого громадського життя. Перший її головний редактор о. Григорій Грушка розумів газету, як засіб об'єднання громади у велику допомогово-братську організацію, тому саме з творчого середовища о. Грушки вийшла ідея заснування Українського Народного Союзу, історія якого розпочалася 22 лютого 1894 року, в день народження Джорджа Вашінґтона.

Другим історичним кроком „Свободи" було створення в 1916 році Української Ради, з ініціятиви котрої Конґрес США 24 січня 1917 року схвалив, а Президент Вільсон 2 березня того року проголосив день 21 квітня „Українським Днем" в Америці.

В період між Першою і Другою світовими війнами „Свобода" ініціювала і віддзеркалювала загальногромадські акції проти польської „пацифікації" в Західній Україні і проти організованого комуністичною Москвою голоду на Східній, підрадянській Україні. Під час і після Другої світової війни „Свобода" непохитно захищала честь українського національного імени, яке вороги України намагалися знеславити у зв'язку з визвольною боротьбою Української Повстанської Армії та інших збройних формацій Українського Опору, а також активно сприяла переселенню українських скитальців з Европи до Америки.

Серед пізніших ініціятив „Свободи" – спорудження пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашінґтоні; створення Фонду українських студій у Гарвардському університеті; популяризація „шістдесятників" і дисидентів в Україні, нарешті – десятки різних проєктів і сотні грошових збірок на підтримку українського національного відродження в незалежній Українській державі.

Окремою підставою для нашої гордости є коло авторів „Свободи", в якому бачимо безсмертні імена Івана Франка, Михайла Грушевського, Миколи Міхновського, Василя Стефаника, Дмитра Донцова, багатьох інших видатних особистостей нашої нації. Але вже й після Другої світової війни „Свобода" мала славних авторів – Луку Луцева, Миколу Шлемкевича, Івана Лисяка-Рудницького, Богдана Цимбалістого, Володимира Янева, Івана Кедрина-Рудницького та ін. Ми певні, що дехто з наших читачів пам'ятає цих авторів, їхні публікації, і відгукнеться на наше прохання написати бодай коротенькі спомини.

Близьке 115-річчя „Свободи" – це свято усіх наших читачів, усіх членів УНСоюзу, всієї громади, тому ми певні, що наш заклик не залишиться непочутим.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@att.net Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

ВЕРЕСЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Свята, рівноапостольна

У вересні 957 року княгиня Ольга гостювала в Константинополі, вразивши імператора Константина Багрянородного своєю красою і мудрістю. Що це сталося таки у цьому місяці, свідчить не тільки Несторова „Повість минулих літ". Зберігся запис самого візантійського володаря про цю подію: 9 вересня, була то середа, він приймав імениту русинку, а 18 жовтня, в неділю, Ольга від'їжджала до Києва. Давно це було, так давно, що аж дивно звучать точні дати, дні тижня. Але що значить „давно" для вічности? А це ж були вже цілком історичні часи, вже була почалася та історія, котра триває донині. Ось прямий зв'язок між епохами: серед найвищих державних нагород в сьогоднішній незалежній Україні – Орден княгині Ольги.

Чим важлива ця постать і чим цікава? З літопису знаємо, що життя княгині Ольги поділене на два періоди – темний і світлий. Таке враження, ніби перед нашим зором – дві зовсім не подібні між собою жінки: язичниця і християнка. Як язичниця – настільки жорстока, мстива, що аж незручно про це згадувати. Втім, часи були варварські, панувала груба сила, діяв єдиний закон: око за око, зуб за зуб. Щоправда, водночас тодішні варвари, не так, як теперішні, відзначалися якоюсь дитячою простотою і безпосередністю. Це ж треба було тим древлянам таке придумати: убивши князя Ігоря, Ольжиного чоловіка, запропонували їй стати дружиною їхнього князя Мала! В очах княгині то було більше зухвальство, ніж Ігорева захланність, котра й спонукала київського князя двічі підряд здирати з древлян данину. Помста Ольжина була страшна: першу делеґацію древлян, тонко ошукану, воїни-русичі живцем кинули в глибоку яму і засипали землею, другу – живцем спалили у лазні. Але найвигадливіша кара чекала впертих захисників Іскоростеня-города: Ольга, замість меду і хутра, „скромно" попросила їх „од двора по три голуби і по три горобці". А тоді її вояки поприв'язували до лапок птахів запалені трути – і згодів Іскоростень дотла.

Далі Ольга успішно княжила в Києві, бо син її Святослав, Ігорів спадкоємець був ще замалий. Вела й зовнішню політику. Читаємо в Нестора: „Вирушила Ольга в Греки і прибула до Цесарограда. А був тоді цесарем Костянтин, син Леонтів. І, побачивши її, гарну з лиця і вельми тямущу, здивувався цесар розумові її і розмовляв з нею, сказавши: „Достойна ти цесарствувати в городі сьому з нами". Збагнувши, до чого він хилить, Ольга повідомила, що дотепер була поганинкою і хоче охреститися. „І охрестив її цесар з патріярхом... А по охрещенні призвав її цесар і сказав їй: „Я хочу взяти тебе за жону". Вона тоді мовила: „Як ти мене хочеш узяти, коли охрестив мене сам і назвав мене дочкою?"... І сказав цесар: „Перехитрила ти мене єси, Ольго".

Отож з нею, княгинею Ольгою, прийшло до Києва Христове світло. Внукові її, Володимирові, вже було легше охрестити всю Русь. Так що ніскільки не перебільшує Нестор, пишучи про Ольгу: „Ця була передвісницею християнській землі, яко вранішня зоря перед сонцем і яко зірниця перед світом. Вона бо сіяла, як місяць уночі. Так ся між невірних людей світилася, як перло в багні, бо вони були закаляні гріхом, не омиті святим хрещенням, а ся омилась святою купіллю, скинула з себе одіж ветхого чоловіка Адама і в нового Адама втілилась, що ним є Христос. Речім же до неї: „Радуйся, руськеє пізнання Бога! Стали ми початком примирення"". Вона бо першою увійшла в Царство небесне із Русі, і її восхваляють руськії сини яко зачинательку, бо й по смерті молилась вона Богові за Русь".

Додамо до цієї оцінки лише те, що нашу давньокиївську княгиню Ольгу в рівній мірі пошановують як святу і Східня Церква і Західня. Канонізовано було її ще до татаро-монгольської навали, а в 1547 році зараховано до чину рівноапостольних.

П. Ч.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Можлива фальсифікація виборів

З тривогою повідомляємо, що в Україні можлива масова фальсифікація виборів. Кожну людину, яка виїжджає за межі України, незважаючи на час, який вона хоче там бути, примушують заповняти „Картку тимчасового обліку для забезпечення участи у позачергових виборах". Картку забирають прикордонники. При в'їзді в Україну заповнюються картки прибуття, які також забирають прикордонники.

Прикордонники роблять це примусово, чемно погрожуючи дзвінками до місцевих відділів віз і складанням актів про відмову заповнення цих карток. Посилаються на закон. Коли люди вимагали показати закон, за яким все це робиться, його показали. Цей закон був прийнятий 5 червня 2007 року, вже коли Верховна Рада була розпущена Президентом.

Картки вибуття можна використати, щоб викинути людей зі списків виборців, а от карток прибуття не відішлють туди. Не прикордонники будуть використовувати ці картки, а ті люди, які захочуть позбавити громадян проголосувати.

Центральна виборча комісія позбавляє громадян України права голосувати, наголошуючи, що тільки ті люди, які стоять на консульському обліку, можуть бути включені у списки виборців. Це ж сотні тисяч нелеґалів в різних країнах не зможуть голосувати!

М. Дністренко,
Гартфорд, Конектикат

Від редакції: Звісно, на виборчих дільницях можуть бути особи, які спробують приховати картки прибуття. Щоб цього не сталося, виборцеві треба перевірити, чи його прізвище є у списках, і в день виборів обов'язково взяти участь у голосуванні. Щодо реєстрації на закордонних виборчих дільницях, то „Свобода" (ч. 36) подала роз'яснення, що зареєструватися можуть також ті громадяни України, які не перебувають на консульському обліку.

Обіцяного три роки чекають

30 березня 2005 року Комітет з проведення бенкету на честь Президента України Віктора Ющенка повідомив громадськість, що повний звіт про всі фінанси буде подано через 90 днів. Співголовами комітету були провідники наступних організацій: Фонд „Україна-США", Вашінґтонська група, Український Конгресовий Комітет Америки, Українсько-Американська Координаційна Рада і Союз Українок Америки. Співголовам та членам комітету належиться щира вдячність за їхню відданість, тяжку працю та витрати їхнього часу для блискучої організації поклади Президентом В. Ющенком вінка до пам'ятника Тарасові Шевченкові та урочистого бенкету в „Omni Shoreham Hotel" у Вашінґтоні.

Здається, що й доходи з бенкету були значні. Понад 90 днів вже минуло від тієї події. Коли ж, заради підзвітности та прозорости, громада, особливо ті, хто підтримали і брали участь у цьому заході, довідаються, що сталося з прибутками з бенкету на честь Президента В. Ющенка, який відбувся 6 квітня 2005 року ?

Д-р Юрій Дейчаківський,
Норт-Потомак, Мериленд

Насправді – Борис Люшняк

У дописі про конвенцію Українського лікарського товариства Північної Америки („Свобода", ч. 34) прес-служба УЛТПА неправильно подала прізвище свого члена – контрадмірала Бориса Люшняка: Лушняк. На таку помилку вже торік було звернено увагу у статті про підвищення д-ра Б. Люшняка у ранзі („Свобода", 2006 р., ч. 46,).

Роман Б. Воробець,
Александрія, Вірджінія

Музей збереже пам'ять на віки

Я передплачую від нашого приїзду до Америки „Свободу", що всіх знеможених пригортає і дає життя. Прочитала в часописі за 17 серпня вістку з Миргорода на Полтавщині.

Зворушила мене стаття про те, що родина Воскобійників плянує заснувати родинний музей. Це справді благородна ціль. Я вітаю її та прилучуюся деякими даними про Миргород.

Я проживала на вул. Бережанській. Народилася в селі Малі Сорочинці. Коли настали часи нищення нашого народу (це 1929-1930 роки), батька мого Йосипа Деркача арештували, забрали майно і все господарство (до речі, мій дід Михайло був великий землевласник).

Отже, все забрано, і 13 господарств поставили в „експорт" – на вивезення. І ми лишилися – троє дітей, я – найстарша. Готувалися до вивезення в Архангельськ. Але добрі люди викрали нас і завезли до дядька Митрофана Пащенка, який нас прийняв. Це маминої сестри чоловік. А 12 родин вивезли і ніхто не вернувся, всі там згинули.

Було у нас розкішне подвір'я, чудова хата – це через одне подвір'я від посілости Воскобійників. Ця вулиця називалася Паськівська. Пізніше перейменували на Бережанську. Доля склалася так, що мама Воскобійників дружила з моєю мамою Одаркою.

Моя мама походила з села Почапців. Я ходила до школи, де був директором Василь Воблий. В 1937 році його було арештовано, як усіх кращих синів України. Пригадую трагедію, що сталася в 1933 році, коли панував голод. У Воскобійників в коморі було зерно, яке більшовики охороняли. Один чоловік, маючи трьох дітей, що вмирали з голоду, пішов дістати зерна. Коли вже зробив дірку і почав сипати зерно, охорона почула і його було вбито. Він лежав там на дорозі три дні. Ми, діти, ходили дивитися.

Коли прийшла німецька влада, я закінчила медичну школу, працювала в лікарні, було полегшення. Мали свою газету „Миргородські Вісті", яку я читала, бо приносили до лікарні. Михайла Воскобійника зустрічала не один раз, ідучи вулицею. Знали, що він – редактор, і шанували його. Потім настала еміґрація, ми пройшли тяжкий шлях. Жили в таборі Ашафенбурґ, знали М. Воскобійника як професора і українського патріота.

І ще пригадую, що в сусідньому селі Почапцях був радгосп шовкопряду – там вирощували шовковиці, зривали листя і годували шовкопрядів. Я зривала листя і возила до тих коконів. А у хаті Воскобійників жив директор радгоспу Даль.

Ми з чоловіком в 1992 році відвідали рідну землю. Були в Миргороді. Там ще є двоюрідні сестри. Але Миргород змінився на краще.

Катерина Черняк,
Орланд Парк, Ілиной

Видали книжку про „остарбайтерів"

Я прочитав у тижневику (ч. 29) статтю Романа Ференцевича „Знівечене, забуте покоління" і я цілком згідний з ним, і тому що особисто пережив це страхіття в Німеччині від 1942 до 1945 року. Дивно, але правда, що сьогодні німці більше цікавляться цією справою, ніж свої. В мене є книжка німецькою мовою про пережиття з свідченнями колишніх „остарбайтерів".

Автор її – великий приятель українців Вільгельм Вайбель. Добре було б видати цю книжку українською мовою. Ця книжка була подарована мені, як подяка за інформації з мого пережиття в таборі, тому не хотів би розлучатись з нею. Але можу позичити, якщо якийсь з наших українських наукових осередків зацікавиться. Моя адреса: Nicholas Lyszyk, 380 Ridgeley St., Perth Amboy, NJ 08861.

Микола Лишик,
Перт Амбой, Ню-Джерзі

Листи про Україну і не тільки...

Андрій Гайдамаха, заступник голови Центру національного відродження ім. Степана Бандери, переслав до редакції копію свого листа до голови Комісії нагород Президента України Вячеслава Брюховецького, у якому зокрема говориться: „Центр національного відродження ім. С. Бандери, який об'єднує цілу низку громадських організацій державницького напрямку з Україні та в діяспорі, підтримує прохання Української капелі бандуристів ім. Тараса Шевченка відзначити сл. п. Григорія Китастого званням „Герой України" з нагоди 100-річчя з дня його народження. Г. Китастий, який народився і здобув музичну освіту в довоєнній Україні, був видатним композитором та довголітнім диригентом капелі. Він – автор сотень творів для бандури, хору й оркестри – заснував школу „Кобзарська січ", збагатив скарбницю українських фонограм професійними записами у виконанні капелі під його керівництвом".

Зіновій Квіт з Філядельфії присвятив свою статтю „Терор над українським народом триває" аналізові подій, що сталися в Україні за 16 років її незалежности. Автор осуджує ті політичні сили, які гальмують будівництво молодої української держави. Також **Марія Вишневська** з Чикаґо в своєму листі докоряє „Свободі" за публікацію матеріялів про політичну діяльність Юлії Тимошенко і пропонує більше писати про неї як найбагатшу жінку України, котра збагатилася разом з Павлом Лазаренком.

Юрій Кравчук з Вільмінґтону, Делавер, в листі „Москалі заморджували українців" не погоджується з тезою, що українці теж брали участь в організованих більшовиками репресіях в Україні, Голодомору 1932-33 років. Автор наводить численні приклади того, що ініціятива репресій походила з Москви. В іншому листі „Київська демократія" Ю. Кравчук критикує утворення Верховної Ради за партійними списками.

Олександра Керша з Бурлінґтону, Вермонт, і **Люба Стасишин** з Елкріджу, Мериленд, схвально відгукнулися на публікацію про цілителя Миколу Касьяна з Полтавщини (ч. 33). О. Керша присвятила йому свій вірш.

Василь Фіняк з штату Ілиной надіслав статтю „Про Христову церкву", у якій розглядає багатогрічну історію Церкви від її зародження до наших днів.

Ольга Кобзяр з Гантеру, Ню-Йорк, переслала копію статті про приватний музей Юрія Микольського у Львівській області, що була опублікована в газеті „Високий замок" 14 липня. Проєкти в двох цікавих розробок надіслав **д-р Омелян Лищишин** з Львівського університету „Ставропігіон". Один з них – „Морські електричні станції" – він розробив за участи ректора Ярослава Кміта, другий – теж з енерґетики – належить винахідницям Марії Лещишин і Оксані Куцабі з Дрогобича.

Редактор газети „Промінь Просвіти" з Кривого Рогу **Сергій Зінченко** пише про труднощі, які виникають в житті просвітян завдяки місцевим недоброзичливцям.

Богдан Голда з Ліндену, Ню-Джерзі, прислав вірш „Сумує Мати-Україна"' який написав у Львові Іван Говда, його родич. Вірш присвячений розбратові політичних сил в сучасній Україні.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Нове призначення віце-президента УНСоюзу Михайла Козюпи

ТРЕНТОН, Ню-Джерзі. — 22 серпня цього року губернатор Ню Джерзі Джон Корзайн призначив Михайла Козюпу з Сідар Нолс, Ню-Джерзі, до Етнічної Дорадчої Ради (Ethnic Advisory Council), і надіслав наступного листа:

„ Дякуємо за вашу активність і зацікавлення на користь нашого штату Ню-Джерзі. З приємністю повідомляю, що разом з Секретарем штату ми призначили Вас членом Етнічної Дорадчої Ради. Я з гордістю призначаю Вас до цієї Ради. Я впевнений, що Ви будете виконувати доручені Вам обов'язки з вмінням і честю.

Ще раз вітаю та дякую за Вашу послугу. З вашою дальшою підтримкою ми зможемо покращити якість життя усім жителям Ню-Джерзі".

Михайло Козюпа

М. Козюпа є президентом Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ), другим віце-президентом Українського Народного Союзу (УНС), членом Екзекутивної Ради Українського Конґресового Комітету Америки (УККА), віце-президентом УККА, Координаційної Ради у Ню-Джерзі, членом Ради директорів Українсько-Американського культурного центру у Ню-Джерзі, та членом Спілки Української Молоді (СУМ). Він має ступінь маґістра з ділянки підприємницької адміністрації (business administration), є членом Дорадчої Ради у Ню-Джерзі при Українсько-Американській Федеральній Кредитовій Спілці „Самопоміч" і директором філії тієї ж кредитівки у Парсипані, Ню-Джерзі.

Етнічна Дорадча Рада має 45 членів і була створеною, як частина Департаменту Штату під юрисдикцією Секретаря штату – Ніни Мітчел Велс.

Ця рада дає рекомендації губернаторові в питаннях етнічних студій та програм, пропонованих в публічних школах, коледжах та стейтових університетах. Додатково рада відповідає за поширення співучасти етнічних організацій в урядових справах; забезпечує громадські та соціальні служби; дбає про етнічні та культурні події; розробляє політику стосовно етнічних громад; збільшує знання і публічне усвідомлення етнічної історії і культури.

Члени ради призначені на термін двох років.

Союзянки зустрілися на Союзівці

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – 5 серпня відбулось традиційне щорічне свято „День Союзянки", яке союзянки округи Ню-Йорк святкують вже 32-ий рік. А вже 30-ий раз це свято проводиться на чудовому клаптику української землі – на Союзівці.

Відкрила свято голова Ню-Йоркської округи Надія Савчук, яка привітала присутніх і подякувала президентові УНСоюзу Стефанові Качараєві, управителеві Союзівки Несторові Паславському та його помічницям Соні Стефанишин та Олесі Гуран за таке прихильне ставлення до нашої округи. З привітанням виступила голова СУА Ірена Куровицька, яка у своєму виступі торкнулась кількох моментів з життя СУА.

Концертну частину підготувала і провела мистецька референтка округи Ню-Йорк Світлана Махно. В концерті взяли участь ансамбль „Українська родина" під керівництвом Оксани Лиховид, ансамбль бального танцю під керівництвом Наталі Лемішки, ансамбль сопілкарів – представники Пласту під керівництвом Галини Щепки, студентка Музичного інституту Америки Христинка Махно, референтка округи Ню-Йорк, членка 64-го відділу СУА Лаврентія Туркевич, яка присвятила свій чудовий спів і гру на бандурі покійній бабусі, солістка Інна Сидорак та гурт „Сузір'я" під керівництвом Сергія Душенковського.

Приємною несподіванкою став виступ 82-річної Ольги Ленської, яка чудово виконала „Пісню про рушник" Платона Майбороди та арію „Аве Марія". О. Ленська представила свою племінницю Олену Геймор – співачку Метрополітен-Опери. Н. Савчук розповіла присутнім, що О. Геймор ще дівчиною співала на святі союзянок саме на цій же сцені.

На святі було проведено цікаву льотерію.

Була присутня журналістка з Києва Ірина Бондаренко, редактор музичного відділу Київського національного радіо.

За проведення свята треба подякувати Оксані Лопатинській, Ірені Стецьків, Ані Сафіян, Славі Лучечко, Анастасії Гірняк, Лесі Барабаш, Наталі Думі, Стефанії Косович, Вірі Шуль, Стефанії Семущак, Нелі Маєр та Л. Туркевич.

Валентина Медін

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Учні знову прийшли до школи

ВИПАНІ, Ню-Джерзі. – 8 вересня розпочався навчальний рік в Школі українознавства ім. Лесі Українки, що діє в Українсько-американському культурному центрі. На навчання зареєструвалося майже 180 учнів у 14 клясах. Першою подією шкільного дня стала дітей участь у Службі Божій, яку відправив настоятель Української греко-католицької церкви св. Івана Хрестителя о. Роман Мірчук.

Л. Хм.

На реєстрації учнів.

До школи – з бадьорим настроєм.

„А мене запишуть до школи?“

Школа почалася з Служби Божої.

У передшкіллі зібралися найменші.

Відзначення двох вагомих річниць

НЮ-ЙОРК. – Для відзначення 65-ої річниці створення УПА та 100-річчя від народження Головного командира УПА ген. хор. Романа Шухевича – Тараса Чупринки, за ініціятивою Головних управ Товариства УПА та Об’єднання колишніх вояків УПА, створено Всегромадський крайовий Комітет. Його очолив голова Крайової СУМ в Америці Богдан Гаргай, а заступниками стали Марта Кузьмович – голова Крайової Пластової Старшини, поручник Лев Футала і Юліян Котляр.

Комітет запланував велику і різнобічну програму, яка відбуватиметься в Ню-Йорку за таким порядком:

7 жовтня – Наукова Конференція, присвячена річницям, в приміщенні НТШ – з участю проф. Тараса Гунчака, проф. Дмитра Штогрина, проф. Юрія Шаповала з України та д-ра Петра Потічного, головного редактора „Літопису УПА“.

14 жовтня – в Українському Музеї в Ню-Йорку - відкриття фотовиставки „УПА – Армія Нескорених“. Її підготував Центр Дослідження Визвольного Руху у Львові, голова – Володимир В’ятрович. За ініціятивою Комітету придбано п’ять комплектів фотовиставки для показу у майже 25 українських громадах США. З цієї нагоди виготовлено 80-сторінкове кольорове видання (англійською мовою) про боротьбу УПА. За технічне переведення фотовиставки відповідає Головна Управа ООЧСУ.

21 жовтня – Академія-концерт в залі Cooper Union в Ню-Йорку. Участь беруть: Юрій Шухевич – (син Головного командира УПА) – головний промовець, оркестра „Батурин“ з Осередку СУМ в Торонто, хор „Думка“ з Ню-Йорку, Народний артист України Іван Бернацький, оперні співаки Олег Чмир, Оксана Кровицька. Під час академії відбудеться апель молодечих організацій СУМ і Пласту та відзначення грамотами та медалями колишніх воїнів УПА.

Всегромадський Крайовий Комітет

Українці Америки відзначили День Незалежности України

Заслужена діячка мистецтв України Оксана Лиховид.

АСТОРІЯ, Ню-Йорк

19 серпня урочисто і багатолюдно відзначили свято України парафіяни Церкви Чесного Хреста в Асторії. Під час святкової Служби Божої українці молились за Україну, за її щасливе майбутнє, за долю всіх українців, розсіяних у далеких світах. Святковий настрій створювала мальовнича сцена, прикрашена рушниками, які вишила родина Марії Лібер – голови першого відділу Об'єднання жінок Організації оборони чотирьох свобід України ім. Княгині Ольги-Володарки. За традицією свято відкрив молитвою і словом-зверненням о. Йовіно. Спільно заспівали гимни США і України. Далі, під звуки козацького маршу, Ігор Лібер виніс на сцену український прапор, а заступниця голови першого відділу ОЖ ОЧСУ Стефанія Рудик виголосила зі сцени „Акт про Незалежність".

Хлопчики у вишиванках Валерій Баранишин та брати Михайлик і Семен Орлики прочитали вірші, зокрема поезії Тараса Шевченка. Програму продовжив відомий у громаді вокальний ансамбль „Українська родина" під проводом Заслуженої діячки мистецтв України Оксани Лиховид. Пісенний колектив підготував до свята поетично-музичну композицію „Співай, Україно!". Учасниці ансамблю Надія Семчук (ведуча програми) та Люба Ткачук деклямували вірші, а ансамбль виконав історичні, ліричні та жартівливі українські пісні.

Несподіванкою для слухачів стало виконання ансамблем відомої американської пісні Ірвінґа Берлина „Боже, Америку благослови" українською мовою (переклад О. Лиховид).

На початку і наприкінці програми з віршами виступила М. Лібер. Власні вірші прочитав зі сцени парафіянин Петро Малькут. В святковій імпрезі взяли участь також о. Христофор і о. диякон Юрій Малаховський. У кінці програми всі разом співали маршову пісню „За Україну, з вогнем завзяття, рушаймо, браття, всі вперед!". Завершилося свято співом „Многая літа" українському народові, Президентові України, українській громаді Америки. На святі були також присутні гості з Греції і Польщі.

Ольга Кос-Стефанишин

Ведуча програми Надія Семчук.

БРУКЛИН, Ню-Йорк

26 серпня свято розпочалося урочистою Службою Божою і продовжувалося в парафіяльній залі церкви Святого Духу. Сцена була прикрашена рушниками, маками, соняшниками, створюючи у присутніх враження квітучої України. Виконали цю майстерну декорацію парафіяни за мистецьким задумом Надії Хоменко.

Головні організатори свята – о. Іван Тихович і директор Народного Дому Ростислав Питель відзначили цю історичну дату, як найважливішу для кожного українця і кожної українки. З вітаннями до присутніх звернулась також голова 21-го відділу СУА Наталка Тихович.

Присутні заспівали гимни України і США. Далі виступив вокальний ансамбль „Українська родина" під керуванням Оксани Лиховид, члена Національної Спілки композиторів України. Святкова програма ансамблю була побудована як літературно-музична композиція. Вела всю програму учасниця ансамблю Надія Семчук, а у вірші „Посадіть калину" їй допомагала Люба Ткачук. Вокальне тріо (Л. Гулович, О. Лиховид, Л. Ткачук) виконало драматичну пісню Олександра Білаша на вірші Дмитра Павличка „З далекого краю лелеки летіли", а далі розвеселило публіку жартівливими піснями.

Парафіяльна громада тепло сприйняла виступ ансамблю, який 10 років тому народився саме тут, в стінах Церкви Святого Духу. А на завершення програми ведуча оголосила новину: О. Лиховид присвоєне почесне звання „Заслужений діяч мистецтв України".

О. Лиховид від імені громадсько-культурного об'єднання „Українська світлиця" оголосила про збір підписів під зверненням про збереження Парку пам'яті про борців за свободу і незалежність під Києвом (як повідомила „Свобода" в ч. 32, цей парк хоче відібрати під будинки для багатіїв будівельна фірма Олени Батуріної, дружини посадника Москви Юрія Лужкова). Всі присутні в залі підійшли до столу з бланками відозви і поставили свої підписи на захист історичної пам'яті і національних святинь нашого народу.

Софія Музиченко

Вокальний ансамбль „Українська родина" на сцені парафіяльної залі церкви св. Духа.

ВІЛІЯМСТАВН, Ню-Джерзі

Щороку, починаючи від 1986 року, на щоглі міської ради повіває наш український синьо-жовтий прапор, посадник міста підписує проклямацію з нагоди 22 січня, а від проголошення Незалежности України – 24 серпня. Хоча й при невеликій громаді свято відбувалося величаво. Після зачитання проклямації і піднесення українського і американського прапорів та виконання національних гимнів хтось з з присутніх з'ясовував історичне значення і суть свята. Колись Павло Лісний дбав про присутність репортерів американської преси, часто й читав промову.

Настали зміни, громада зменшилася, але свято відзначає, як і колись. Цього року свято відбулося 26 серпня. Парох о. Павло Лабінський відправив Службу Божу в намірені України та українського народу, а свою церковну доповідь пов'язав із борцями, що своє життя віддали, аби Україна була вільною.

Після Служби Божої всі зібралися в церковній домівці на каву і продовження святкувань. Сходини молитвою відкрив о. П. Лабінський. Мені випало виголосити коротку промову з нагоди 16-річчя вільної Української Держави.

За успішне проведення свята подяка Галі Стахнів, Вірі Лабінській, Стефанії Світленко і Катрусі Ремчук. Також подяка Михайлові Кузьмі за полагодження в міській управі церемонії піднесення українського прапора.

Олександер Кобаса

………………………………………………………………………………………….

ДЖЕРЗІ СИТІ, Ню-Джерзі

24 серпня в міській раді відбулося урочисте засідання з нагоди 16-ої річниці Незалежности України, у якому взяли участь провідники міста, українська громада, парох церкви свв. Петра і Павла о. Василь Путера, голова Союзу Українок і голова Українського дому Анастазія Сибі.

Зі вступним словом виступила А. Сибі. Також парох о. В. Путера розповів про відзначення незалежности України. Після них посадник міста Біл Ґокен зачитав вітальну проклямацію. Потім всі разом вийшли до фасади міської ради і під загальний спів гимну „Ще не вмерла Україна" підняли на щоглу синьо-жовтий прапор.

А. Сибі організувала частування, і всі учасники були вдячні їй за таку гостинність. Довго ще парафіяни не розходилися, обговорювали успішне проведення свята.

Т. Сибі

Учасники свята в Джерзі-Сіті.

Українці Америки відзначили День Незалежности України

КЛІВЛЕНД, Огайо

Громада Клівленду відзначила 16-ту річницю відновлення державної незалежности України святковим концертом в неділю, 26 серпня, в залі парафії Покрова Пресвятої Богородиці. Ведучий Петро Твардовський відкрив концерт. Присутні заспівали гимни США і України, при фортепіяновому супроводі Наталії Боєчко.

Дитячий хор церкви (диригент Оля Чепак) виконав пісні „Молитва за Україну", „У нас є все", „Мамина сорочка" і деклямації – „Україно, зіронько моя", „Ми брати єдині", „У світі є хтось єдиний". Василь Ліщинецький у святковому слові прочитав привітання Посла України в США Олега Шамшура з нагоди Дня незалежности України, розповів про зміни, які сталися в Україні після відновлення незалежности.

В другій частині програми хор „Дніпро" (диригент Оксана Боднарчук, акомпаніямент Н. Боєчко) виконав „Крилець сокола дай" (музика В. Матюка), „Україно, зоре моя" (музика В. Філіпенка), „Чом, чом земле моя" (слова К. Малицької, музика Д. Січинського), „Коваль" (слова І. Франка, музика М. Гайворонського) і „Боже Великий Єдиний" (слова О. Кониського, музика М. Лисенка, обробка О. Кошиця). Солістами хору були М. Іванків, З. Шокалюк, Х. Глабше, А. Келер, фортепіяно – Е. Журавський, Л. Логан-Русинюк.

Молитвою за український народ Владики П. Дмоховського закінчено програму. Ведучий П. Твардовський подякував виконавцям і присутнім за участь, Е. Палці і В. Ільчишину – за підготування концерту.

Євген Бачинський

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк

Кергонксонська громада почала своє святкування вранці 24 серпня урочистим піднесенням українського національного прапора на головній площі сусіднього міста Еленвілю, яке було влаштоване місцевим відділом УККА.

В музичній програмі взяли участь сумівці Мистецько-кобзарського табору на оселі СУМ, під керівництвом Богданни Волянської, та бандуристи Тарас Лазуркевич і Олег Созанський з ансамблю „Бандурна розмова". Молитви за Україну провели о. Петро Бронський, від української католицької, і о. Юрій Базилевський – від української православної громад. Урочистостями керували Петро Косцьолек, голова оселі СУМа в Еленвілі, та Ева Панчишин, голова УККА, при масовій участі українців цілої околиці, вдягнених у вишиванках.

Головна частина свята відбулася в неділю, 26 серпня, в церковній залі Української католицької церкви Пресвятої Трійці, в Кергонксоні. Хор „Золотий Гомін" виконав молитву „Боже Великий", а голова місцевого відділу УАКР Володимир Бакум, висловивши затурбованість громади політичними подіями в Україні, представив доповідача, редактора „Свободи" Петра Часто.

У ґрунтовній і об'єктивній характеристиці України після 16 років самостійности редактор П. Часто проаналізував її державні інституції та її керівників, з їхніми досягненнями, але і трагічними помилками, і висловив надію, яку ми всі поділяємо, що парляментські вибори 30 вересня можуть привести до влади національно-демократичні сили. Доповідач обґрунтував свою жевріючу надію тим фактом, що Україна 16 років таки росла, і ріст її, мимо всіх смертельних небезпек і розчарувань, не зупиниться, якщо національно свідома частина її народу не перестане вірити в її святе право на існування і для нього працюватиме.

Пластовий музичний ансамбль „Сопілка", під керівництвом Галини Щепко, продовжив програму і зворушливо виконав пісню на слова Василя Симоненка „Виростеш ти, сину", а після нього ансамбль СУА „Мальви" заспівав дві пісні: „Киеве мій" і „Полтавський рушничок".

Рецитаторка громади Анна Харчишин прочитала до теми підібрані вірші Олега Карпенка, Ірини Стецьки та Ганни Черінь, а концерт закінчив хор „Золотий Гомін", під диригентурою В. Бакума, чотирма патріотичними піснями Людкевича, Колеси та Гайворонського.

Свято закрила голова відділу УККА Є. Панчишин, подякувала всім виконавцям та декораторам сцени, Славкові Харчишинові і Денисові Беднарському, після чого всі присутні надхненно заспівали український національний гимн.

В. Б.

ВОТЕРВЛІТ, Ню-Йорк

В неділю, 26 серпня, громади Амстердаму, Коговзу, Трою, Гантеру та Вотервліту зібралися в Українському клюбі в Вотервліті, щоб відзначити 16-ту річницю Незалежности України.

Під протекторатом Окружного УККА місцеві організації УККА, УНСоюзу, Організації оборони Лемківщини та Українського клюбу створили комітет, який розділив працю, щоб успішно провести свято.

Над будинками міської ради та Українського клюбу майоріли синьо-жовті прапори. В залі були синьо-жовті бальончики.

На святі виступив хор Округи Олбані „Рідна пісня" під керівництвом Михайла Цапара. Свято відкрив голова Окружного УККА д-р Андрій Баран, який розповів про важливість відзначення державности України. Після вступного слова хор заспівав три пісні. Віра Дяків з Амстердаму зробила змістовну доповідь, згадуючи всі етапи української боротьби за назалежність. Її донька Аня деклямувала вірш „Слово Української дитини".

Чоловіче тріо – Михайло Цапар, Степан Коростіль та Тарас Мищук – заспівало дві пісні, а після цього хор під диригуванням М. Цапара при акомпаніяменті Т. Мищука заспівав ще кілька пісень. На кінець д-р А.Баран подякував всім виконавцям та запросив присутніх до товариської зустрічі при каві. Хор та всі присутні заспівали український гимн.

Микола Філь

ЮТИКА, Ню-Йорк

В Українській католицькій церкві св. Володимира Великого зійшлися парафіяни церкви та їхні православні брати на чолі з о. Миколою Кривоносом в п'ятницю, 24 серпня, де о. Михайло Бундз в наміренні України та за тих, що віддали своє життя за неї, відправив Літургію, а після Служби Божої всі подались до міської ратуші.

Старанням учительки Христі Ликтей, референта зовнішніх зв'язків місцевого Відділу УККА, посадник міста видав проклямацію та запросив громадян приєднатися до святкування Дня Незалежности України.

О 10-ій годині ранку українці зійшлися біля ратуші, де Х. Ликтей привітала посадника Тимотея Джуліяні, який прийшов на свято в краватці зі синьожовтими кольорами. Він привітав присутніх короткою промовою, прочитав проклямацію та запросив підійти до щогли, щоб піднести український прапор. Підносячи прапор, присутні співали гимни США і України.

Х. Ликтей прочитала коротку доповідь про Україну та її незалежність, подякувала посадникові за проклямацію, а людям за присутність і запросила всіх до залі св. Володимира Великого на продовження свята. Багато людей прийшли у вишиванках, а репортерка Ґейти Ейнсворт з „Обзервер Диспеч" все це фотографувала.

У залі Х. Ликтей відкрила другу частину свята та попросила до слова о. Михайла та голову відділу УККА Ярославу Наконечну, яка виголосила змістовну доповідь про українську незалежність. Проф. Ярослав Ликтей говорив про тяжку боротьбу на полях боїв за незалежність, переслідування, арешти, розстріли, заслання, Соловки, Воркуту, Сибір, концентраційні табори, бійців УПА та тяжкий шлях, який Україна пройшла до незалежности, а тоді прочитав уривок із статті про 1991 рік.

Микола Денисюк розповів про УПА та її боротьбу за незалежність.

На завершення програми Х. Ликтей побажала Україні миру, спокою, всього найкращого та чесних виборів, подякувала всім за участь, запросила їх на частування з кавою.

Наступного дня в ютицькій газеті „Обзервер Диспеч" появилось аж три кольорові знимки. На першій сторінці фото Марії Косар і Емілії Дмитрів у вишиваних сорочках, а також – Марії Саванець, Емілії Дмитрів, Ніни Женчак, Анни Семеняк, Марії Прилепи, Марії Вігак, Марії Косар та Ірини Денисюк. На третій знимці: співає Х. Ликтей. Подано також переклад гимну „Ще не вмерла Україна".

Ярослав Ликтей

Серед учасників свята посадник Ютики Тимотей Джуліяні (дев'ятий справа), парох Української православної церкви св. Чесного Хреста о. Микола Кривонос і парох Української католицької церкви св. Володимира Великого о. Михайло Бундз.

Українці Америки відзначили День Незалежности України

ТРЕНТОН, Ню-Джерзі

Урочисто і святково відзначила українська громада Трентону і околиць 16-ту річницю Незалежности України. Розпочали свято Молебнем священики Українських православних церков св. Юрія Переможця – о. Петро, св. Трійці – о. Іван та Української греко-католицької церкви о. Володимир.

Із промовою виступив голова управи Українського народного дому Василь Турецький.

У концерті прозвучали церковні, народні та повстанські пісні у виконанні церковних хорів усіх трьох парафій. З високою майстерністю та надхненням виконала пісню „Виростеш ти, сину" юна співачка Меланія Мостровська. Дует „Бандурна розмова" у складі Тараса Лазуркевича та Олега Созанського не потребує представлення. Це професіонали – вокалісти та інструменталісти. У їхньому виконанні прозвучали пісні – українські народні, УПА та сучасних композиторів. Веселили присутніх музиканти з України – дует у складі Михайла Гучка та Мирослава Грицика, котрі недавно приїхали до США. Пісні та музика звучали до пізньої ночі.

Не забуває про нас і філядельфійська кредитівка „Самопоміч". Її працівники обдарували дітей і дорослих цінними подарунками, допомагають Українському народному дому та Школі українознавства.

Велика подяка належиться всім, хто брав участь у проведенні цього свята, особливо ведучим концерту Марії Сачевській, Василеві Бойкові та всій українській громаді.

Петро Терещук

Володимир і Катя Були – активні учасники свята.

Посадник міста Гамільтону Ґлен Ґілмор з учнями Школи українознавства при Українському народному домі.

Щаслива україночка.

Зведений хор українських церков в Трентоні.

ДІТРОЙТ, Мишиґен

В неділю, 26 серпня, в Українському культурному центрі міста Ворен святкування Дня Незалежности України розпочалося внесенням прапорів Українсько-Американськими ветеранами та представниками громадських організацій під проводом полковника Олега Цєплого. Хор „Золоті дзвони" разом з присутніми виконав національні гимни Сполучених Штатів та України. Молитву провів о. декан Володимир Петрів. Вступне слово сказали голова Відділу УАКРади Зенон Василькевич та голова Відділу УККА Ліда Врублевська. З привітом від „Нової хвилі" виступила голова цієї громадської організації д-р Олена Паливода.

Представила головних промовців Ольга Лісківська. Святкову промову виголосили д-р Марта Богачевська, історик, довголітній директор програми Фулбрайта у Києві, та Ростислав Хомяк, відомий журналіст. Тема їхньої спільної доповіді була „Факти і міти незалежної України". Слухачі мали можливість дізнатися про цікаві факти з історії України, особливо в радянський час, та в порівнянні з ними, сьогодення вільної України. Д-р М. Богачевська, наприклад, мала можливість дослідити архівні документи КҐБ про кількість чужоземців в Україні, яких було тоді було менше 200 і про кожного з них було подано у звіті до Москви, чому він тут перебуває, з якої він країни. Р. Хомяк повідомив, що нині в Україні вільно подорожують тисячі чужинців і ніхто за ними не слідкує, якщо вони не порушують законів України.

Мистецьку частину розпочав наймолодший учасник святкової програми Денис Слюсар, який продеклямував вірш Володимира Сосюри „Любіть Україну". Марія Назаренко, сопрано, під фортепіяновий супровід Ольги Соловій виконала пісні „Від синього Дону до сивих Карпат", „Чи знаєш ти". Вірш Дмитра Павличка „Клятва" деклямувала Таня Бедрус. Народну пісню „Дощик" заспівала Марія Назаренко, яка також прочитала в англомовному перекладі вірш В. Сосюри „Любіть Україну" і заспівала цю пісню на музику Миколи Фоменка рідною мовою. Вірш Івана Франка „Мойсей" деклямувала Руслана Проонко.

Особливої уваги заслуговував хор „Золоті дзвони", який надхненно виконав в'язанку українських пісень під музичним керівництвом О. Соловій. Кожну з пісень підспівували в залі.

Заключною піснею, яку виконали всі присутні, був український релігійний гимн „Боже Великий, Єдиний".

Підготував це свято спільний комітет Мишиґену, який створили Відділ УАКРади на чолі з З. Василькевичем та Відділ УККА на чолі з Л. Врублевською. Декорації виготовив Володимир Дигдало.

Ніна Василькевич

Зліва: Романа Дигдало, Ростислав Хомяк, Зенон Василькевич, д-р Марта Богачевська, Ніна Василькевич, д-р Марія Балтарович, Роман Балтарович на святі.

Виховно-мистецький і кобзарський табір СУМ

Учасники табору в Еленвілі.

ЕЛЕНВІЛ, Ню-Йорк. – 12-25 серпня в Кетскильських горах, на оселі СУМ, відбувся двотижневий виховно-мистецький і кобзарський табір „Скарби України". Молодь мала нагоду вивчити сім видів традиційного українського мистецтва – гру на бандурі, народні танці, спів, вишивання, писанкарство, малювання на склі і мистецьке слово.

Інструкторами були: з гри на бандурі – Олег Созанський і Тарас Лазуркевич (гурт „Бандурна розмова"); з малярства на склі, рисунку, графіки, скульптури – Андрій Хомик, викладач школи Олекси Новаківського у Львові (Інститут прикладного мистецтва); українських народних танців – Володимир Полевий, який має 20-літний досвід праці в Національному ансамблі ім. Павла Вірського; хорового співу – Богданна Волянська, президент Українського музичного інституту Америки, керівник ансамблю „Промінь"; української вишивки – Стефанія Шкафаровська, знавець української традиційної вишивки; з писання писанок – Маріянна Василик, фахівець ручних робіт, і з сценічного слова – Марія Поліщук, викладач українознавчих предметів.

Команду табору очолив Юрій Наконечний, бунчужний – Дмитро Ленчук, писарка – Лена Гованська, головний виховник-програмовий – М. Поліщук.

У програмі табору були й ватра, присвячена 65-літтю Української Повстанської Армії і 100-літтю з дня народження Головного командира цієї армії ген. хор. Романа Шухевича (Тараса Чупринки), купання в басейні і на річці, прогулянки, забава-вечірка, „нічні напади", піднесення українського прапора в Еленвілі на День Незалежности України.

Табір закінчився великим концертом і виставкою робіток учасників, за що таборовики були щедро нагороджені оплесками присутніх батьків і гостей, які прибули на оселю СУМ.

Юрій Наконечний

Виховно-кобзарський Табір з інструкторами Олегом Созанським і Тарасом Лазуркевичем.

Малярство з інструктором Андрієм Хомиком.

Вишивання з інструктором Стефанією Шкафаровською.

Спів з інструктором Богданною Волянською на святі України.

Радіопрограмі М. Комічака – 57 років

Михайло Комічак

ПІТСБУРҐ, Пенсильванія. – Виповнилося 57 років радіопрограмі „Українське радіо", і це заохочує поринути у спомини. Чейже вже четверте покоління має можливість слухати українську мову, пісні та музику, а також новини із життя громади та далекої, а таки рідної України.

Початки праці директора радіопрограми Михайла Комічака не були легкими. Ще з початком 1960 років наша громада була розколота надвоє. Пригадую, як на величаве свято відкриття пам'ятника Тараса Шевченка у Вашінґтоні українці Пітсбурґу їхали двома окремими і розсвареними колонами.

На щастя, цей розбрат не тривав довго. Переміг здоровий розум. Радіо сприяло об'єднанню громади, шануючи її різноманітність та розбуджуючи зацікавлення для подій загальноукраїнського значення. Інформуючи і пояснюючи важливість цих подій, воно викликало ентузіязм і включало громаду до активної дії. Згадати можемо відзначення Тижня поневолених націй, екуменічне святкування 1,000-ліття хрищення України, пропам'ятні маніфестації в річниці Голодомору 1932-33 років.

Як вічний вогонь, радіо підтримувало віру у відродження української державности, святкуючи щорічно День 22 січня. Радіо заохочувало громаду включатись у збірку фондів на український Гарвард, на підтримку демократичних сил у виборах в Україні, на придбання будинку української амбасади у Вашінґтоні, багато інших потреб. Сотні тисяч долярів, на громадські цілі – це гідний пам'ятник патріотизму українців Пітсбурґу.

Дивлячись у майбутнє, ми вже готуємось до традиційної поїздки кораблем по ріках нашого міста у 60-ту річницю Української радіопрограми під керівництвом Михайла Комічака.

Михайло Корчинський

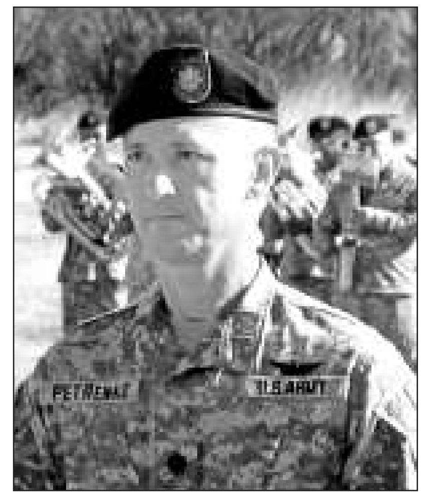
Підполковник Ігор Петренко – командир батальйону розвідки

Підполковник Ігор Петренко був призначений командиром 305-го батальйону розвідки 26 червня 2007 року в Арізоні. У цьому батальйоні військовики вивчають спеціяльну електронну техніку та пілотування літаків спеціяльного призначення.

Військову службу І. Петренко розпочав після закінчення університету в Арізоні 1987 року. Служив за кордоном – в Італії, Кореї, Туреччині, Іраку та в Німеччині. Попереднє призначення – у Пентагоні.

Брат Ігоря – полковник Віктор Петренко сьогодні служить в Афганістані як начальник штабу 82-го дивізіону.

Леонід Петренко

Підполковник Ігор Петренко

На фото: підполковник Ігор Петренко вручає прапор прапороносцеві 305-го батальйону.

Зустріч з відомим екологом

НЮ-ЙОРК. – 4 вересня в канцелярії Союзу українок Америки (СУА) відбулась зустріч членів Світової федерації українських жіночих організацій (СФУЖО), Головної управи СУА та управи Нюйоркської округи СУА з Ольгою Мелень – керівником юридичного відділу міжнародної благодійної організації „Екологія – право – людина" (ЕПЛ) зі Львова. Ця організація розпочала роботу в 1994 році і була однією з перших екологічно-правових громадських організацій на території колишнього Радянського Союзу. Вона стала одним з провідних борців за реформу та застосування екологічного права в Україні, Европі та світі. Головна місія ЕПЛ – захист екологічних прав громадян та організацій в адміністративних органах та судах.

Головний представник СФУЖО Надія Шміґель познайомила присутніх з О. Мелень і розповіла, що 5-7 вересня в ООН відбулась конференція на тему „Зміна клімату: як це впливає на всіх нас?", де О. Мелень виступила з доповіддю „Сталий розвиток, відповідальність, етика".

Зі словами привітання виступили голова СУА Ірена Куровицька та голова Окружної управи Ню-Йорку Надія Савчук. На присутніх справила велике враження О. Мелень – молода, тендітна жінка з України, яка досягла неабияких успіхів у справі, якою займається: у 2006 році виграла конкурс з права екології в Европі і дістала екологічну премію Ґолдмена.

Відбулась приємна, тепла розмова за філіжанкою кави. Жінки висловили щире занепокоєння станом сучасної екології в Україні, О. Мелень була вражена нашою обізнаністю, а ми дізнались про існування в Україні важливої, суто жіночої організації, що базується у Львові, а працює в усій Україні.

Валентина Медін

УКРАЇНА І СВІТ

Звернення представників української інтелігенції до Президента України Віктора Ющенка

Нещодавно на шпальтах вітчизняних газет „Голос України" та „2000" було надруковано звернення так званої „інтеліґенції" України до Кабінету міністрів з вимогою вирішити питання в державі зі статусом російської мови. Йдеться про надання російській мові статусу другої державної.

Розпочалася передвиборна кампанія, і деякі запеклі чи приховані антиукраїнські сили з нечуваною й нахабною енерґійністю намагаються роздмухати мовне питання. Як правило, це питання виникає тоді, коли деякі ультраліві й деструктивні політичні партії та партійки, намагаючись привернути до себе якомога більше виборців, спекулюють на небезпечних для нашої ще молодої держави гаслах, що мають відверте чи ледве завуальоване антиукраїнське забарвлення.

Наша українська історія — це ще жива незагоєна рана. Ми добре пам'ятаємо, як московський цар Олексій Михайлович Романов порушив домовленість з гетьманом України Богданом Хмельницьким і розпочав закабаляти Україну, роздерши надовго на ласі шматки наші землі між Польщею, Росією та Османською імперією. Ми ще пам'ятаємо, як соратник російського царя Петра Першого осатанілий Меншиков спалив славну козацьку столицю Батурин, вирізавши геть усе мирне населення. Ми ще не забули, як російська імператриця-німкеня Катерина Друга зруйнувала Січ, переселивши запорізьких козаків-українців на чужину. Ми також не забули ще, як вона закріпачила українське вільнолюбне селянство. А скільки було видано ультимативних указів, циркулярів тощо, що суворо забороняли нашу українську мову — не полічити!

Ми будемо пам'ятати завжди, як молоду, щойно народжену в 1919 році, Українську Народну Республіку потопили в морі крові червоні московсько-більшовицькі орди. На нашій пам'яті живою незагойною раною завжди будуть відлунювати мільйонами померлих співвітчизників три Голодомори – 1921, 1932-33 та 1947 років, які на совісті російських більшовиків-комуністів, що методично й жорстоко відпрацьовували на нас свої варварські комуністичні експерименти. Ми ніколи не забудемо, як сотні й сотні тисяч українців-патріотів у різні часи совєтів гинули в боротьбі за незалежність, скніли й помирали в совєтських ГУЛагах, тужили за далекою рідною домівкою по різних сибірах...

Перед нами стоїть багато і справді архисерйозних проблем, а деякі недалекоглядні горе-політики роздмухують розбрат і зневіру в наші серця, піднімаючи на свій щит небезпечний імперський лозунг „Дайош русскій язик — второй государственний!". Нібито це в нас найголовніша і найболючіша проблема, без розв'язання якої не буде України, забуваючи, що це імперська мова, яка методично титанічними зусиллями імперських правителів витісняла й покищо, на превеликий жаль, через непродуману деструктивну державницьку політику вже своїх сучасних чільників України витісняє прадавню українську мову.

Потрібно раз і назавжди зупинити повзучий руйнівний процес, що роз'їдає, як іржа, нашу культуру, традиції, звичаї, а головне – душі людей...

В Росії з неоімперським завзяттям і на державному рівні вже ставлять вимоги до країн СНД ввести двомовність, закликаючи свої впливові періодичні видання рішуче пропаґувати й зміцнювати російську мову в цих країнах, розширюючи у такий своєрідний спосіб „русскій мір". Під цією назвою пройшов навіть круглий стіл у редакції „Літературної ґазети", де також жорстко стояло питання посилення експансії російської мови в країнах СНД.

Отже, знов постає загроза для нашої мови. І це в нашій незалежній державі! На знаному Нюрнберзькому процесі німецьких фашистів засудили не тільки за те, що вони розв'язали криваву війну проти всього світу, а й за те, що вони проводили, приміром, щодо Польщі так званий лінґвоцид, тобто тотальну ґерманізацію, маючи намір знищити польську мову і самих поляків. А що ж у нас? Ніхто ще не поніс покарання за активну й відверту антиукраїнську політику, яка не припинялася й не припинилася ані на мить ще з часів совєтської імперії.

Проте ми, представники української інтелігенції, на щастя, не забули, що без мови нема нації... Тож ми рішуче засуджуємо деяких наших знаних діячів науки й культури, які публічно легковажно й непродумано на догоду деструктивних політичних сил як у нас в Україні, так і в Росії, вимагають для російської мови статусу другої державної мови.

Ми, представники української інтелігенції, закликаємо Вас, пане Президенте, покласти край на нашій українській землі небезпечній та руйнівній пропаґанді зі спекулятивним використанням імперських лозунгів на кшталт „Дайош русскій язик — второй государственний!", "С намі Бог і Россія!", встановлення пам'ятників російським катам України тощо...

Всього понад 3 тис. підписів. Збір підписів триває. Свої прізвища, титули, підписи і місце проживання просимо й надалі надсилати на адресу „Літературної України": 01601, Київ-601 МПС, бульвар Лесі Українки, 20

Вітаємо нашу дорогу Пані Ліду
із нагородженням
Орденом Княгині Ольги III Ступеня!

Указ Президента № 739 2007
з нагоди 16-ї річниці Незалежности України відзначає

Лідію Сильвестрівну Крушельницьку,

режисера та художнього керівника
Студії Мистецького Слова в Ню-Йорку,

"за вагомий особистий внесок
у зміцнення авторитету України у світі,
популяризацію її історичних і сучасних надбань."

Також поздоровляємо Вірляну Ткач,

режисера та художнього керівника
мистецької групи „Яра" в Ню-Йорку,
якій указом Президента присвоєно звання
"Заслужений Діяч Мистецтв України"

СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО!

Приятелі та всі колишні і теперішні учні
Студії Мистецького Слова Лідії Крушельницької

Батьки дітей у віці 6-10 літ!

Заохочуємо Вас вписати Ваших дітей до НОВАЦТВА Пласту, Української Скавтської Організації, в Ню Йорку.

Пластова Свічечка

Що це Пласт?

Пласт - це організація, яка має за мету:
- плекати любов до Бога та почуття приналежности до українського народу
- плекати взірцеву поведінку
- плекати здоров'я та відповідну фізичну справність
- розвивати співжиття в гурті
- плекати здібності та ідеалізм

Пласт виконує ці завдання за допомогою гор і самовиховання.

Пластова програма включає що-тижневі сходини в пластовій домівці, прогульки та літні табори в природі.

Новацька Костюмівка

Новацьке Свято Весни

Передумови: Починає 1-шу клясу в цілоденній школі (6 літ), розуміє і говорить по українськи та є записаний до школи українознавства.

Зайдіть до Пластової домівки в Мангаттені (144 Друга Евеня) у таких днях:
Субота, 15 вересня, 9 рано-12 поп.
Субота, 22 вересня, 9 рано-1 поп.
Субота, 29 вересня, 9 рано-1 поп.

За дальшими інформаціями:
(212) 982-4530,
www.plastusa.org

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

запрошує громадянство
на відкриття академічного сезону.

Д-р АННА ПРОЦИК,

професор історії Університету міста Ню-Йорк

виголосить доповідь на тему:

„Европейський вимір першої української політичної організації“ до 160-ліття Кирило-Методієвського Братства.

Доповідь відбудеться

в неділю, 23 вересня 2007 р., о 2-ій год. по пол.
в приміщенні УВАН
206 West 100th Street, New York, NY 10025
Tel.: (212) 222-1866

РІДНА ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА
ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ при УККА,
МОРРІС КАВНТІ, Н. Дж.

проголошує

ПОЧАТОК ШКІЛЬНОГО РОКУ

для учнів

8-го вересня 2007 р., о год. 9-ій ранку

Ukrainian American Cultural Center
60C N. Jefferson Road, Whippany, NJ 07881

Прошу реєструвати на: www.ridna.org

Любодар Олесницький
Голова Управи Батьківського Комітету

2200 Route 10 West, Suite 104
Parsippany, NJ 07054
(973)538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA
International Trade, LTD
e-mail:roxolanaltd@roxolana.com
web:www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973)538-3888
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

** Додаткова оплата за доставу*
Існують певні обмеження.

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості европейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україну: **ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ**

$100 - $8	$500 - $25	$900 - $45
$200 - $14	$600 - $30	$1000 - $50
$300 - $18	$700 - $35	$1500 - $75
$400 - $20	$800 - $40	$2000 - $100

Маємо ліцензію на пересилку долярів.
Також пересилаємо в інші країни.
• ***Достава $10 за кожне замовлення***

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 ґалон, тушонка – 3 ф., салямі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна $ 99 за 51 ф.

Додаткова оплата за доставу – $10 – Західня Україна; $15 – Східня Україна

Тел.: (973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

Реклама – ключ до успішного бізнесу!

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

запрошує на

ВІДКРИТТЯ МИСТЕЦЬКОЇ ВИСТАВКИ

НАЙНОВІШИХ КАРТИН
СЕРГІЯ БЕЛІКА

в п'ятницю, 21 вересня 2007 р.
від 6-ої до 9-ої веч.

Виставка відкрита щодня
(крім понеділків)

від 21 вересня до 14 жовтня 2007 р.
від год. 12-ої до 6-ої веч.

Український Інститут Америки
2 East 79th St.
New York, NY 10021
Tel.: (212) 288-8660

OKTOBERFEST
Saturday, October 13
The Fun begins at 3:00 pm

Ukrainian American Sport Club
" Tryzub"
County Line & Lower State Roads, Horsham , PA
(215) 343-5412
RAIN OR SHINE – under roof in case of rain

Enjoy
Imported, Domestic
& Specialty Beers
in our outdoor
"Biergarten"

Dance or Listen to
LIVE MUSIC
by **Harmonia**
Eastern European /
Traditional / Modern

&

at the Grill The Best of the "Wurst"

other grills, roasts, tasty ethnic foods & baked goods

ADMISSION: $10.00 Children under 13 Free
WWW.TRYZUB.ORG

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

5.44%* APY

ОДНОРІЧНИЙ СЕРТИФІКАТ

Завжди конфіденційна, ввічлива та професійна обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

Філія в КЕРГОНКСОНІ:	Філія в ЮНІОНДЕЙЛ:	Філія в АСТОРІЇ:
6325 Route 209 Kerhonkson, NY12446	226 Uniondale Ave, Uniondale NY 11553	32-01 31ST Ave Astoria, NY 11106
Tel: 845-626-2938	Tel: 516 565-2393	Tel: 718 626-0506
Fax: 845 626-8636	Fax: 516 565-2097	Fax: 718 626-0458
ЕЛЕКТРОННА ПОШТА: info@selfrelianceny.org	ІНТЕРНЕТ: www.selfrelianceny.org	Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно: 1-888-SELFREL

NCUA

*APY - Annual Percentage Yield. Відсоток у річному відношенні, може бути змінений без попередження. $500.00 мінімальний вклад. Начислюється штраф за передчасне розірвання угоди.

Лемківська Ватра в Польщі: і спогади, і веселощі, і єднання

ЖДИНЯ, Польща. – Ювілейна 25-та Лемківська Ватра відбулася 21 липня в Карпатах (див. „Свободу“, ч. 31). На святі було історично-культурне, трагічне і ювілейне, сумне і веселе, минуле і сьогоднішнє. Українська лемківська культура надзвичайно багата.

Близько тисячі артистів з Польщі, України, Словаччини, Мадярщини, Сербії, Хорватії та Австрії, гості з цілого світу брали участь у святі.

Були також почесні гості – Президент України Віктор Ющенко з родиною, Митрополит Перемисько-Варшавської архиепархії Української Греко-Католицької Церкви Іван Мартиняк, Єпископ Вроцлавсько-Ґданської епархії УГКЦ Володимир Ющак, ординатор Перемисько-Новосондецької епархії Православної Церкви Архиєпископ Адам Дибець, заступник міністра культури і туризму України Ольга Шокало-Бенч, голова Об’єднання Українців Польщі Петро Тима, голова Об’єднання Лемків Польщі Стефан Гладик та інші.

Особливу увагу звернув я на велику кількість дітей – як серед учасників виступів, так і серед присутніх.

Норберт Іван,
Вініпеґ, Канада

Президент України Віктор Ющенко з родиною на святі в Ждині.

Нижче і справа подаємо фоторепортаж-мозаїку з лемківського свята.

Гіркий спомин про примусове виселення – відтворення трагедії Акції „Вісла“ (фото внизу).

Літній табір „Дитячої оселі –2007"

КІРОВОГРАД. – Всеукраїнське жіноче товариство ім. Олени Теліги велику увагу приділяє розвитку особистости, в якому ключовими є громадянська позиція, патріотизм, творча активність, самоздійснення, відповідальність перед українським народом, рідною Батьківщиною. Важливу ролю при цьому відводиться літньому вишколу юних. Враховуючи це, цьогорічна група літнього вишкільного табору зформувалася таким чином, що поряд з дітьми, які перебували у дитячих оселях більше п'яти років (переможці конкурсу на краще виконання поезії О. Теліги „Щоб далі йти дорогою одною" і активісти громадського руху), деякі підлітки мали можливість засвоювати цю програму вперше. Цьогорічний літній вишкіл підлітків „Дитячої оселі – 2007"проходив у таборі „Бригантина" Новоархангельського району Кіровоградської области. Особливого значення щодо знайомства з цим краєм мали екскурсії у містечко Торговицю – резиденцію кошового Івана Сірка, спілкування з місцевою молоддю, зустріч з відомим краєзнавцем, музикантом, художником Олександром Босим, який розповів дітям про трипільську культуру, давні поселення на терені области, вечори біля ватри разом із цікавою рок-групою „Архів".

Дієвим є також взаємовплив юних на формування україномовного простору. Так, вихідці із Кіровоградщини, в основному послуговувася російською мовою, а група підлітків із Києва та Черкас – українською. Читання української поезії, дружнє спілкування та ігрові чинники сприяли тому, що досить швидко зміни усі учасники вишколу розмовляли виключно українською мовою. Велике значення при цьому мали зустрічі з журналістом газети „Україна молода" Ярославою Музиченко, головою Кіровоградської обласної організації Товариства ім. О. Теліги Любою Босою, молодими націоналістами, що сповідують українські традиції та моральність.

З юною зміною українських націоналістів працювали найкращі інструктори. Так, бойовий гопак у „Дитячій оселі – 2007" вів знавець традиційного українського мистецтва Славко Шевченко, „брейн-ринґ" (змагання ерудитів) проводив чемпіон України Генадій Бабаєв, віце-президент Маловисківської ліґи інтелектуальних ігор.

Інструктори навчають, а самі підлітки проводять свої заняття, спираючись на навчальні тренінги. З цією метою визначається відповідальна група. У складі її члени реферантури, в числі яких були Марічка Солодар, Мар'яна Ляхоцька, Ганна Романюк, Назар Джбур, Влада Комарова, Андрій Кияшко.

Координував роботу реферантур бунчужний – 15-річний Іван Марченко. Заняття виявили зацікавленість юних у розбудові справді демократичного суспільства, прагнення дітей відкривати нові перспективи його розвитку суспільства.

Марія Морозенко,
керівник „Дитячої оселі – 2007"

Два табори Пласту Донецької округи

ДОНЕЦЬК. – Коли починається табір „Лісова фортеця" (цього року 27 червня – 8 липня, комендант пл. сен. о. Олександер Воловенко), кожний учасник може впевнено сказати, що він їде з дому додому. Родинний стан – це візитна картка улюбленого юнацтвом округи табору.

Цьогорічна леґенда покликала всіх пройти „Шляхом Лицаря світла", збагнути неповторність життя, боротися до кінця за те, у що віруєш. Кожного дня були заняття з практичного пластування, екскурси в історію Пласту, правовий тренінг, години спілкування. Відбулися літературна Ватра – презентація творчості молодого авдіївського поета О. Корнаушенка і поетичного доробку юнацтва, Ватра-Евробачення. Захоплюючим було переміщення у часі, щоб стати воїном УПА і виконати особливе завдання (теренова гра в день 100-річчя від дня народження Романа Шухевича). Надзвичайно відповідальною була участь юнацтва в Екологічному дослідженні стану Великоанадольського лісу, екскурсія до Музею лісу. Різноплановим було знайомство з українською культурою (історія декоративно-прикладних промислів, українська літня обрядовість, традиції українського кулінарного мистецтва). Відповідальна за мистецьку програму пл. розв. Валерія Хорошилова була задоволена наполегливістю в навчанні і здібностями своїх друзів. Стрімкий перебіг днів невблаганно наближав закінчення табору. І кожний день додавав відчуття і переконання, що бути Лицарем світла приємно, що змінювати світ – можливо.

Багаті враження принесло проведення окружного мандрівного табору „Замкове коло" (20-28 липня, комендант пл. сен. Тетяна Переверзєва). Замки Тернопільської области – Збараж, Вишневець та інші – назавжди залишаться символом героїчної історії! Довгим був шлях до Червоногорода. Але панорама, яка відкрилася перед очима пластунів була просто фантастичною: скелі з червоного пісковику, замкові башти на невисокому пагорбі серед каньйону, дороги, які звивалися в серпантин, шум водоспаду – неперевершено!

Пл.-сен. Тетяна Переверзєва

СПОРТ

Змагання з плавання на першість УСЦАК

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – 1 вересня в басейні Союзівки відбулися 51-ші щорічні змагання з плавання на першість Української Спортової Централі Америки і Канади (УСЦАК), в яких взяли участь 53 плавці. Згідно з вислідами, плавацька дружина „Чорноморської Січі" 20-ий раз у своїй історії здобула трофей чемпіона УСЦАК, випередивши свого конкурента, збірну дружину СУМ, на 89 точок.

Церемонією відкриття змагань, яка відбулася біля „Веселки", провадила ланкова з плавання УСЦАК Марійка Бокало. Присутні зустріли оплесками вістку про те, що вона вперше проводитиме ці змагання в „ранзі" бабусі – її доня Таїса, багаторазова чемпіонка УСЦАК і американських шкіл минулої ночі народила майбутнього плавця Христофера-Ярослава. Учасників змагань від Екзекутиви УНСоюзу привітала скарбник Рома Лісович.

Змагання пройшли без затримок. Ряд плавців, особливо тих, що були учасниками літньої спортової школи „Чорноморської Січі" та брали участь в тренувальних сесіях, що їх проводила профейсійна тренерка Марина Ноженко в Байоні, встановили власні рекорди, а деякі – рекорди УСЦАК.

В молодших групах провідними талантами між дівчатами були Софійка Поліщук, Катерина Ноженко, Софійка Бенсон-Чопівська, Амілія Кахникевич – Павло Козак, Марко Гансон – усі з „Чорноморської Січі", Роман Мельник, Михайло Тершаковець з „Тризуба". Вони здобули по кілька медалів. В старших групах відзначилися Лук Кирилюк, Василь Столяр, Вікторія Мосюрак – усі з збірної СУМ, Леся Олесницька, Анна Блажейовська, Василь Макар, Марко Макар з „Чорноморської Січі", Христина Фат, Григорій Фат – „Тризуб".

Підсумкова табеля чемпіонату УСЦАК з плавання:

дружини	*точки*
1. УСВТ „Ч. Січ"	– 210
2. Збірна СУМ	– 121
3. УСО „Тризуб"	– 70

Склад дружини чемпіона змагань:

Дівчата – С. Поліщук, Юлія Паславська, Мелиса Мек-Филипс, К. Ноженко, А. Кахникевич-Данович, С. Бенсон-Чопівська, Л. Олесницька, А. Блажейовська.

Хлопці – Олесь Поліщук, Павло Козак, Марек Мікута, Дарик Джірарді, Степан Сосяк, Микола Паславський, Марко Гансон, Олесь Наджерія, Стам Мікута, Роман Кривулич, Маркіян Блажейовський, Йосип Білкайтрус, В. Макар, М. Макар, Роман Гірняк. Тренерка М. Ноженко.

Провід змагань:

Ланкова – М. Бокало, суддя – Іван Макар, стартер – Роман Гірняк, секретарі – Христина Пітерс, Маруся Макар, Микола Процюк. Судді на лінії – Петро Процюк, Тарас Козак, Апголина Козак, Влодко Мосюрак, Іван Міджак, Мирон Олесницький, Леся Мікута, Андрій Тершаковець, Роман Андрах, Мартін Фроліх.

Висліди змагань:

Хлопці 10 років і молодші:

25 м. вільним стилем: 1. М. Мосюрак – 18.52 (СУМ), 2. Д. Джірарді – („Ч. Січ") – 19.05, 3. Х. Андрах (СУМ) – 23.12.

50 м. вільним: 1. П. Козак („Ч. Січ") – 37.78. 2. М. Паславський („Ч. Січ") – 56.00.

25 м. горілиць: 1. П. Козак – 25.33, 2. Д. Джірарді – 23.60, 3. М. Мосюрак 24.49.

25 м. грудним: 1. Д. Джірарді – 26.76, 2. О. Поліщук („Ч. Січ") – 29.13, 3. Х. Андрах – 35.38.

25 м. метеликом: П. Козак – 20.60, 2. М. Мосюрак – 20.66.

Гінці (штафета)- 4х25 м. 1. („Ч. Січ") – 1.34.26, 2. (СУМ) – 1.47.38.

Дівчата:

25 м. вільним: 1. С. Поліщук („Ч. Січ") – 25.45, 2. Б. Андрах (СУМ) – 29.11, 3. Ю. Паславська („Ч. Січ") – 30.56.

25 м. горілиць: 1. А. Олівер (СУМ) – 43.91, 2. Б. Андрах – 47.16, 3. Х. Ольховецька („Тризуб") – 58.20.

25 м. грудним: 1. С. Поліщук – 31.83, 2. Б. Андрах – 42.33.

25 м. метеликом: 1. С. Поліщук – 34.34.

Гінці (штафета)-4х25 м., комбінована („Ч. Січ") – 2:26.84.

Хлопці 11-12 років:

25 м. вільним стилем: 1. Р. Мельник („Тризуб") – 19.79, 2. С. Олесницький („Ч. Січ") – 21.34.

50 м. вільним: 1. М. Гансон („Ч. Січ") – 34.70, 2. М. Тершаковець („Тризуб") – 42.24, 3. А. Зелес (СУМ) – 42.54.

25 м. горілиць: 1. Р. Мельник – 26.55

25 м. грудним: 1. М. Гансон – 20.66, 2. М. Тершаковець – 21.84, 3. А. Зелес – 24.82.

25 м. метеликом: 1. М. Гансон – 18.20, 2. М. Тершаковець – 22.24, 3. А. Зелес – 24.18.

Дівчата 11-12 років:

25 м. вільним: 1. С. Бенсон-Чопівська („Ч. Січ") – 17.89, 2. Н. Міджак (СУМ) – 19.54, 3. А. Темнюх (СУМ) – 21.82.

50 м. вільним: 1. А. Кахникевич („Ч. Січ") – 32.70, 2. К. Бабяк (СУМ) – 32.96, 3. К. Ноженко („Ч. Січ") – 39.91.

25 м. горілиць: 1. А. Кахникевич – 17.94, 2. К. Бабяк – 18.82, 3. С. Бенсон-Чопівська – 20.90.

25 м. грудним: 1. К. Ноженко – 20.75, 2. М. Мак-Филипс („Ч. Січ") – 23.47, 3. С. Бенсон-Чопівська – 23.03.

25 м. метеликом: 1. А. Данович („Ч. Січ") – 16.11, 2. К. Бабяк – 17.51, 3. К. Ноженко – 19.56.

Гінці (штафета): 1. „Ч. Січ" – 1:10.01, 2. СУМ – 1:23.42.

Хлопці 13-14 років:

100 м. вільним стилем: 1. Л. Кирилюк (СУМ) – 1:18.89, 2. В. Столяр (СУМ) – 1:21.22.

50 м. вільним: 1. Л. Кирилюк – 30.28, 2. А. Ольховецький („Тризуб") – 32.01, 3. В. Столяр – 33.78.

100 м. вільним: 1. М. Блажейовський („Ч. Січ") – 1:20.04.

50 м. горілиць: 1. Л. Кирилюк – 36.45, 2. А. Ольховецький – 40.70, 3. А. Наджерія – 1:04.86.

50 м. грудним: 1. В. Столяр – 38.50, 2. Р. Кривулич („Ч. Січ") – 53.21, 3. А. Наджерія – 1:08.65.

50 м. метеликом: 1. М. Блажейовський – 1:25.32.

Дівчата:

100 м. змінним: 1. Л. Олесницька („Ч. Січ") – 1:25.04, 2. Б. Столяр (СУМ) – 1:35.09, 3. М. Мак-Филипс – 1:41.85.

50 м. вільним: 1. В. Масюрак (СУМ) – 31.44, 2. Л. Олесницька – 33.47, 3. Б. Столяр – 37.73.

100 м. вільним: 1. Л. Олесницька – 1:15.10, 2. М. Мак-Филипс – 1:37.19.

50 м. горілиць: 1. В. Масюрак – 38.24, 2. О. Цибрівська („Тризуб") – 1:01.39.

50 м. грудним: 1. Б. Столяр – 47.81.2, 2. А. Цибрівська – 1:02.41.

50 м. метеликом: 1. В. Мосюрак – 35.09, 2. К. Міджак – 48.72.

Хлопці 15 років і старші:

100 м. змінним стилем: 1. В. Макар („Ч. Січ") – 1:08.89, 2. М. Кебало – (СУМ) – 1:09.26, 3. П. Тершаковець („Тризуб") – 1:19,22.

50 м. вільним: 1. М. Макар („Ч. Січ") – 27.22, 2. Р. Гірняк („Ч. Січ") – 27.89, 3. Й. Білекайрус („Ч. Січ") – 29.91.

100 м. вільним: 1. Г. Фат („Тризуб") – 59.84, 2. М. Макар – 1:02,29, 3. Й. Білекайрус – 1:06.84.

50 м. горілиць: 1. В. Макар – 30.50, 2. Г. Фат – 30.67, 3. Й. Білекайрус – 33.00.

50 м. грудним: 1. М. Кебало – 34.94, 2. М. Макар – 36.57, 3. Р. Гірняк – 37.09.

50 м. метеликом: 1. Г. Фат – 28.22, 2. В. Макар – 29.17, 3. М. Кебало – 30.25.

Гінці (штафета) 4х50 м.: 1. („Ч. Січ) – 2:07.26, 2.(„Тризуб") – 2:19.82, 3. (СУМ) – 2:28.77.

Дівчата:

100 м. змінним стилем: 1. А. Блажейовська – 48.87.

100 м. вільним: 1. Х. Фат – 1:16.33,

50 м. горілиць: 1. А. Блажейовська – 1:01.02.

50 м. грудним: 1. А. Блажейовська – 1:02.69.

50 м. метеликом: 1. Х. Фат – 34.99.

Церемонію вручення медалів і трофею для чемпіона відкрила провідниця змагань М. Бокало. Голова УСЦАК М. Стебельський привітав учасників змагань та подякував проводові за чітке їх проведення. Р. Лісович привітала учасників змагань від УНСоюзу і запросила прибути на чергові в наступному році. Медалі вручали Х. Пітерс, Н. Процюк і А. Козак.

Омелян Твардовський

Учасники 51-го плавацького чемпіонату УСЦАК.

………………………………………

Бокс

Почесний чемпіон світу у категорії „WBC" Віталій Кличко через отриману під час тренування травму спини не зможе провести призначений на 22 вересня бій проти Джаміля Маклайна. Українцеві довелося терміново лягти під ніж хірурга в одній з лікарень Інсбруку, де боксерові була зроблена операція, яка тривала дві години. Двобій з Маклайном повинен був відбутися в Мюнхені. В. Кличко-старший, який вирішив повернутися на ринґ після трирічної перерви, готувався в Австрії та одержав ушкодження 8 вересня. *(„Спорт-експрес").*

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Олег Чмир співає вже 25 років

МЕДІСОН, Нью-Джерзі. – 14 жовтня в концертній залі Дрю-університету відбудеться концерт „Найкращі дуети з опер та інше" з серії „Українські зірки в Америці", присвячений 25-річчю творчої діяльности відомого українського оперового співака, провідного соліста „Нью-Джерзі Стейт-Опера", Заслуженого артиста України, лавреата ряду міжнародних конкурсів Олега Чмира-Опалинського. Разом з ним співатимуть Оксана Кровицька (City Opera, New York), Олександра Грабова (DiCapo Opera), Лаура Зупа Д'Авела (NJ State Opera), Роман Цимбала (Львівська Опера). Гратиме струнний квартет ім. Миколи Леонтовича. Концертмайстер Дейвид Маюло, ведучий Ігор Раковський. У програмі прозвучать твори Семена Гулака-Артемовського, Вольфґанґа Моцарта, Гаетано Доніцеті, Джузепе Верді, інших композиторів.

О. Чмир-Опалинський народився у Львові. Успадкував співочий талант від діда і батька. Почав вчитися співу в Консерваторії ім. Миколи Лисенка, закінчив Московську консерваторію і аспірантуру, після чого дев'ять років співав у Свердловському оперному театрі (тепер це місто знову зветься Єкатеринбурґ), викладав в Уральській консерваторії. Після розпаду СРСР повернувся до рідного Львова і невдовзі, на запрошення Ігоря Соневицького, разом з Мирославом Скориком приїхав до США.

В Америці талант співака розкрився з особливою силою. Його виступи на сцені високо оцінили газети „Вашінґтон Пост", „Стар Леджер", „Дейлі Рекорд". У травні 2000 року разом з піяністом Володимиром Винницьким його запросив на концерт славетний Карнеґі-гол.

О. Чмир-Опалинський співає українською, німецькою, італійською, російською, французькою, польською мовами, бере участь у численних виставах оперних театрів Америки. Його камерні концерти завжди популярні не тільки серед українських шанувальників клясичного співу. І це зрозуміло, адже соліст співав у багатьох країнах Европи. В Україні співав у Київській Опері, в палаці „Україна". У США артист зайнятий також викладанням у навчальних закладах.

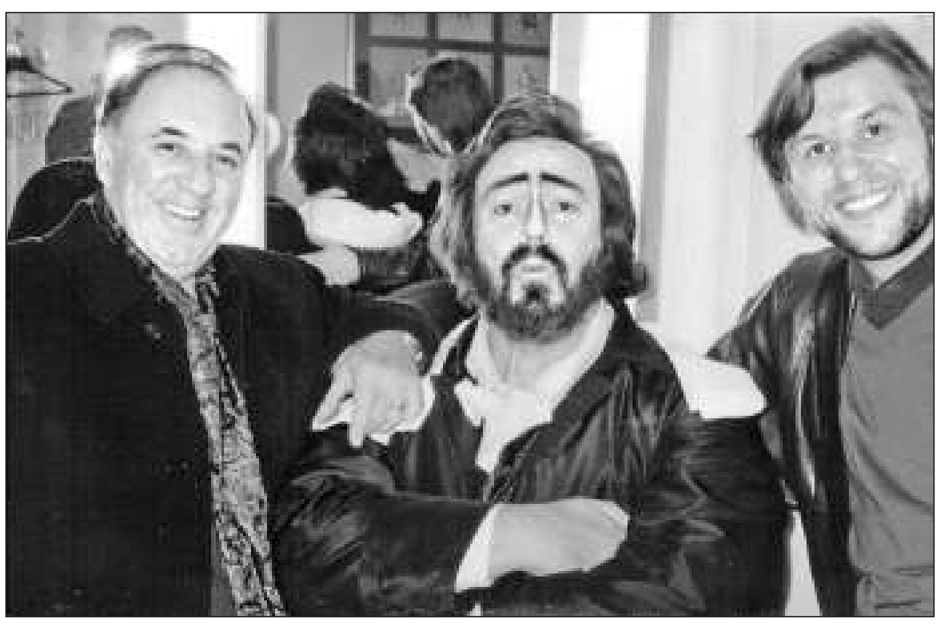
Подружжя Оля Басараб і Олег Чмир з Президентом України Віктором Ющенком на прийнятті у Маріїнському палаці Києва.

Квитки на ювілейний концерт українських зірок (30 дол.) можна буде придбати перед концертом в Dorothy Young Center Concert Hall, Drew University, 36 Madison Ave., Madison, NJ 07940. Продає квитки корпорація „Олько Інтернейшенел" – тел.: (973) 993-8090, електронна пошта olcoint@aol.com.

Л. Хм.

Олег Чмир в ролі Яґо („Отелло").

Олег Чмир з уславленими тенорами Карло Бергонці і Лючіяно Паваротті.

Олег Чмир в ролі Євгенія Онеґіна.

НОВІ ВИДАННЯ

Книга про видатну гімназію

Мова йде про книгу „Бережанська гімназія. Сторінки історії" (Підбір, упорядкування та редакція текстів і фотоматеріялів Надії Волинець. Бережани-Тернопіль, видавництво „Джура". 2007. 1,028 сторінок), яка вийшла з нагоди 200-річчя гімназії – однієї з найстаріших середніх шкіл клясичного типу в східній Галичині.

Насамперед – трохи історії. Згідно з декретом тодішнього цісаря Франца І Габсбурґа, відкриття гімназії відбулося 2 вересня 1805 року. Спочатку викладання в гімназії проводилося німецькою та латинською мовами, а від 1813 року – польською. 19 квітня 1848 року львів'яни від імені українського народу подали петицію до цісаря про те, що русини є автохтонами і мали державну незалежність, що вони цінують свою народність і хочуть її зберегти. Петиція включала прохання про введення української мови в народних і вищих школах, щоб закони видавались рідною мовою й щоб урядовці її обов'язково знали. 2 травня 1848 року у Львові було створено першу політичну організацію в Галичині – Головну Руську Раду, одним із засновників якої став випускник Бережанської гімназії о. Михайло Куземський. У 1849 році Міністерство освіти визнало українську мову за обов'язковий предмет навчання. Але вже у 1851 році австрійська влада розпустила Головну Руську Раду. Фактично з 1867-го по 1906 рік Бережанська гімназія була польською, але дух українського самоутвердження залишився в її стінах.

За час свого 200-річного існування гімназія випустила в світ відомих згодом діячів української, польської та австрійської культури, науки, освіти і громадсько-політичного життя. Згадати хоча б о. Маркіяна Шашкевича, зачинателя нової української літератури в Галичині; Олександра Барвінського, автора підручників для українських шкіл; письменника Богдана Лепкого і його брата – пісняра Лева Лепкого; вченого Зенона Кузелю; видатного галицького політичного діяча початку XX століття д-ра Володимира Бачинського та багатьох інших.

Бережанську гімназію закінчили видатні особистості інших народів – Едвард Ридз-Сьміґли, маршал військ польських; ректор Яґелонського університету д-р Юзеф-Мацєй Бродовіч, чеський письменник Ян Е. Косіна; керівник міністерства освіти Австрії д-р Едвард Рітнер, колишній ректор Львівського університету.

Перед Першою світовою війною українська гімназійна молодь масово вступала в спортивно-виховні організації „Січ", „Луг", Пласт; багато бережанських гімназистів добровільно зголосилося до леґіону Українських січових стрільців (УСС). Досить згадати Івана Чмолу, організатора Пласту та полковника УСС, сотників Петра Сагайдачного, Федора Гайового, Теодора Кизиму, Івана Бемка. Це вони і їх побратими захищали Лисоню, а 1 листопада 1918 року проголосили Західньо-українську Народну Республіку, вступили до Української галицької армії, згодом боронили Українську Народну Республіку.

У тяжкі міжвоєнні часи полонізації та пацифікації бережанські гімназисти вступали до підпільних організацій УВО, потім ОУН. Бережанська гімназія дала національно-визвольному рухові ідеологів та видатних діячів ОУН-УПА Дмитра Мирона-„Орлика", Ярослава Старуха, Осипа Дяківа-„Горнового", Лева Зацного, Григорія та Степана Голяшів, Галину Дидик, а також сотні тих, що ціною свого молодого життя наближали день відновлення Незалежности України.

Надрукована у травні книга „Бережанська гімназія" багато ілюстрована фотографіями, копіями архівних документів, матеріялами з різних видань. Інформативну якість посилюють спогади гімназистів. Видання доповнено переліком використаних архівних матеріялів, бібліографічним списком та іменним покажчиком.

В історії українських середніх шкіл Бережанська гімназія заслужила собі на одне з найчільніших місць. Щойно надрукована ювілейна книга гідно висвітлює велику ролю, яку ця гімназія відіграла в житті України.

Р. Ф.

У столиці діє виставка, присвячена О. Ольжичеві

Під час відкриття виставки

КИЇВ. – Виставку, влаштовану до 100-річчя від народження Олега Ольжича, відкрито 25 липня у приміщенні Видавництва „Смолоскип". Вона триватиме до середини жовтня. Левову частку її експозиції складають фотоматеріяли, які розповідають про життя і діяльність О. Ольжича та його найближчого оточення: батьків, дружини і її сім'ї, колег та друзів. Експозиція поділена на чотири тематичні бльоки, кожен з яких присвячений певній стороні багатогранного життя і діяльности поета, науковця, громадського та політичного діяча, та перш за все – людини, яка, як свідчать численні фотографії, – жила, спілкувалася, навчалася, займалася археологічними розкопками, творила і присвячувала себе Вітчизні і рідним. Багато матеріялів вперше виставлені в Україні, зокрема кільканадцять фотографій з похорону батька Олега Ольжича, відомого поета Олександра Олеся-Кандиби. Всі фотоматеріяли, представлені на виставці, взяті з архіву сина поета Олега Кандиби та колишніх приятелів Олега Ольжича – Михайла і Ніни Михалевичів, д-ра Якова і Лесі Шумелдів, д-ра Миколи Неврлого з Братислави, з архіву УВАН у Нью-Йорку, а також з архіву Видавництва „Смолоскип". Окрім світлин, експозиція складається з оригіналів та фотокопій поетичних збірок Олега Ольжича та вирізків статей (переважно з діяспорної преси 1940–1970-их років), присвячених поетові. Вінчає експозицію скульптура – проєкт пам'ятнику О. Ольжичеві на оселі, названій його іменем у місті Лігайтоні, Пенсильванія, (США) роботи Миколи (Богдана) Мухина (1962), яку передала видавництву дочка скульптора, художниця Маша Арчер, яка живе у Каліфорнії.

На відкритті виставки виступали директор Видавництва „Смолоскип" Ростислав Семків, упорядник книги вибраних творів Олега Ольжича Осип Зінкевич, який представив відвідувачам виставки експоновані матеріяли, презентував унікальні видання книг з власноручними автографами поета. Він також розповів присутнім про його зустріч з Олегом Ольжчем у липні 1941 року у Львові, коли йому було всього 15 років і коли його готували на зв'язкового українського підпілля.

Наступним слово взяв автор передмови до видання вибраних творів О. Ольжича Євген Сверстюк, за ним виступав Леонід Череватенко – упорядник першої книги творів Олега Ольжича, що побачила світ у видавництві „Дніпро" 1994 року. Катерина Криворучко, дослідниця творчости Олега Ольжича та Олени Теліги, читала оригінали листів О. Ольжича, в яких вгадуються заповіти українській громадськості, а перекладач Валерія Богуславська презентувала власні переклади творів поета на російську мову. Останньою з промовою виступила Наталя Лисенко – куратор архіву Інституту літератури НАН України, яка упорядковувала архів Олега Ольжича, перевезений 1994 року з Праги до Києва.

До відкриття виставки поетичну імпрезу за біографією та творами Олега Ольжича підготували Антон Дворяков, Леся Матвійчук та Олеся Голуб.

Під час відкриття виставки влаштовано також презентацію двох книг, які до 100-річчя від дня народження О. Ольжича вийшли у Видавництві „Смолоскип": найповнішого на сьогодні видання вибраних творів О. Ольжича, на сторінках якого опубліковані поезія, проза, публіцистика, листування Олега Ольжича, а також численні спогади його сучасників та літературно-критичні статті, присвячені його творчості. Презентовано було також брошуру „Дух руїни", центральне місце в якій займає однойменне дослідження Олега Ольжича і післямова до брошури академіка Івана Дзюби щодо українських міжусобиць та причин багатолітньої української бездержавности, які актуальні і сьогодні, коли українська держава є ще юною і не достатньо зміцніла.

Богдан Горобчук

У залі Видавництва „Смолоскип".

ЧИТАЧІ ПРО КНИГИ

Нова книжка А. Гороховського „Крізь тернії – до зірок"

Оксана Маковець

Видано новий документальний твір журналіста Анатолія Гороховського, добре відомого українській громаді Чикаґо видавця і багаторічного головного редактора першого в цьому реґіоні українського часопису „Час і події", автора книги „Віч-на-віч з Америкою", чикаґського кореспондента „Свободи". Новий твір носить символічну назву „Крізь тернії – до зірок" і розповідає про космос та його дослідників, серед яких є багато українців. У майже 200-сторінковій книзі йдеться про першу у світі українку Гайді Стефанишин-Пайпер, яка у вересні минулого року, в складі американської залоги, здійснила лет на кораблі „Атлантіс" і двічі виходила у відкритий космос для виконання монтажних робіт на Міжнародній космічній станції. Вона стала восьмою жінкою у світі, якій довелось виконувати складні завдання поза межами космічного корабля.

Гайді Стефанишин-Пайпер і Анатолій Гороховський.

Відкривається книга вступним словом першого космонавта незалежної України, Героя України, генерал-майора Леоніда Каденюка. Слід зауважити, що його участь в книзі не є випадковою. В 1990-их роках між урядами США та України була досягнута домовленість про те, що український громадянин стане членом залоги американського корабля багаторазового використання. Цим громадянином став Л. Каденюк, який впродовж року навчався в американському космічному центрі ім. Президента Ліндона Джонсона, де в той самий час українка за походженням Г. Стефанишин-Пайпер готувалась стати астронавткою. Українці, яких доля звела в славетному навчальному закладі, допомагали один одному освоювати складну справу. Я приєднуюсь до його оцінки книги А. Гороховського, в якій докладно розповідається про життя і подвиг Г. Стефанишин-Пайпер. Над цією книгою автор працював більше 10 років, і лише завдяки його копіткій праці героїня книги стала відомою в Україні. Саме з публікацій А. Гороховського у „Свободі" було приємно довідатися про зустрічі Г. Стефанишин-Пайпер з українцями діяспори, про її родину й пляни на майбутнє.

Українська громада Чикаґо познайомилась з астронавткою ще у 1996 році, коли вона була запрошена на святкування 45-их роковин від дня заснування Українського національного

(*Закінчення на стор. 25*)

ПРЕСОВИЙ ФОНД СВОБОДИ ЗА СЕРПЕНЬ 2007 Р.

2.271.90 дол.	Гальчук Ярослав в пам'ять о. Михайла Гальчука	Ст. Катерінс, Онт. Канада
100 дол.	Бачинські Марія і Юліян	Ню-Йорк, Н. Й.
	Малецька Кароліна	Торонто, Онт., Канада
	Мончак Юрій	Ла Сел, Кве., Канада
	Сохан Неоніля	Мориставн, Н. Дж
60 дол.	Долгопят Іван	Актон, Лондон
55 дол.	Бачинська Марія	Нюарк, Н. Дж.
	Дичко Михайло	Йонкерс, Н. Й.
	Сєрант Іван	Ню-Йорк, Н. Й.
45 дол.	Горбачевська Марія	Фт. Лодердейл, Фла.
	Курилко Дарія	Ню-Провіденс, Н. Дж.
	Мельниченки Галина і Євген	Овінґс, Мд.
35 дол.	Сосі Уляна і Іван	Сан-Антоніо, Тек.
25 дол.	Балабани Ольга і Василь	Волнат Крік, Каліф.
	Кларк Зірка	Блюмфілд Гілс, Миш.
	Цвях Лукіяна	Стемфорд, Кон.
	Якубович С. і Г.	Брик, Н. Дж.
	Кухар Аделя	Вікторія, Кан.
	Лаврo Марія	Лонґ Айленд-Сіті, Н. Й.
	Луцька Оксана	Вудсайд, Н. Й.
	Молс Віра	Норт-Олмстед, Огайо
	Панчишин Степан	Парма, Огайо
	Пастушенко Надія	Ню-Йорк, Н. Й.
	Похмурський Богдан	Норт-Порт, Фла.
	Сенгаївський Іван	Мінеаполіс, Мін.
20 дол.	Червоняки Катрія і Ярослав	Литл Фолс, Н. Дж.
	Федоренко Євген	Морис Плейс, Н. Дж.
	Клим Ія	Вест Лафаєт, Інд
	Кочман Олександра	Чикаґо, Іл.
	Мандибур Дмитро	Мінеаполіс, Мін.
	Моравська Леся	Бел Мід, Н. Дж.
	Пундії Оришеда і Павло	Чикаґо, Іл.
	Ріба Меланія	Вексфорд, Па.
	Стецишин Зеновія	Чикаґо, Іл.
15 дол.	Кочерга Микола	Бафало Ґров, Іл.
	Романюк Анатолій	Отава, Онт., Канада
	Білинський Антоній	Вотервліт, Н. Й.
	Борисюк Петро	Ветерсфілд, Кон.
	Чировська Іванна	Темпе, Аріз.
	Даниленко Іван	Самердел, Н. Дж.
	Губчак Анна	Лейк Цюріх, Іл.
	Качали Марія і Мирослав	Вест-Петерсон, Н. Дж.
	Клапіщак Наталія	Лонґ Вели, Н. Дж.
	Коновал Олексій	Арлінґтон Гтс., Іл.
	Король Дмитро	Ошава, Онт., Канада
15 дол.	Куціль Роман	Рочестер, Н. Й.
	Мартиненко Михайло	Трентон, Н. Дж.
	Мотика Володимир	Норт-Порт, Фла.
	Позначівська Володимира	Торонто, Онт., Канада
	Стельмах Теодор	Лос-Анджелес, Каліф.
	Степаник Ірина	Стонгем, Мас.
	Ванкевич Дмитро	Клівленд, Огайо
	Воробець Степанія	Омага, Неб.
	Заброцька Анна	Філядельфія, Па.
10 дол.	Савчин-Дол Ірина	Конвент Стн., Н. Дж.
	Онуферко Маркіян	Дженкінтавн, Па.
	Андибур Михайло	Поставн, Па.
	Бартошек Мерійон	Гаятсвіл, Мд.
	Білик Михайло	Філядельфія, Па.
	Борщ Іван	Еленпарк, Миш.
	Чорнописька Євгенія	Рочестер, Н. Й.
	Фусяк Анна	Джерзі Сіті, Н. Дж.
	Іваничко Еліяна	Дербі, Н. Й.
	Якубовська Маріяна	Бафало, Н. Й.
	Януш Володимир	Філядельфія, Па.
	Яременко Ігор	Фалтен Вели, Каліф.
	Кінах Олег	Ветерсфілд, Кон.
	Колибатюк Ярослав	Мурставн, Н, Дж.
	Король Галина	Ворм Мінірел Спр., Фла.
	Кушнір Мирослав	Філядельфія, Па.
	Мілан Ольга	Кергонксон, Н. Й.
	Мжиґлоцький Олександер	Менвіл, Н. Дж.
	Микита Роман	Кліфтон, Н. Дж.
	Пацай Й.	Вест-Голивуд, Фла.
	Папіж Олена	Ворен, Миш.
	Перейма Ореста	Бафало, Н. Й.
	Підлетейчук Микола	Ґросе Пт. Вудс, Миш.
	Пєкна Наталія	Ню-Гейвен, Кон.
	Почтар Мілі	Пекванок, Н. Дж.
	Поповський Остап	Коговз, Н. Й.
	Рій Михайло	Каса Ґранде, Аріз.
	Самотулка Дарія	Гілзборо, Н. Дж.
	Шайди Софія і Пилип	Ст. Пол, Мін.
	Шепко Анна	Ню-Полтс, Н. Й.
	Сірик Іван	Чикаґо, Іл.
	Слиж Володимир	Вудсайд, Н. Й.
	Стефанюк Роман	Джексон Гайтс, Н. Й.
	Шумська Марія	Філядельфія, Па.
	Тенюх Яким	Вайт Плейнс, Н. Й.
	Трешневська Юлія	Вілмінґтон, Дел.
	Трощук Віра	Чикаґо, Іл.
5 дол.	Куць Олекса	Ст. Петерсбурґ, Фла.
	Максимович Романа	Гуксет, Н. Г.
	Беш Іван	Янктавм, Аріз.
	Хома Богдан	Рочестер, Н. Й.
	Чорній Ігор	Палатайн, Іл.
	Дацьків Раїса	Гартфорд, Кон.
	Дейчаківський Орест	Белтсвіл, Мд.
	Добчанська Євгенія	Ню-Гейвен, Кон.
	Фурман Петро	Натлін, Н. Дж.
	Грицак Петро	Кренфорд, Н. Дж.
	Грицак Олександра	Портленд, Оре.
	Іваницький Ігор	Ворен, Миш.
	Джонсон Ольга	Фармінґтон, Кон.
	Ходельська Марія	Кайлюа, Гаваї
	Копельзів Василь	Коламбус, Огайо
	Ковальчук Лідія	Ню-Гоп, Па.
	Ковальський Валентин	Стерлінґ Гтс., Миш.
	Ковалик Софія	Бетлегем, Па.
	Кучинський Василь	Чикаґо, Іл.
	Квітка Антон	Дес Плейнс, Іл.
	Лагола Петро	Плен-Сіті, Огайо
	Лищишин Михайло	Кент, Ва.
	Леськів Микола	Філядельфія, Па.
	Левицький Адріян	Алкінс Парк, Па.
	Лис Мирон	Мілтон, Мас.
	Матківський Зенон	Шорт Гілс, Н. Дж.
	Місьонґ Наталія	Лівонія, Миш.
	Мізюр Роман	Шраб Овк, Н. Й.
	Полець Борис	Мінеаполіс, Мін.
	Присташ Іван	Бетлегем, Па.
	Романчук Михайло	Ст. Петерсбурґ, Фла.
	Серкез Степан	Полк-Сіті, Фла.
	Шашкевич С.	Торенс, Каліф.
	Шіденко Юрій	Чикаґо, Іл.
	Сітка Віліям	Вест Ст. Пол. Мін.
	Станчак Іван	Вест Роксбурі, Мас.
	Сивенький Василь	Вілімсвіл, Н. Й.
	Тренза Михайло	Карлі Плейс, Н. Й.
	Тимощук Марія	Ґрешам, Оре.
	Винники Віра і Остап	Бронксвіл, Н. Й.
	Захарко Михайло	Менвіл, Н. Дж.
Разом:		**4.421.90 дол.**

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи" – найстаршої української газети в світі.

<u>*ПОЕТИЧНА ТРИБУНА*</u>

До української молоді

Майбутнє кожної держави –
Це молодь рідної землі.
Дівчата й хлопці українці!
Майбутнє батьківщини – ми!

Від нас залежить в перспективі,
Чого доб'ється наш народ.
Поваги й слави в повній мірі,
Неперевершених висот?

Козацька кров тече у жилах,
Чарівна мова на вустах.
На користь Неньки – України
Хай кожен з нас будує шлях!

Д-р Дмитро Дорофеєв
Луганськ

Книжки, надіслані до бібліотеки „Свободи"

Василь Овсієнко. „Василь Стус у віддзеркаленнях", спогади. Основу цієї книги складають спогади В. Овсієнка — багаторічного політв'язня, члена Української Гельсінкської Спілки, розширені спогадами інших осіб. Видавництво „Рік", Полтава, 2007 рік.

Степан Кищак. „Корені лемківської різьби", книга-альбом, укладена на основі зібраних автором джерельних матеріялів, містить інформацію про колишні та сучасні осередки лемківського різьбарства, окремих майстрів, часто малознаних і забутих. Окремий розділ присвячено відомим у світі митцям — вихідцям з Лемківщини. Видавництво „Свічадо", Львів, 2003 рік.

Степан Кищак. „Українська учительська семінарія в Криниці". Львів, 2007 рік.

Редакційна колеґія. „Верховина". Літературна мозаїка. Орган дружньої ланки прихильників ідейної літератури, ч. 41. Вікторія, Кензас, 2007 рік.

Григорій Кушнерик, „Теребовлянщина", краєзнавчий і літературно-мистецький альманах-календар на 2001 рік. Книга поділена на шість розділів: „Під святим омофором", „На всі часи, на всі смаки", „Українська держава та її символи", „У серпанку століть", „Перлина Поділля", „Лелеки повертаються додому" та містить багатий інформаційний матеріял в кожному з них. Видавництво „Збруч", Тернопіль, 2001 рік.

Володимир Рожко. „Відродження Української Православної Церкви на Волині, 1917-2006 рр.", історико-краєзнавчий нарис. Книга базується на документальних та історичних джерелах, виявлених автором під час своїх пошуків і знахідок в архівах історичної Волині. Видавництво „Волинська книга", Луцьк, 2007 рік.

Олесь Степаненко. „Свічечка", вірші. О. Степаненко з пристрастю відстоював все, що стосується України та її державности, української мови та ментальности українців. Його вірші полонять душу своєю дитячою безпосередністю і водночас цілком дорослим розумінням складної ситуації. Зачіпають найтонші струни душі.

О. Степаненко народився 9 листопада 1984 року в містечку Дергачі на Харківщині. Загинув трагічно 29 грудня 2004 року на залізниці за загадкових обставин. Видавництво „Крок", Харків, 2006 рік.

Олег Ольжич. „Вибрані твори". Дане видання є найповнішою на сьогодні збіркою творів Олега Ольжича (Кандиби, 1907-1944) — одного з найвидатніших українських поетів XX ст., публіциста, ідеолога українського націоналізму, політичного і революційного діяча, закатованого у німецькому концтаборі Саксенгавзен. Видавництво „Смолоскип", Київ, 2007 рік.

Олег Ольжич. „Дух руїни", брошура. В історії української політичної думки це перше ґрунтовне осмислення причин наших невдач, нашої тисячолітньої бездержавності. 1940 року молодий поет і політик О. Ольжич поставив перед собою запитання: що заважало українцям впродовж тисячі років мати власну державу? Відповідь: міжусобиці, внутрішній розбрат, паталогічна неспроможність політиків забути про особисті інтереси та об'єднати зусилля. Видавництво „Смолоскип", Київ, 2007 рік.

МАЛЬОВНИЧА УКРАЇНА

Місто Гната Галагана над Удаєм

У Прилуках, Чернігівська обл., відразу почуваєшся, як вдома. Дивовижна мішанина наших рідних невід'ємних чеснот з нашими ж непоборними „особливостями". В середмісті невеличкою аристократичною групкою зібрано банк, супермаркет, крамниці з яскравими реклямами, а нечисленні багатоповерхівки губляться серед садиб з садочками та високими парканами, ще й з неодмінно злими собаками. Святкують тут патріярхально. Люблять гостей і довгі сердечні розмови. Провінція?

Від самого народження, з часів Київської Русі, Прилуки були фортецею. Й сьогодні центральний майдан розташовано в межах давньоруського городища. Сотні літ воювали мешканці, захищаючи своє, рідне від зайд і приблуд. У XVII ст. саме тут пролягав кордон між Росією й „імперією" Яреми Вишневецького з віковічним конфліктом за „межу". Тоді Прилуки стали козацьким полковим містом, а наприкінці XVIII ст. – міцною фортецею з високими мурами, грізними гарматами та чотирма козацькими школами. Навіть власна аристократія з'явилася.

Полковник Гнат Галаган – особистість неординарна: з дитинства дивував усіх важкою аґресивною вдачею. 1706 року на Січі отримав звання полковника й присягнув на вірність Іванові Мазепі, але у вирішальний момент „передумав" й став на бік Петра I. Отримав щедру подяку за „вірність" з одним єдиним „але"... Щоб перевірити вірнопідданість нового васала, Петро послав полковника громити Чортомлицьку Січ, що була козакам дорожча за рідну неньку. Сотні співвітчизників Гната знайшли страшну смерть від його руки... Чи не боявся полковник гніву Господнього? Хтозна... Одначе 1720 року скупий Гнат вирішив збудувати в Прилуках відразу дві церкви. Спасо-Преображенський собор – монументальний, п'ятибанний, він прикрашає центр міста й сьогодні. Храм будували без стовпів, тому внутрішній простір – вільний і високий, а інтер'єр вражає чудовими старими іконами. Поруч із собором спорудили кам'яну дзвіницю, що заразом слугувала воротами на територію дитинця. Перший ярус – четверик, другий – висока циліндрична вежа, колись прикрашена курантами. До незвичайної дзвіниці прибудовано невеличкий бароковий храм Миколи Чудотворця.

Прилуцька давнина.

Панорама Свято-Троїцького монастиря, XVII ст.

На згадку про зрадливого полковника-мецената зосталася в Прилуках ще одна споруда. Полкова казна – невеличкий мурований будиночок з товстелезними стінами й глибокими склепінчастими пивницями, де зберігали полкові клейноди, знамена, коштовну зброю і гроші – талярі, орти, карбованці, копійки... Гнат був хазяйновитим. Зараз поруч з полковою скарбницею знаходиться пам'ятник Невідомому... козакові, біля якого і взимку лежать квіти.

Прилуцький дитинець – місце дивовижне. На невеликій площі – відразу чотири храми. Клясицистичний Собор Різдва Богородиці (1815 рік), зараз виконує функції... міського архіву. Церква Стрітення (XVIII ст.), яку нещодавно використовували як краєзнавчий музей, зараз реставрується. Музеєві надали інше приміщення. Адже в Прилуцькому музеї на кошти більш скромного бюджету не лише продовжують наукову роботу й доповнюють експозицію, а й видають краєзнавчу газету. Є в Прилуках і два пізніші храми: Іванівський (1865 рік) та Пантелеймонівський (початок XX ст.).

Від Прилук варто проїхали у Густинь до унікального архітектурного комплексу доби бароко – Святотроїцького монастиря. Оглянути Троїцький собор (1672–1676 роки), фундований гетьманом Іваном Самойловичем, Воскресенську (1695 рік) та Петропавлівську церкви (1693-1717 роки). У Густині знаходяться також могили князівського роду Рєпніних.

За 18 кілометрів від Прилук лежить село Ладан. На його території залишився Покровський собор. Зафундований колись Раїною Могилянкою, монастир був закритий російською владою, відновлений коштом князів Рєпніних. Тепер монастирські стіни утримуються як виробниче підприємство.

Олена Романенко
Фото: Галина Шевцова

Нова книжка...

(Закінчення зі стор. 23)

музею. В книзі про цю подію докладно розповідається, подаються фотознімки. Саме на цьому святі познайомились кандидатка в астронавти і автор книжки. З того часу в українській пресі Америки та України стали з'являтись статті А. Гороховського, в яких він розповідав про підготування майбутньої астронавтки до її лету.

В 1996 році А. Гороховський був власним кореспондентом львівської газети „Високий Замок" у США. І з його статті родичі Г. Стефанишин-Пайпер, які мешкають на Львівщині, вперше довідались про долю їхнього земляка Михайла Стефанишина та його родини. В радянські часи зв'язок між родичами був перерваний, але завдяки газеті його вдалось поновити.

Мені видається доцільним, що автор розширив тематику книги, давши можливість читачам довідатись про значний внесок в космічну науку людей, чиє життя було пов'язане з Україною.

Напевно, не всі знають, що Михайло Кибальчич накреслив проєкт реактивного апарата, придатного для лету людини в космос, що Юрій Кондратюк першим розробив практичну схему лету космічного корабля до Місяця. Вже в наші часи Сергій Корольов був неперевершеним конструктором ракет, які винесли в космос перший у світі штучний супутник Землі, перші пілотовані космічні кораблі. Прославились своїм неоціненним вкладом у космонавтику українські вчені Володимир Челомей, Михайло Янгель, Валентин Глушко, Гліб Лозино-Лозинський.

Висловлені мною думки слід вважати лише вступом до основної теми книги, а саме розповіді про Г. Стефанишин-Пайпер. Треба віддати належне авторові твору за те, що він з допомогою палітри творчих засобів глибоко і правдиво розповів про її життєвий шлях і здобутки на космічній ниві.

З цікавістю читаються сторінки про дитячі і шкільні роки Г. Стефанишин-Пайпер. Вона росла в родині, де батько був українцем, а мати – німкенею. З малих літ освоювала три мови – англійську, українську і німецьку. Але батько турбувався не лише про те, щоб його донька добре володіла рідною мовою, але знала і гордилася звичаями і традиціями українського народу. З батьком вона щонеділі відвідувала церкву, була учасницею хору, брала участь в танцювальному гуртку.

Батько возив свою школярку у літні табори, які влаштовував Пласт. У діяльності Пласту майбутня астронавтка брала активну участь. На жаль, серед численних фотографій, які представлені у всіх розділах книги, немає світлини батька. Якщо вдалось знайти документ про народження М. Стефанишина, то його фотографію, як мені видається, легше було дістати.

В книзі розповідається про старт „Атлантіса", про роботу Г. Стефанишин-Пайпер в навколоземному просторі, про складності, які довелось здолати залозі при поверненні на Землю.

Г. Стефанишин-Пайпер до свого лету не бувала в Україні, не бачилась із своїми численними родичами, які мешкають в Кам'янко-Бузькому районі на Львівщині. Варто висловити подяку спонзорові Вікторові Пінчукові, який влаштував поїздку Г. Стефанишин-Пайпер на батьківщину її батька. Цей розділ книги читається з великим інтересом, особливо про її перебування селі Якимів, в якому народився її батько, де поховані її дідусь і бабуся.

В книзі приділено увагу прийняттю астронавтів, влаштованому в Посольстві України у Вашінґтоні, подано текст і ноти пісні „Космічна чайка", створеною авторкою цієї статті (англійський переклад – Заслуженого артиста України Ростислава Василенка).

Книга буде виконувати, на мою думку, ще й важливу місію у вихованні майбутніх поколінь української молоді. Це також велика заслуга її автора.

НА ДОЗВІЛЛІ

Хто зустрічає нову людину?

БАЙОН, Ню-Джерзі. – У клініці д-ра Святослава Вороха завжди велелюдно. Але відвідувачі у нього особливі – переважно це майбутні мами, бо доктор спеціялізується у гінекології і акушерстві. Цікаво і приємно спостерігати за молодими жінками, які чекають на запрошення до оглядового кабінету, занепокоєно прислухаючись до поведінки ще ненароджених малят, котрі вже подають ознаки активного життя. Велика відповідальність лягає на лікаря, який фактично займається не тільки майбутньою дитиною, як й майбутньою мамою, котрій треба вселити певність і спокій. Особливо коли очікується первісток… Але докторові досвіду не позичати – позаду вже 30 років лікарської практики. І 40 років подружнього життя виповнилося наприкінці серпня. Дружина Люба завжди поруч – вона працює у приймальні клініки.

Д-р Юрій Ворох в лікарні.

Друге місце праці лікаря – лікарня, до якої неминуче потрапляють його пацієнтки. Це той випадок, коли шлях обов’язково веде з клініки до пологового покою. І там маму зустріне усе той же знайомий, привітний лікар, котрий через ці турботи інших сімей мусить сам недоспати, щоб зустріти нову людину при її появі на світ і дати їй, так би мовити, путівку в життя, котра частогусто має вигляд лікарського ляпаса новонародженому. Переважно усе закінчується щасливо, і батьки невдовзі вже шлють лікареві першу світлину з своєю потіхою. Кілька альбомів таких світлин вже назбиралося у приймальні клініки.

Я знав і добре пам’ятаю лікаря Степана Вороха, батька доктора Святослава. Та й інших Ворохів –лікарів. При нагоді я запитав у д-ра Святослава про його братів і сестру. Він розповів:

– Мій старший брат Богдар - медик, кардіолог, молодший брат Роман - гінеколог, сестра Росанна також закінчила медичну школу, працює з дітьми.

– Що вплинуло на вибір професійного шляху, що усі діти Степана Вороха пішли в медицину?

– То все від тата. Коли ми ще були маленькі, то тато нас навчав, що в громаді дві професії є найшановнішими – священик і лікар. Так ми і вирішили, що маємо бути лікарями. Мої діти, усі шестеро є лікарями. Ми з Любою маємо пятеро синів і одну донечку. Найстарший Адріян, тоді Юрко, Мирослав, доня Уляна і близнята Петро і Павло. Усі мають медичну освіту, але наразі тільки Юрко працює разом зі мною. Вже п’ять років. Петро і Павло готуються скласти іспити, щоб тут працювати… А інші – вони знайшли свій шлях в інших площинах, бо тепер в Америці багато чого змінилося і не на краще. Лікар повинен мати свого адвоката,

Люба і Святослав Ворохи з новонародженою.

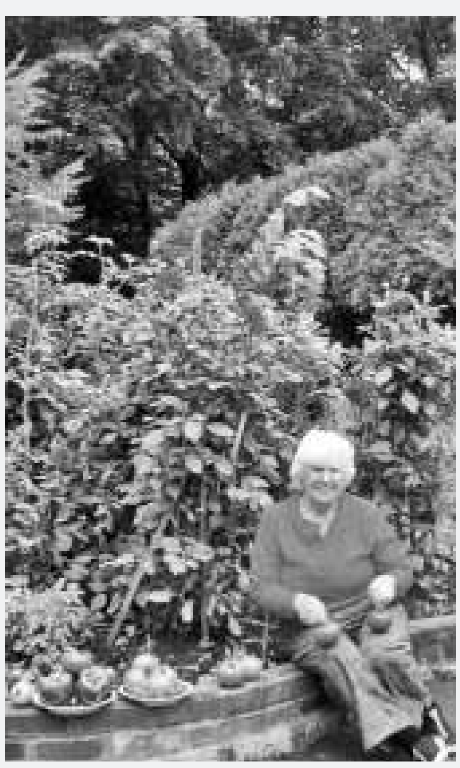
бо люди поспішають судитися… Ми дітей вивчили на лікарів, а тепер я не заперечую, нехай будуть щасливі на обраному шляху.

При цій нагоді я знову подумав про д-ра Степан Вороха, який заслужив пошану громади не тільки завдяки своїй професії, а й невтомністю в служінні громаді і Україні. Його справу, його шлях продовжили сини і дочка. Тож і служіння світлої пам’яті Степана Вороха тепер продовжилося у їхньому служінні людям. А ще ж внуки підростають…

Л. Хм.

В цьому році наші квіти ще кращі

Щиро вдячні „Свободі“, що знайшла місце і помістила розповідь про наші квіти минулого року. Цього літа також виросли біля хати гарні квіти і городина, але пишається велетенський гарбуз, якого в нас парубки ненавиділи. Не мав він місця на грядці, то поліз на огорожу, від оленів, вище, як на 10 ярдів.

Михайло і Анна Токар,
Випані, Ню-Джерзі

Усмішки Павла Глазового

Швидкий жених

Молодий мотоцикліст
Мчить, як вихор, через міст.
Гуркотить мотоциклет,
Як старе корито.
А назустріч старшина.
– Стій! – кричить сердито.
– Ви куди так летите?
Спішите в могилу?
– Ні, до шлюбу я везу
Мотю свою милу.
– Що? – питає старшина, –
Я не бачу Моті.
– Значить, випала з сідла
Десь на повороті.

Горобчик

Риболовля гірш неволі
Буває людині.
Прокинувся чоловічок
О третій годині.
Зібрав своє причандалля
– Ґачки та мормишки,
Тихесенько із кімнати
Вислизнув, як мишка.
Тюпцем, бігцем до зупинки
По льодку добрався.
Ждав автобуса годину
І не дочекався.
„Чого мені, – подумалось
, – Мерзнути, дурному?“
Тюпцем, бігцем по льодочку
Повернувсь додому.
Зимня нічка довгесенька,
Темнота надворі.
Ватні брюки і куфайку
Зняв у коридорі.
Навшпинечках, не світячи,
Підкрався до ліжка.
Чує – жінка вже проснулась,
Мурличе, мов кішка:
– Сюди, сюди, горобчику!
Пурх під одіяло!
Мого дурня на рибалку
Зранку потаскало!

Вічний сон

На цвинтарі труна свіжа
Стоїть біля ями.
А оратор промовляє
Сумними словами:
– Ми голови схиляємо
Біля домовини.
Вмер професор,
славний вчений,
Доктор медицини,
Лавреат міжнародних
Наукових премій,
Автор сотні монографій,
Член трьох академій!
І захлипала бабуся
У рудій хустині:
– Як же всі вони вмістились
В одній домовині?

Спірометрія

Щоб узнать, які у кого
Обсягом легені,
Придумали простий прилад
Лікарі учені:
Дміть у трубку, а стрілочка
Фіксувати буде,
Скільки кубиків повітря
Влізло вам у груди.
Прибув якось здоровенний
Дядько в санаторій.
Лікарі перевіряють,
Чи на щось не хворий.
А поскільки там такого
Приладу не мали,
– Видуваєте ви скільки?
– Дядька запитали.
Той подумав і отвітив:
– Та усяк бувало.
Часом двісті,
часом триста.
– А чого так мало?
– Ну чого? – подумав дядько
Ще якусь хвилину.
– Як закуска добра буде,
І півлітра двину!

Померла на Панахиді на Лемківщині

Св. п. Ольга Чабан

Ольга Чабан (з дому Рось) народилася 10 серпня 1926 року в с. Долині біля Сянока. У 1941-1944 роках закінчила відому учительську семінарію в Криниці, опісля учителювала у лемківських селах. В 1950 році вийшла заміж за свого односельця Романа Чабана. У тому ж році молода сім'я переїхала до Варшави, де Р. Чабан вчився на механічному відділенні Політехніки. Там у них народилося двох синів.

Через утиски на національному ґрунті з боку тодішньої польської влади сім'я була змушена у 1966 році еміґрувати до Канади, де дбайливі батьки зуміли дати своїм синам вищу освіту – тепер вони авторитетні лікарі.

Живучи на чужині, всією сім'єю приїздили до рідного села Долини. 24 липня 2001 року після тривалої і важкої хвороби помер Р. Чабан. Після цього О. Чабан ще кілька разів разом зі старшим сином Ярославом приїздила у рідні сторони, бувала на Лемківських ватрах у Ждині. Приїхала вона на „Ватру" і цього року, де зустрічалася зі знайомими та товаришем з навчання в семінарії у Криниці. На жаль, це була остання „Ватра" великої патріотки, свідомої українки, прекрасної матері і жінки.

23 липня 2007 року в часі Панахиди на могилі її батьків на долинському цвинтарі з нею стався сердечний приступ і її не вдалося врятувати. О. Чабан поховано на українському цвинтарі в Оквілі, біля Торонто, поряд з чоловіком. На їхній могилі викарбовано: „Ви так любили той чарівний край, де срібнолентий Сян Ославу зустрічає; їх бистрих хвиль неспинний водограй здалека вічну колискову вам співає".

Вічна Їй пам'ять!

Степан Кищак

Помер Богдан Караван – колишній вояк УПА і політв'язень

Українська громада міста Караґанди і Караґандинської области провела на вічний спочинок друга, родича, побратима, славного лицаря України Богдана Каравана. Покійний залишив опечалених дружину, доньку з сином, їхні сім'ї.

Осиротіло й обласне Товариство української мови „Рідне слово" ім. Тараса Шевченка, бо покійник був його душею, тонким знавцем і пропаґандистом історії України, її боротьби за незалежність.

Богдан Караван народився в 1924 році в селі Збійське Радехівського району Львівської области у свідомій патріотичній родині.

На бурхливі роки припало його юнацтво, і не дивно, що молодий патріот вибрав шлях боротьби за волю України, котрий привів його в Українську Повстанську Армію. Від 1943 року вірно служив визвольній боротьбі як ройовий сотні Геля під псевдом „Туча" у складі куреня леґендарного Клима Савура. А потім було 10 років неволі в таборах Інти, Мордовії, „Степлаґу", „Карлаґу", без права після звільнення повернутись в Україну.

Б. Караван був активним діячем Товариства „Рідне слово" з перших днів заснування. Він був ініціятором і організатором встановлення пам'ятників жертвам сталінських концтаборів у Спаську і Кенґірі, ревним оборонцем української національної ідеї. Його статті й нариси друкували українські часописи.

Спи спокійно, дорогий наш старший друже і брате. Ми збережемо про Тебе світлу пам'ять і Ти житимеш в наших серцях, доки вони битимуться у грудях.

Українська громада Караґанди і Караґандинської области

З відходом сп. п. Б. Каравана, РОДУ УККА втратила одного з найактивніших в українській громаді, чесного і справедивого та невтомного помічника в нашій праці для добра людей в Казахстані.

З цього сумного приводу, в імені РОДУ, висловлюю найглибші співчуття родині в Караганді, в Україні та у Філядельфії – Любі Сілецькій.

Від імені американської спільноти борцеві ОУН УПА особисто покладу китицю цвітів на його могилу.

За РОДУ УККА,
Іван Буртик, голова

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи" спомини і співчуття
з приводу відходу своїх близьких і друзів,
не забувайте підтримувати
видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Редакція

У глибокому смутку і з болем серця повідомляємо, що в п'ятницю, 17 серпня 2007 р. в Чикаґо відійшла у вічність на 59-му році життя наша найдорожча ДОНЯ, ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ і СЕСТРА

СВ. П.

ХРИСТЯ МАРІЯ ДАНИЛЮК
з дому ЮРЕВИЧ

нар. 15 листопада 1947 р. в Ерлянґені, Німеччина.

Парастас був відслужений у понеділок, 20 серпня в похоронному заведенні Музики, а похоронні відправи відбулися 21 серпня в катедрі св. о. Миколая, а відтак на парафіяльному цвинтарі в Чикаґо.

Залишені в глибокому смутку:

мати – МАРІЯ ЮРЕВИЧ
муж – ОРЕСТ
доні – ТАМАРА РАЧКЕВИЧ з мужем ЮРІЄМ і донями АЛИСОЮ і ДІЯНКОЮ
– СОНЯ ОВЕРКО з мужем ЕДІ і донею ТЕРЕСОЮ
– МЕЛАСЯ
– ЛЯРИСА
син – ОЛЕКСАНДЕР
сестра – ОЛЕНКА БОЛЯНД з мужем ДЖЕРІ
вуйко – ОЛЕКСАНДЕР СОЛОВІЙ з дружиною ЗЕНЕЮ
тета – ТЕРЕСА ЦАРИК з мужем ТЕОДОРОМ
теща – ОРИСЯ ЯРИМОВИЧ
двоюрідні брати і сестри
– БОРИС ГАЙДУЧОК з родиною
– ЛЯЛЯ КОЛИБАБЮК з мужем д-ром ЯРОСЛАВОМ
– АРЕТА МЕНОВ з родиною
– НЕСТОР ЦАРИК з родиною
– СОФІЙКА ЦАРИК
– НАТАЛКА DAL PORTO з родиною
та велика родина в Україні, Польщі і Америці.

Вічна Їй пам'ять!

В пам'ять Володимира Грицина

Володимир Грицин помер у червні, в Гантері, Ню-Йорк, на 99 році життя. Ми познайомилися з покійним у вересні 1939 року у Львові. Нас, групу політичних в'язнів з тюрми Бриґідки, відділили від інших в'язнів і помістили у в'язничній шпитальці. У перший день, після падіння першої німецької бомби на „Маслосоюз", побудили нас раненько і наказали стати п'ятками. Ми, дівчата, були перші, а тоді 70 хлопців. Поліція повела нас на залізничний двірець в Підзамче. Там загнали нас у вагони, а тому, що загудів бомбовий алярм, наші поліцаї повтікали, наказавши нам не виставляти навіть голів з поїзда, бо розстріляють.

Ми здогадувалися, що везуть нас до Берези Картузької. Тоді до нас, дівчат, зайшов один хлопець і попросив якісь ліки, або мед, бо у них один в'язень дуже застуджений, має високу гарячку і зовсім захрип. Дівчата мали зі собою дещо з харчів, трохи меду, а також порошок „Когутек". А тому, що я була наймолодшою, послали мене з дарунками до хворого. Хворий, що мав зав'язану сорочкою голову, відкрив очі і сказав: „Грицин". Я передала йому ліки. Про це знайомство пригадував мені пізніше В. Грицин при кожній зустрічі: „Ви врятували мені життя".

Після Берези ми зустрілися у 1944 році, в переселенчому таборі Реґензбурґу. Тут я довідалася, що В. Грицин є адвокатом, одружений і має сина. Вдруге зустрілися ми уже в Гантері.

Народився В. Грицин в містечку Рігізно, Бібрецького повіту. Народню школу відбував вдома, здавав іспити і одержував свідоцтва у місцевій школі. Після закінчення гімназії подався на студії права у Львівському університеті, які закінчив 19 жовтня 1933 року. Як і нас усіх, доля послала його на еміґрацію. Тут, не знаючи добре англійської мови, займався фотографією.

Перша згадка про це – лист від гетьманової Скоропадської з подякою за мистецьке виконання фотографій з похорону Гетьмана в Оберсдорфі, в 1947 році. Тут, в Америці, його фотографії були друковані у всіх виданнях „Прологу", жіночому журналі „Наше Життя" за редаґування Лясі Старосольської та на виставках УПА. Шедевром його творчої праці були фото з театральних вистав Йосифа Гірняка та Олімпії Добровольської. За це він дістав особливе признання з України від д-ра мистецтвознавства Валерія Гайдабури в статті „Листи про невідоме" в 2003 році: „Не читаючи книжки Богдана Бойчука „Театральна Студія Йосифа Гірняка та Олімпії Добровольської я прикипів до ілюстрацій. Мистецтво театральної зйомки складне, примхливе, далеко не кожна людина з фотокамерою може його опанувати на художному полі ".

Газета з України „Бібрські вісті" 9 червня 2007 року подає: „Громадське життя Бібрки між 30-им і 40-им роками не можна усвідомити без участи Володимира Грицина, чолового і активного учасника українських організацій у її чині. Уже на схилі літ В. Грицин продовжував вносити лепту збереження історичної пам'яті міста своїми статтями-спогадами, які друкувалися в альманасі „Шкільний дзвінок". Від ностальгії за рідною землею він не вилікувався до кінця своїх днів".

Честь його пам'яті!

Ольга Кобзяр

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

Ділимося сумною вісткою, що 4 вересня 2007 року Божого
Несподівано відійшов у вічність на 42-у році життя
Найдорощий муж, батько, брат і син

о. Павло Д. Гайда

парох Української Католицької Церкви св. Йосифа в Чікаго,
пл. сен. довіря, член куреня Побратимів, капелян пластової станиці Чікаго та оселі Писаний Камінь, Огайо; капелян Українських Американських Ветеранів, капелян Лицарів Колюмба.

У глибокому смутку залишилися:

Дружина:	Христина з дітьми- Юліян, Захарій, Ілля та Дмитрик
Брати:	Борис, Марко і Роман з родинами
Батьки:	Ігор і Рома Гайда
Тестьова:	Анна Копистинська з родинами Олі та Андрія

Ближча і дальша родина в Америці, Канаді та Україні.

Священичий парастас відбувся 7 вересня в церкві св. Йосифа, похоронні відправи відбулися в тій же самій церкві 8 вересня 2007.

Поручаємо св. п. о. Павла Гайду вашим молитвам.
Замість квітів на свіжу могилу можна зложити на освіту дітей в Selfreliance Chicago, Hayda Education Trust Fund Act. #10800.
www.selfreliance.com

Оцим ділимось сумною вісткою, що 9 вересня 2007 р. на 92-му році життя відійшла у вічність

св. п.

НЕОНІЛЯ „НІНА“ ЛЮБОВ БІЛЬЧИНСЬКА

з дому КОРЧИНСЬКА

нар. на Бойківщині, Україна.

У смутку залишилась родина в США, Україні і Польщі.

Похорон відбувся 14 вересня 2007 р. з церкви св. Юра в Ню-Йорку на Gate of Heaven Cemetery.

Просимо згадати Покійну у своїх молитвах.

Вічна Їй пам'ять!

У смутку повідомляємо, що в неділю, 19 серпня 2007 р. відійшла у вічність на 83-му році життя

св. п.

МЕЛАНЯ ФІНЯК

нар. 3 березня 1924 р. в Україні.

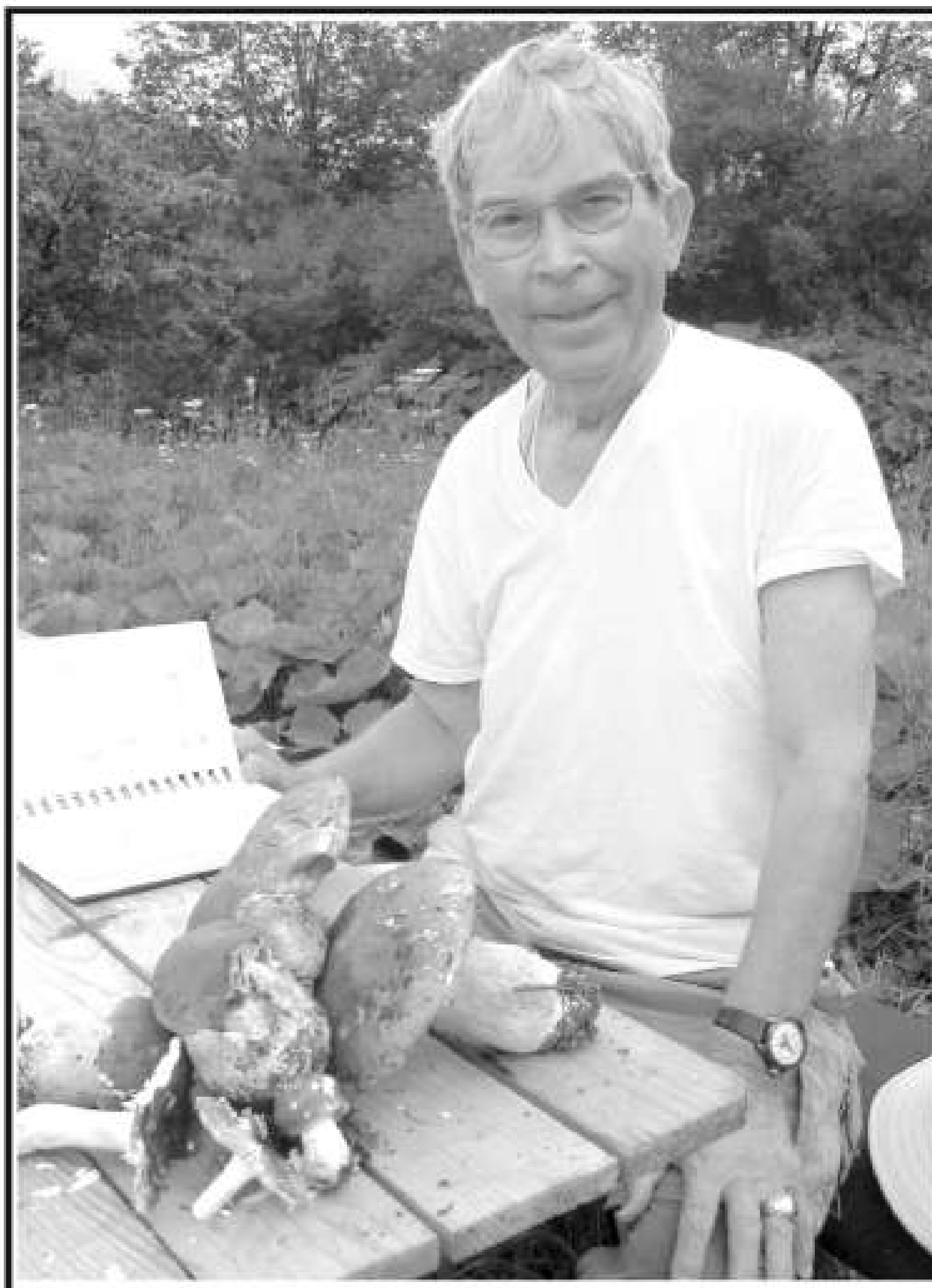
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу і четвер, в Chapel Hill Garden & West Funeral Home. Good Samaritan.

Залишені у смутку:

чоловік	– ВАСИЛЬ
дочка	– ГАЛЯ
внучка	– МЕЛАНІЯ
внук	– АЛЕКСАНДЕР
внук	– АДРІЯН

і родина в Україні.

Вічна Їй пам'ять!

ІВАН ГАЛИЧ

29 червня 1929 р. – 13 вересня 2006 р.

Із твоєї улюбленої України до адоптованого Американського дому, твоє життя було повне подій. Ти втік від жорстокости і несправедливости тоталітарного режиму, служив в американському летунстві, працював інженером-електриком. Бог благословив тебе трьома дітьми, Наталкою, Григорієм і Андрієм, котрі тебе міцно любили.

Твоя передчасна смерть від рака рік тому в домі у Григорія, в присутності найближчих, була жалібною втратою для всіх.

Ти назавжди залишишся в пам'яті твоїх дітей, брата Віталія, сестер Марії і Світлани та дальшої родини і друзів.

Ділимось сумною вісткою, що 24 липня 2007 р. на 84-му році життя відійшла у вічність по довгій і тяжкій недузі наша найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА і БАБЦЯ

СВ. П.

ЯРОСЛАВА СТОРОЖУК

з роду КИЦЬКА

У глибокому смутку залишилися:

чоловік – БОГДАН
син – РОСТИК
внучка – ЛЯРИССА
родина в Канаді, Україні та Франції.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 31 липня 2007 р. в похоронному заведенні і на цвинтарі Mt. Vernon Park, Fair Oaks-Sacramento, CA.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СЛУЖБИ БОЖІ
були відправлені
у Сакраменто, в монастирі у штаті Мишиґен, у Львові.

Вічна Їй пам'ять!

Ділимось сумною вісткою з усіма учасниками 25-ох Щорічних Конференцій Української Проблематики в Іллинойському університеті в Урбані-Шампейні, що 28 серпня 2007 р. відійшов у вічність

СВ. П.

проф. ІВАН ФІЗЕР

визначний літературознавець, Академік Української Національної Академії Наук та член Наукової Ради Української Науково-Дослідної Програми при Іллинойському університеті та член Програмової Комісії багатьох згаданих іллинойських конференцій.

Засмученій дружині Покійного, Марії та їхнім дітям і внукам складаємо наші глибокі співчуття.

Комітет УНДП

Ділимося сумною вісткою, що 5 серпня 2007 р. на 85-му році життя відійшов у вічність наша найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДО

СВ. П.

ДМИТРО ДРАНКА

нар. 4 жовтня 1921 р. в Люблинцях, Західня Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 8 серпня 2007 р. в Українській католицькій церкві св. Миколая, Бафало, Н. Й. Тлінні останки поховані на цвинтарі св. Матея у Чектоваґа, Н. Й.

У глибокому смутку залишилися:

дружина – МАРІЯ
син – ПЕТРО з дружиною СИДНІ
дочка – ОЛЯ з чоловіком ПЕТРОМ
дочка – НІНА з чоловіком ЙОСИПОМ
дочка – ЛЮБА з чоловіком д-ром ГОВЕН
внуки – БРАЄН, ДИВІД
внучка – ТАНЯ
і чисельні члени родини в США і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Дякуємо о. дек. Маріянові Процику, о. Романові Палко і о. Р. Моріно та усім за присутність на похоронних відправах, за поміч у час потреби, та за пожертви на церкву і Служби Божі і інші різні цілі в пам'ять Покійного і за вислови співчуття.

У глибокому смутку повідомляємо,
що ранком, в суботу, 8 вересня 2007 р.
відійшов у Божу вічність
наш дорогий
ЧОЛОВІК і БАТЬКО

СВ. П.

проф. д-р ЄВГЕН ЕДВАРД ПЕТРІВСЬКИЙ

нар. 31 липня 1922 р. в Україні.
Син покійних Едварда і Барбари Петрівських.

В горю залишені:

дружина – РАЇСА
дочка – КАТЯ з чоловіком ROB JOLLY
син – АНДРІЙ з дружиною РУСЛАНОЮ ТКАЧЕНКО
сестра – МАРІЯ-ЗЕНОВІЯ КІТУРА з родиною

„Відлітають сірим шнурком журавлі у Вирій..."

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною і болючою вісткою,
що в середу, 5 вересня 2007 р.
упокоїлася в Бозі наша найдорожча
МАМА і БАБЦЯ

СВ. П.

АННА ҐІНА

нар. 5 січня 1919 р. в Старім Місці, Підгайці.

У глибокому смутку залишилися:

син – ЯРОСЛАВ
донька – РОМА ТИБОДО з мужем МАКСИМОМ і синами ДАМЯНОМ і АДРІЯНОМ
донька – ЛЮБА ЛАБУНЬКА з мужем ОЛЕСЕМ і синами МАТІЄМ і АНДРІЄМ
та ближча і дальша родина в Україні.

ПАНАХИДА була відправлена в п'ятницю, 7-го вересня 2007 р.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 8 вересня 2007 р. в Українській католицькій церкві св. Михаїла в Ню - Гейвен, Кон., а відтак на цвинтарі „All Saints Cemetery " в North Haven, Ct.

Вічна Їй пам'ять!

ПОМЕР св. п. ІВАН ПАВЛОВИЧ ФІЛІМОНЧУК

В четвер, 16 серпня 2007 р. о годині 8:15 ранку в Hunterdon Medical Center, перестало битися серце мого найдорожчого чоловіка, відійшов від нас несподівано в потойбічне вічне життя, де немає ані смутку, ані турбот, ані хворіб.

Іван Павлович Філімончук народився 7 січня 1924 р. на Різдво, в перлині Запорізького козацького краю, в містечку Василівка, в родині майстра-мебельника Павла Матвійовича Філімончука і Пелагії Юхимівни Грушко, багатих господарів землевласників, нащадків славного гетьманського козацького роду.

Іван Павлович прожив 83 роки земного життя і 22 роки подружнього життя.

Закінчив середню школу в містечку Василівка 1937-1938 роках, Дніпропетровський індустріяльний технікум, електричний факультет закінчив перед війною в 1941 р., закінчив Неварк Колеґію Інженерів у Нюарку, Ню-Джерзі.

Працював у Федеральному уряді понад 30 років на військових арсеналах в Ню-Джерзі.

Життя його земне було дуже тяжким і тернистим, коли йому сповнилося 8 років почався в Україні страшний Голодомор-геноцид 1932-1933 років.

Та страшна трагедія не обминула і його родину. Померли голодовою смертю бабусі, діди, дядьки, тітки. Коли він розповідав про Голодомор то сльози на його обличчі текли як струмочки, що аж стискувало серце від болю.

Коли почалась війна 22 червня о 4-ій годині ранку 1941 року, місто Київ бомбардували, то це створило хаос в районній адміністрації та воєнкоматі, отже місцева комуністична партія скликала молодих хлопців, яким ще навіть не виповнилося 17 років та наказали їм іти пішки до Запоріжжя для розбирання фабрики Запоріжсталь. Коли вони прибули, то Запоріжсталь вже була знищена, і їх направили до Гуляйполя, столиці батька Махна. Там їх довго не тримали і погнали в напрямок до залізничної станції Волноваха. Там мали ними заповнити пусті товарні вагони і повезти в напрямок Іркутськ-Владивосток, але Іван Павлович відразу зрозумів, що їх повезуть на гарматне м'ясо і втік з цієї залізничної станції.

По дорозі він познайомився зі своїм земляком колишнім моряком-матросом Балтійського фльоту, який був звільнений з армії через його хворобу.

Мій чоловік і моряк вирішили лишити Волноваху і піти в різні напрямки. Моряк до містечка Пологи, а Іван Павлович до містечка Василівка, ці два містечка по сусідству.

Ця місцевість вже була окупована німецькими військами, обидва вони йшли босі без взуття, без одягу, навіть не мали крихточки хліба зі собою, а тут ще на біду падав дощ і сніг. Це був жовтень 1941 року.

Потім німці примусово забрали мого чоловіка і всю його родину до Німеччини на працю. Там Іван Павлович працював на фармі як раб без всякого права. Лише з Божою допомогою він міг перейти ці всі страхіття війни.

Після закінчення війни в 1945 р. Німеччина була поділена на окупаційні зони: Американську, Англійську і Радянську. Отже мій чоловік, його батьки, сестра Ніна, брат Антон опинилися в Англійській зоні, втікачі, що не хотіли і не бажали повертатися до „раю" Сталінського та не тільки українці, але і інші нації творили свої Ді-Пі табори переміщених осіб, так як в кінці війни нависла загроза комуністичної репатріяції до Радянського Союзу, а там на них чекали концентраційні табори, Ґулаґи. Отже було необхідно рятувати своє персональна життя в незнаній країні Німеччині. Треба було шукати порятунку в новостворених таборах для переміщених осіб.

Довідавшись про це вся родина мого чоловіка сіла на таборові вагони з вугіллям на поверхні вагону, втікаючи від репатріяційної місії. Прибули до міста Ганновер, бо там вже було зорганізовано табір для переміщених осіб так звані Ді-Пі. Цей табір ім. Лисенка створив старий іміґрант нансенівець пан Подільський.

Це був найбільший табір по населенню після Гайденау. В цьому таборі ім. Лисенка було створено початкову школу, гімназію, найбільшу технічну школу, де можна було набути для чоловічої статі професії, починаючи від радіоелектрики, авто-механіків, ковальську, слюсарську та деревообробну та багато інших професій, а для жіночої статі при цій школі була кравецька та артистичне вишивання, як також була зорганізована спеціяльна англійська школа Вольтера Генча.

Були в цьому Ді-Пі таборі ім. Лисенка церкви, Православна і Греко-Католицька.

До цього табору сама Перша Пані Америки Елеонора Рузвельт приїхала з візитою і радила нам всім реєструватися до США на іміґрацію. Отже вся родина в 1951 році іміґрувала до США, прибули до Америки військовим кораблем „Дженерал Стюарт" до нюйоркського порту і поселились в місті Нюарку, Ню-Джерзі.

Перш за все відвідали церкву св. Вознесіння на 19-ій вулиці в Нюарку, та в скорому часі родина прийняла активну участь в житті церкви св. Вознесіння.

Мій чоловік відразу записався до церковного хору, а пізніше він належав до світських хорів „Думка", диригент Іван Задорожний, співав в хорі „Трембіта", диригент В. Будний, належав до хору „Кобзар", диригент Антін Рудницький. Брав активну участь під час відкриття пам'ятника Тарасові Григоровичу Шевченкові у Вашінгтоні, в місяці липні 1964 року.

Покійний був одним із засновників ОДУМУ, Української кредитівки св. Андрія в С. Бавнд Бруку, одним із фундаторів церкви св. Андрія Первозваного, поставив пам'ятник Його Величності гетьману Павлу П. Скоропадському та його першому прем'єр-міністрові Федіру П. Лизогубові.

Писав листи до американських президентів, прем'єр-міністрів Великобританії, до президентів Франції, до німецьких канцлерів, до сенаторів і конґресменів, щоб допомогти своїй Батьківщині, рідній ненці Україні стати незалежною державою.

Навіть до останнього свого подиху він молився, щоб Україна розквітала, щоб Бог подав розум українським політикам і депутатам та щоб весь український народ зажив вільно і щасливо на своїй землі та запанувала в Україні рідна українська мова і правда.

Покійний був дуже релігійною людиною, завжди дякував Господеві Богові, Ісусу Христу Сину Божому та Святому Духові за опіку, що Господь охороняв його видимо і невидимо та за всі щедрі дари, поки був здоровий і навіть коли вже був дуже хворий відвідував Богослуження.

Кожний день в своїх молитвах дякував Богові, що дав йому дожити до старості і поховати його як людину, яка дещо зробила за часів свого життя. Як також писав листи до Папи Римського, Константинопольського Патріярха, до Ієрархії Греко-Католицької церкви в Україні, до Ієрархії Православних церков в Україні і просив щоб католицька і православна віра об'єднались і були одною єдиною святою Соборною Апостольською Церквою, так як в молитві „Вірую". Як біблія нас вчить, щоб всі були як одне, можливо колись мрія мого чоловіка здійсниться.

Іван Павлович був віруючим, вірним сином і патріотом своєї неньки України, найкращим сином, який завжди опікувався своїм татом і мамою аж до останнього подиху, найкращим чоловіком на цій землі, найкращим братом і дядьком.

ПАРАСТАС було відслужено о 5-ій год. вечора в похоронному заведенні „Ketusky" в Менвіл, Ню-Джерзі, 20 серпня 2007 р.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА відбулась в Православній церкві св. Андрія Первозваного в 10-ій год. ранку, в понеділок, 21 серпня 2007 р. Відправив Заупокійну Службу Божу і похоронний чин пан-отець Юрій Сівко за що йому я дуже вдячна.

Як також висловлюю щиросердечну подяку пану-отцю Даниїлові і пану-отцю Юрію за те, що вони завжди відвідували Його в лікарні під час Його хвороби.

Тіло Покійного спочило на Українському православному цвинтарі при церкві св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Ню-Джерзі.

Поминальна трапеза відбулась у церковній залі св. Андрія в присутності родини, парафіян, сусідів та давніх друзів ще з Ді-Пі табору в Ганновері ім. М. Лисенка та знайомих.

Як також я висловлюю від всього серця подяку за смачно проготовлений поминальний обід та їх обслугу сестрицтву, а особливо голові Сестрицтва Покрова Богородиці в С. Бавнд Бруку пані Марії Коник і пані Марії Фізер.

Я дякую всім людям, що прибули на похорон мого дорогого Чоловіка. Хай Бог Вас благословить і тримає в своїй опіці.

Залишились в глибокому смутку:

дружина	– ДАНІЄЛЬ ЛОРЕНЦО ФІЛІМОНЧУК
брат	– АНТОН ФІЛІМОНЧУК з дружиною ОЛЬГОЮ
брат в законі	– ЙОСИП ВЕРТИШИН
племінниця	– ВАЛЕНТИНА з чоловіком КРИСТОФОРОМ СТЕРНАДОРЕ та їхні діти АНЯ і СІЛІЯ
племінники	– ЮРІЙ ФІЛІМОНОВ в Україні з дочкою ІРИНОЮ
	– ЙОСИП ВЕРТИШИН мол.
	– ВІКТОР ФІЛІМОНЧУК з дружиною КАРОЛ та їхні діти МИКОЛА і МАТВІЙ
	– ЮРІЙ ФІЛІМОНЧУК з дочкою АЛЕКСІС

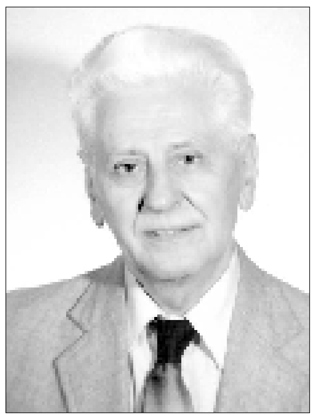
ближча і дальша родина в Україні.

Вічна пам'ять моєму найдорожчому чоловіку в світі
ІВАНУ ПАВЛОВИЧУ З РОДУ В РІД!

Хай з святими спочиває в місці світлім, де є вічний спокій і вічне життя!
Нехай американська земля буде Йому легкою, як рідна українська земля!
Спи спокійно мій Дорогий і Любий Іван Павлович.
Вічна Тобі пам'ять!

ДАНІЄЛЬ ЛОРЕНЦО ФІЛІМОНЧУК

У ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність нашого
незабутнього і найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ і ПРАДІДУСЯ

СВ . П.

РОМАНА БІГУНА

будуть відправлені
ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ і
ПАНАХИДИ

- 16 вересня в парафії св. Андрія в Лос Анджелесі, Каліф;
- 17 вересня в парафії свв. Володимира і Ольги в Чикаґо, Іл;
- 17 вересня в парафії св. Йосафата у Львові, Україна;
- 17 вересня в парафії, Введення в Храм Пречистої Діви Марії в Горохолині, Івано-Франківськ, Україна.

Про молитви за спокій душі Покійного просять:
дружина ЗИНОВІЯ
доньки РОКСОЛЯНА САЦЮК і
ОКСАНА БІГУН з родинами.

Ділимося сумною вісткою, що 18 серпня 2007 р.
відійшла у вічність наша дорога
МАМА, БАБА, СЕСТРА і ТЕТА

СВ. П.

СТЕФАНІЯ САВЧУК

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 21 серпня 2007 р. в Українській католицькій церкві св. Юра в Ню-Йорку, а відтак на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Ню-Джерзі.

В глибокому смутку залишилися:

син	– ІГОР з дружиною АЛЕКСАНДРОЮ
внуки	– АЛЕКСАНДЕР, МАРКІЯН і ЛЯРА
сестра	– ЛІДА ЧЕРНИК з мужем ЯРОСЛАВОМ і синами БОРИСОМ та ІГОРЕМ з родинами.

Вічна Її пам'five!

Родина складає подяку всім рідним, приятелям і знайомим за молитви, вислови співчуття, слова прощання і пожертви в імені Покійної.

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО АКАДЕМІЧНОГО і ПРОФЕСІЙНОГО ТОВАРИСТВА ім. МІХНОВСЬКОГО
у глибокому смутку повідомляє своїх членів та українську спільноту, що 28 серпня 2007 р. відійшов у вічність

СВ. П.

д-р ВАСИЛЬ ЗАРІЧНИЙ

визначний хірург і винахідник у хірургії кости, член-основник і перший Голова Українського Академічного і Професійного Товариства ім. Міхновського.

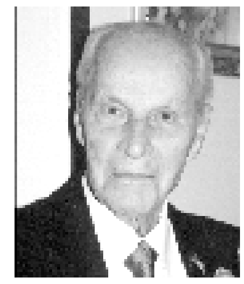
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулись у п'ятницю, 31 серпня 2007 р. в місті Спрінґфілді (столиці стейту Іллиной).

Засмученій дружині Стефанії, їхнім дітям і внукам складаємо наші глибокі співчуття.

Управа УАПТМ

Ділимося сумною вісткою, що 23-го серпня 2007 р. в Торонті
з волі Всевишнього несподівано відійшов у вічність
на 91-у році життя найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО,
СТРИЙКО, ВУЙКО,
ДІДО і ПРАДІДО

св. п.
інж. Архітект

РОМАН БЕНЕШ

Чин Похорону відбувся
27-го серпня 2007 р.
в Соборі Покрови Пресвятої Богородиці
Похований на цвинтарі Проспект

В невимовному смутку залишив:

дружину	- Александру
доньку	- Галину з нареченим Данилом Павликом
доньку	- Світляну з мужем д-ром Володимиром Медвідським
внуків	- Ярослава з дружиною Марітцою і правнучкою Александрою, Тетяну з мужем Вінчензом Парисом і правнуками Марком і Матейком,Тамару, Юрія з нареченою Христею Винницькою
сестрінків	- д-ра Мирослава Сербина з дружиною Марійкою і родиною в США
	- Любу і Марту Марущак з родиною в Україні
братанка	- Богдана Бенеша з родиною в Україні

Ближчу і дальшу родину в Канаді, США, Европі та в Україні

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Складаємо найщирішу подяку

Отцям о. І. Панчишинові й о. О. Качуреві за поминальні молитви і відправлення панахид відразу по відходу у вічність; о. Канцлерові д-рові Р. Лобаєві та сослужащим Отцям: о. Й. Жилі, о. І. Панчишинові, о. О. Качуреві, о. Д. Ганчарику, та дякам З. Лавришинові і О. Бихові, за панахиди, похоронні відправи, і Святі Літургії; Братам Братства Українців Католиків Канади - відділ Собору Покрови Пресвятої Богородиці, і членам Ліґи Ураїнців Канади за численну участь у всіх похоронних відправах; хору Веснівці за участь і молитовний спів на панахиді; д-рові Я. Шкляреві за медичну опіку і особливо за підтримку підчас нашого горя; дорогій родині, друзям та учасникам за вияв співчуття, квіти, молитви, замовлені Святі Літургії і пожертви на добродійні цілі.

З глибокою вдячністю,

дружина Александра
доньки Галина і Світляна з родиною

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець забезпечення УНС
OKSANA TRYTJAK
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKRYS@YAHOO.COM

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

ОРКЕСТРА „ЛУНА"
Музика на весілля, забави, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail:dumamuse@aol.com

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:
- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярійні друки
- весільні запрошення (в укр. і анг. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 30-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail:computopr@aol.com

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave., Springfield, NJ 07081
Tel.: (973) 376-1347

Apon Video, P.O. Box 3082,
Long Island City, NY 11103
Tel./Fax: (718) 721-5599

„Арон" святкує 50-літній Ювілей служіння Українській діяспорі. 18 років репрезентує Національне TV України-Києва і Львова.

NEW VHS and DVD

2016 –16 Річниця Незалежности України – Концерт.
7811 – Роксоляна Vol. 1 DVD + VHS
7812 – Роксоляна Vol. 2 DVD + VHS
7813 – Роксоляна Vol. 3 DVD + VHS
7814 – Роксоляна Vol. 4 DVD + VHS
7815 – Роксоляна Vol. 5 DVD + VHS
7816 – Роксоляна Vol. 6 DVD + VHS
7820 – Всесвітній фестиваль,концерт DVD + VHS
7821 – Ансамбль „Кобза" – 35 роковини, концерт DVD + VHS

Ціна $20.00 VHS, $25 DVD + $5 пересилка.
При замовленні отримаєте безкоштовно авдіокасету + ікону з Києва.

Користуйтеся веб-сайтами „СВОБОДИ"
www.svoboda-news.com
„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА"
www.ukrweekly.com

• РІЗНЕ •

СПОГАД ПРО УПА
Фільм розкриває хижацьке нутро комуно-московського ката. Зрада, поразки, перемоги, велич духу, омріяна воля формують патріота нової України. Вартість 25 дол.
Studio "Zahrava" 7060 E. Parkview Dr. Parma, OH 44134.

Направляємо різного роду дахи „siding".
WALTER BASILUK
56 Walnut Ave.
Somerset, NJ 08873
Home: (732) 246-2558
Cell: (908) 304-4678

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

• ДО ВИНАЙМУ •

До винайму відновлений однородинний дім у Singer Island, FL. 3 хвилини пішки від пляжу біля океану, 4 спальні, нова кухня. $1200 на тиждень.
Тел.: (313) 882-1567 або (313) 590-4350

• ЗНАЙОМСТВА •

Мрію мати надійне міцне плече, опору в житті. Якщо твій вік перевищив за 56 років, дзвони будь ласка. Я не спроможна використати людину і зрадити.
Тел.: (347) 522-8342

Передплачуйте СВОБОДУ – зміцнюйте громаду! відділ передплати 973-292-9800, дод. 3042

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
Том 2 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або грошевим переказом надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O.Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Мешканці Нью-Джерзі підлягають 6%-му податкові.

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, ON, Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189 • в Торонто (416) 761-9105
e-mail: karpatycanada@yahoo.com

KARPATY TRAVEL

KARPATY — СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА — FAST GUARANTEED DELIVERY — Export-Import

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ: ВІЗИ, АВІЯКВИТКИ, ЗАПРОШЕННЯ ДО КАНАДИ і США, СТРАХУВАННЯ

Для Вашої зручности все можна полагодити телефонічно

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ ХАРЧОВІ ПАКУНКИ ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

1-800-265-7189 • (416) 761-9105

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави.
Найдешевші міжнародні телефонічні розмови.
Переписуємо відеокасети і DVD.

Як посилати, літати чи телефонувати то тільки через „КАРПАТИ"